

بسمه تعالی

دانشکده فیزیک

آزمایشگاه الکترونیک

ویژه دانشجویان فیزیک

گردآوری و تنظیم: علی عسکری

۱۳۹۵

فایل این نوشته در تابلوی اعلانات دانشکده فیزیک در وب سایت دانشگاه شاهرود قابل دریافت است

فهرست

آزمایش ۱: آشنایی با وسایل

آزمایش ۲: صافی‌ها

آزمایش ۳: دیود

آزمایش ۴: یکسوسازها

آزمایش ۵: برشگرها

آزمایش ۶: چند برابر کننده ولتاژ

آزمایش ۷: تنظیم کننده ولتاژ

آزمایش ۸: ترانزیستور

آزمایش ۹: تغذیه مستقیم

آزمایش ۱۰: بررسی مدارهای تقویت کننده

مقدمه و آشنایی با وسایل

انجام هر آزمایش مستلزم اندازه گیری یک یا چند کمیت فیزیکی است. به این منظور لازم است با زمینه های نظری آزمایشها و روش انجام هر آزمایش و نیز طرز کار دستگاه ها و وسایل اندازه گیری آشنایی داشته باشیم.

همچنین نکات ایمنی و مقررات آزمایشگاه را رعایت کنیم و با حضور به موقع در آزمایشگاه شرایط لازم برای انجام آزمایش را که یک کار جمعی است، فراهم سازیم.

در ارتباط با نگهداری از وسایل لازم است نکات زیر را یادآوری کنیم:

الف) مشخص کنیم که با یک وسیله چه کمیت هایی را میتوانیم اندازه بگیریم.

ب) حداکثر و حداقل درجه ی سنجش کمیت ها و نیز یکای آن ها را در نظر بگیریم.

ج) با حساسیت و قدرت تشخیص دستگاه در کالیبره های مختلف آشنا باشیم.

د) در آغاز کار، دستگاه آزمایش شود و تدابیر حفاظتی لازم جهت کار دستگاه در حوزه انتخابی پیش بینی شود.

ه) ولتاژ منبع تغذیه با ظرفیت و قدرت تحمل مصرف کننده ها و دستگاه های اندازه گیری متناسب باشد.

در این آزمایشگاه بیشتر از دستگاه ها و وسایل ذیل استفاده می کنیم:

منبع تغذیه جریان مستقیم، سیگنال ژنراتور (مولد موج)، مولتی متر دیجیتالی (چندگانه سنج رقمی)، اسیلوکوپ و برد مورد (تخته آزمایش).

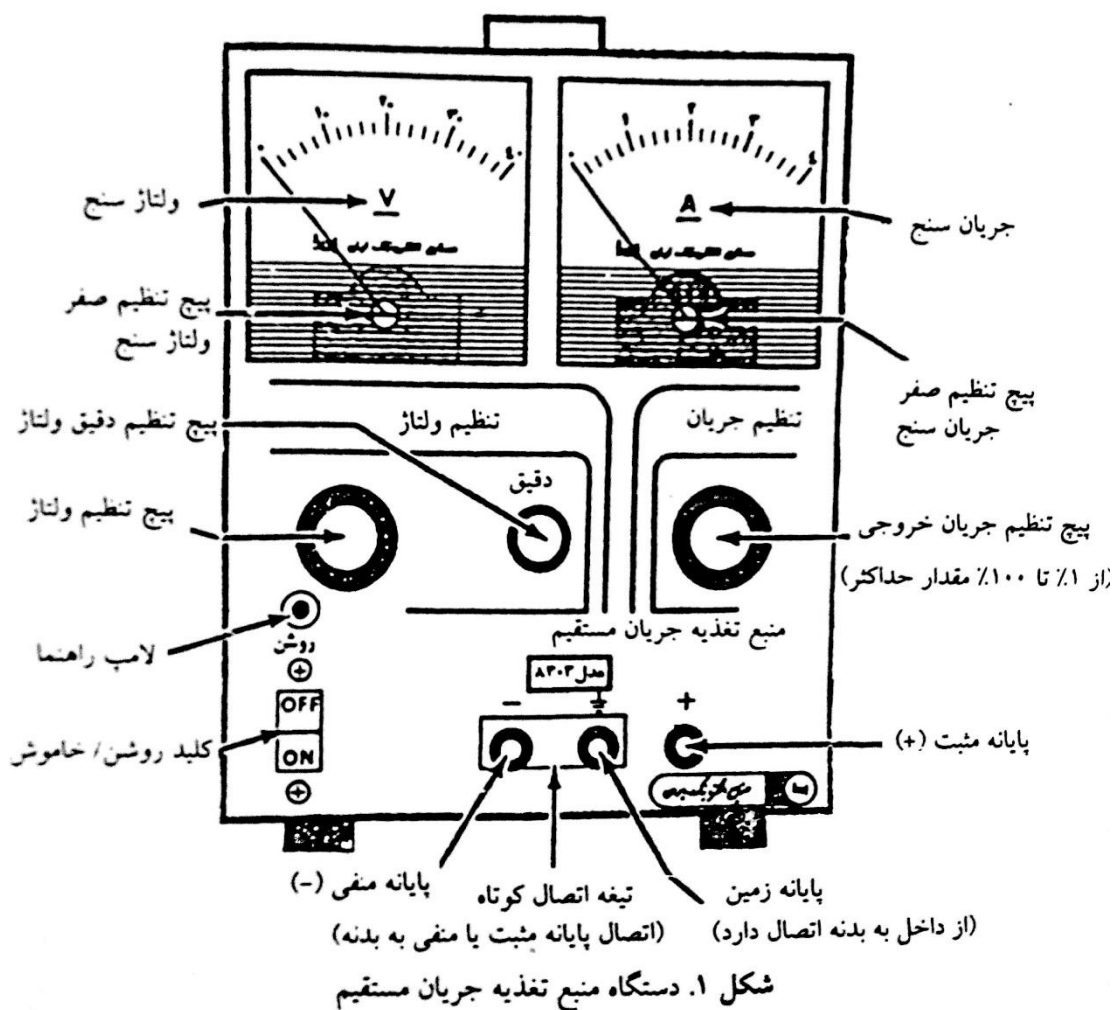
نخست به بررسی مختصر طرز کار و مشخصات این وسایل می پردازیم :

منبع تغذیه جریان مستقیم

۱. در خروجی قادر به تولید ولتاژ DC تثبیت شده با مقدار بین صفر تا ۳۲ ولت جریان خروجی DC (مستقیم) بین صفر تا ۳ آمپر است.

۲. به یک ولت متر (ولتاژ سنج) و یک آمپر متر (جریان سنج) جهت نمایش ولتاژ و جریان خروجی مجهز است.

۳. در طراحی دستگاه یک مدار داخلی جهت تعیین حد نهایی جریان در نظر گرفته شده است.

دستگاه مولد موج (Signal Generator)

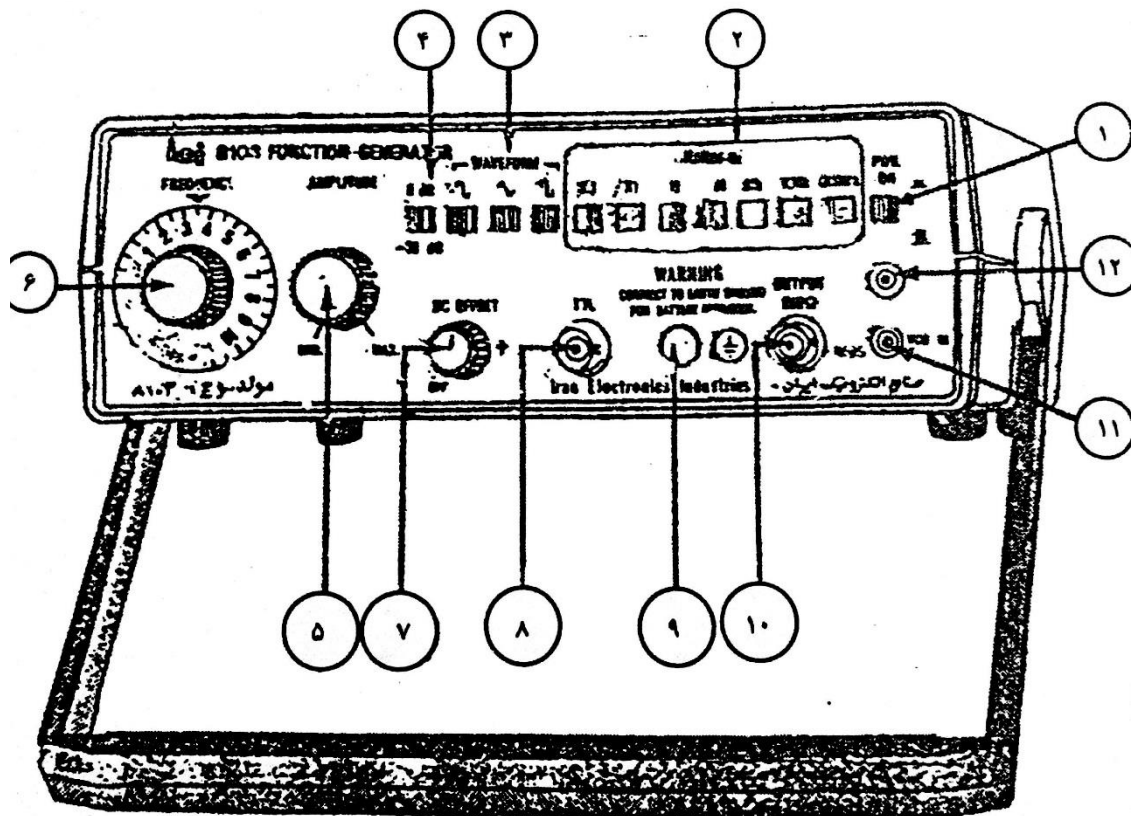
مشخصات کلی

۱. دستگاه قادر است انواع امواج سینوسی، مثلثی و مربعی را تولید و در خروجی خود ارائه کند. علاوه بر آن دستگاه یک خروجی با دامنه ثابت ۵ولت برای کار با IC های TTL دارد.
۲. با تغییر پیچ های تنظیم بسامد و فشار دادن یکی از هفت حوزه بسامدی (Rang Hz)، میتوان بسامد مورد نظر را در یک محدوده ۱ هرتز و ۰ تا ۱ مگاهرتز تنظیم کرد.
۳. مقاومت خروجی دستگاه 600Ω و درصد تغییرات آن ± 5 درصد است.
۴. حداکثر دامنه ولتاژ های خروجی در حالت بی باری ۲۰ولت قله تا قله ($20V_{p-p}$) است و تحت بار 600Ω تا میزان ۱۰ ولت قله تا قله ($10V_{p-p}$) کاهش می یابد.

۵. در صورتی که هیچ یک از لید های انتخاب شکل موج فشار داده نشده باشند، خروجی دستگاه ولتاژ مستقیمی با مقداری حداکثر $\pm 10V$ در حالت بی باری است و امپدانس خروجی دستگاه در این حالت هم 600Ω است. در این حالت کار، دامنه ولتاژ خروجی به وسیله پیچ کنترل ولتاژ مستقیم (DC Offset)، کنترل می شود.
۶. به وسیله کنترل ولتاژ مستقیم، می توان شکل موج های خروجی دستگاه را به میزان مناسبی تغذیه کرد.

شرح دکمه ها و پیچهای کنترل و پایانه ها

۱. دکمه روشن و خاموش کردن دستگاه؛ با قرار گرفتن دکمه روی ON دستگاه روشن و برق مورد نیاز به دستگاه اعمال می شود. این دکمه باعث قطع و وصل برق ورودی به قسمت های مختلف بجز قسمت شارژ باتری می شود.
۲. دکمه های انتخاب حوزه بسامدی؛ با فشردن یکی از این دکمه ها به ترتیب بسامد خروجی با ضریب ۱۰ افزایش می یابد و با تغییر پیچ تنظیم بسامد، می توان بسامد مورد نظر را در محدوده ۱Hz و تا ۱MHz تنظیم کرد. مثلا اگر پیچ تنظیم بسامد روی ۱۰ قرار گیرد و دکمه انتخاب حوزه در حالت $100 \times$ باشد، بسامد خروجی $1000 Hz = 100 \times 10$ خواهد بود.
۳. دکمه های انتخاب شکل موج (Wave Form)؛ با فشردن هر یک از سه دکمه این قسمت می توان یکی از سه شکل موج سینوسی، مثلثی و یا مربعی را انتخاب کرد که در این صورت موج انتخابی در پایانه خروجی 600Ω

شکل ۲. دستگاه مولد موج

(OUT PUT ۶۰۰) در دسترس خواهد بود.

۴. دکمه تضعیف دامنه (-۳۰dB/dB)؛ اگر این دکمه بیرون باشد دامنه سیگنال خروجی دستگاه به میزان تقریبی ۳۰ دسی بل کاهش می یابد.
۵. پیچ کنترل دامنه (Amplitude)؛ این دکمه به همراه دکمه تضعیف دامنه (۳۰Db/dB) جهت کنترل دامنه سیگنال خروجی مورد استفاده قرار می گیرد.
۶. پیچ تنظیم بسامد (Frequency)؛ مقدار بسامد تنظیم شده توسط این پیچ کنترل، ضرب در ضریب دکمه های حوزه بسامدی، مقدار بسامد خروجی توسط رابط های (TTL) و خروجی 600Ω ، (OUT PUT ۶۰۰)، را تنظیم می کند.
۷. پیچ کنترل ولتاژ مستقیم؛ این پیچ مولفه ولتاژ مستقیم سیگنال خروجی را در ترمینال خروجی (OUT PUT ۶۰۰) تغییر می دهد. اگر این پیچ در وضعیت OFF قرار گیرد؛ مولفه ولتاژ مستقیم سیگنال خروجی به کلی حذف می شود.
۸. خروجی (TTL)؛ این خروجی دارای یک موج مربعی با همان بسامد سیگنال خروجی (OUT PUT ۶۰۰) است و مقدار ولتاژ آن ثابت است و بستگی به تغییرات پیچ کنترل دامنه و پیچ کنترل ولتاژ مستقیم و دکمه تضعیف دامنه ندارد.
۹. محل اتصال دستگاه با زمین است.
۱۰. خروجی 600Ω (OUT PUT ۶۰۰)؛ سیگنالی که توسط دکمه انتخاب شکل موج و پیچ کنترل ولتاژ مستقیم تنظیم می شود، از طریق این خروجی در دسترس قرار می گیرد.
۱۱. ورودی کنترل بسامد خروجی (VC GIN)؛ با اعمال ولتاژ مناسب خارجی به این ورودی می توان بسامد انتخاب شده را تغییر داد.
۱۲. دیود نورده (LED)؛ با فشردن کلید، روشن/خاموش، این دیود روشن می شود که بیانگر آماده به کار بودن دستگاه است.

مولتی متر دیجیتالی

مولتی متر دیجیتالی یا چندگانه سنج رقمی دستگاهی است که برای اندازه گیری سه کمیت اختلاف پتانسیل (برحسب آمپر) و مقاومت الکتریکی (بر حسب اهم) به جای وسایل تک منظوره ای مثل ولت متر (ولتاژ سنج) یا آمپر متر (جریان سنج) به کار می رود.

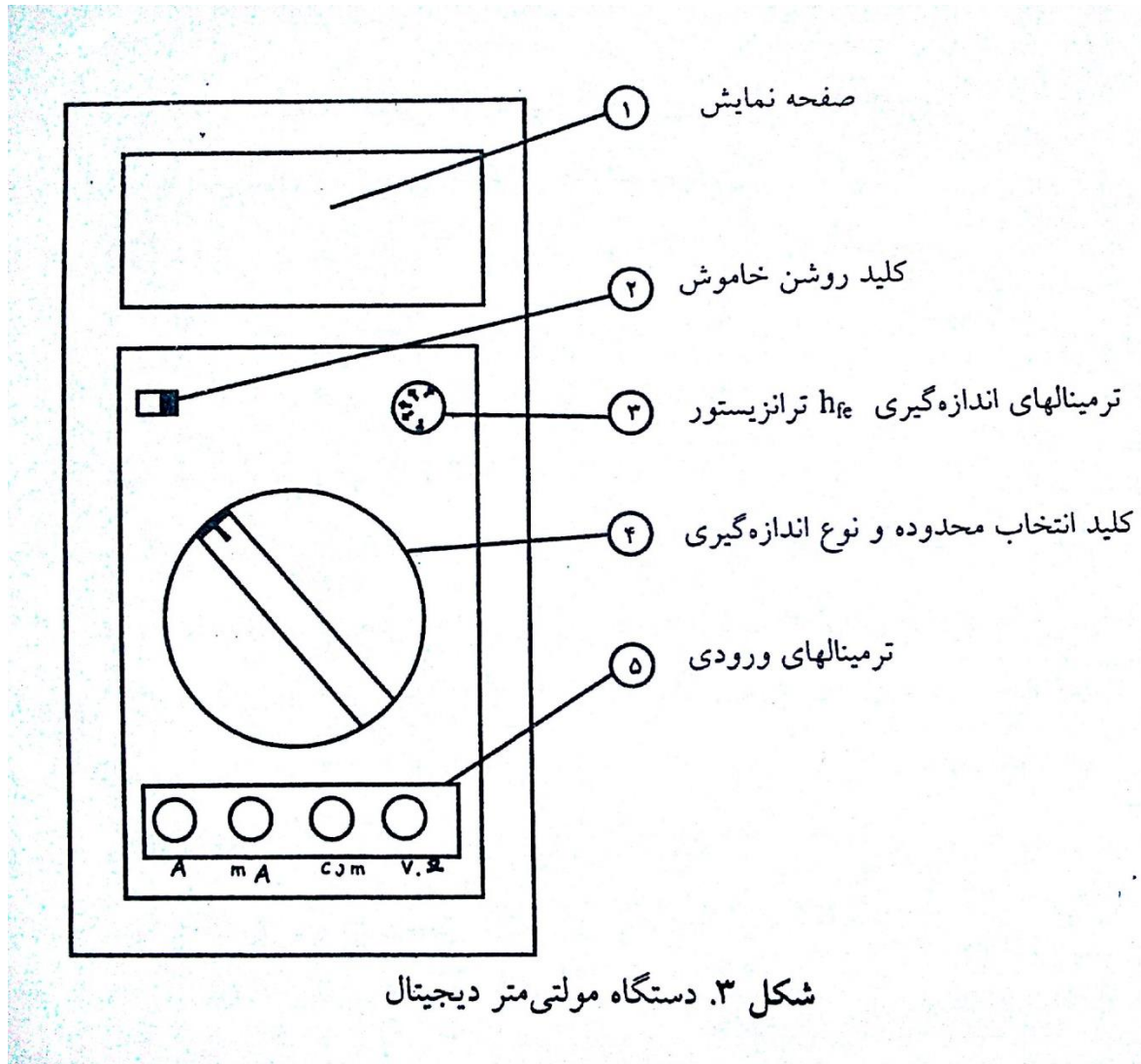
همچنین این دستگاه برای تست دیود و اندازه گیری h_{fe} (بهره جریان DC) ترانزیستور نیز به کار می رود و برای مقاومت های زیر 20Ω دارای بوق اتصال کوتاه است. این وسیله اندازه گیری با نمایش دیجیتالی (رقمی) خودکار خواندن کمیت ها را بسیار ساده می کند.

برای ایمنی دستگاه هنگام اندازه گیری بایستی به حداکثر ورودی های مجاز آن، به شرح زیر، توجه کرد:

ولتاژ متناوب: حداکثر تا ۷۵۰ ولت (rms)

ولتاژ مستقیم: حداکثر تا ۱۰۰۰ ولت

شدت جریان ورودی: حداکثر تا ۱۰ آمپر

شرح دکمه ها و پیچ های کنترل و پایانه ها

۱. نمایشگر: نمایشگر این نوع دستگاه از نوع کریستال مایع بوده و جهت خواندن ارقام بر روی دستگاه به کار می رود.
  ۲. کلید (روشن / خاموش): با قرار دادن کلید در وضعیت ON دستگاه آماده به کار است و ولتاژ مورد نیاز آن از باتری تامین می شود.
  ۳. پایانه های (Terminal) اندازه گیری h_{fe} : از این پایانه ها جهت اندازه h_{fe} ترانزیستور ها استفاده می شود. در این قسمت با انتخاب نوع ترانزیستور NPN یا PNP می توان h_{fe} (بهره جریان DC) را بدست آورد. برای انجام این کار بایستی پایه های ترانزیستور در محل های مربوطه قرار گیرند.
  ۴. کلید انتخاب حوزه سنجش و نوع کمیت: کمیت ها و حوزه های اندازه گیری آن ها به شرح زیر است:
- الف) مقاومت سنج: با انتخاب این بخش، مقاومت الکتریکی اندازه گیری می شود. حوزه های سنجش این بخش عبارتند از:

$$200\Omega - 2k\Omega - 20k\Omega - 200k\Omega - 2M\Omega - 20M\Omega$$

ب) اندازه گیری ولتاژ DC یا (DC.V): برای اندازه گیری ولتاژ مستقیم انتخاب می شود و حوزه های اندازه گیری آن عبارت است از: $200\text{mV} - 2\text{V} - 20\text{V} - 200\text{V} - 1000\text{V}$.

ج) اندازه گیری ولتاژ AC یا (AC.V): جهت اندازه گیری ولتاژ متناوب با حوزه های سنجش ذیل به کار می رود؛ $200\text{mV} - 2\text{V} - 20\text{V} - 200\text{V} - 750\text{V}$.

د) اندازه گیری شدت جریان AC یا (AC.V): در صورت انتخاب این قسمت، می توان شدت جریان متناوب را در حوزه های $200\ \mu\text{A} - 2\text{mA} - 20\text{mA} - 10\text{A} - 200\text{mA}$ اندازه گیری نمود.

ه) اندازه گیری شدت جریان DC یا (DC.A): با انتخاب این بخش می توان شدت جریان مستقیم را در یکی از حوزه های تا $2\ \mu\text{A} - 20\text{mA} - 200\text{mA}$ تا 10A اندازه گیری نمود.

و) اتصال کوتاه سنج: در این قسمت اگر دو سیم رابط دستگاه مقاومتی کمتر از $20\ \Omega$ وجود داشته باشد، بوق دستگاه به نشانه اتصال کوتاه به صدا در می آید.

ز) تست دیود: در این بخش در صورتی که دیود سالم باشد، با اتصال سیم رابط قرمز (مثبت) به آند دیود و سیم رابط مشکی به کاتد دیود، عددی بین 500 تا 800 را نمایش می دهد و اگر سیم ها در جهت عکس به دیود سالم اتصال داده شوند، چندگانه سنج عدد 1 را نشان می دهد.

توجه: هنگام اندازه گیری شدت جریان باید متناسب با حوزه اندازه گیری، سیم رابط قرمز در یکی از دو ورودی مربوطه و سیم مشکی همیشه در ورودی مشترک (Com) قرار گیرد. همچنین در صورت خارج بودن مقدار کمیت مورد اندازه گیری از حوزه انتخابی، چندگانه سنج عدد 1 یا -1 را نشان می دهد.

۵) پایانه های ورودی: این دستگاه ۴ پایانه ورودی دارد که یک جفت آن برای سیم های قرمز و مشکی در حالت اندازه گیری ولتاژ و مقاومت الکتریکی و جفت دیگر برای سیم های قرمز به هنگام اندازه گیری شدت جریان به کار می رود و سیم مشکی چنان که قبلا اشاره شد همیشه در ورودی مشترک (Com) قرار می گیرد. چندگانه سنج مورد استفاده به فیوز محافظ آمپر و باتری کتابی ۹ ولتی جهت تامین ولتاژ مورد نیاز برای کار مجهز است.

اسیلوسکوپ

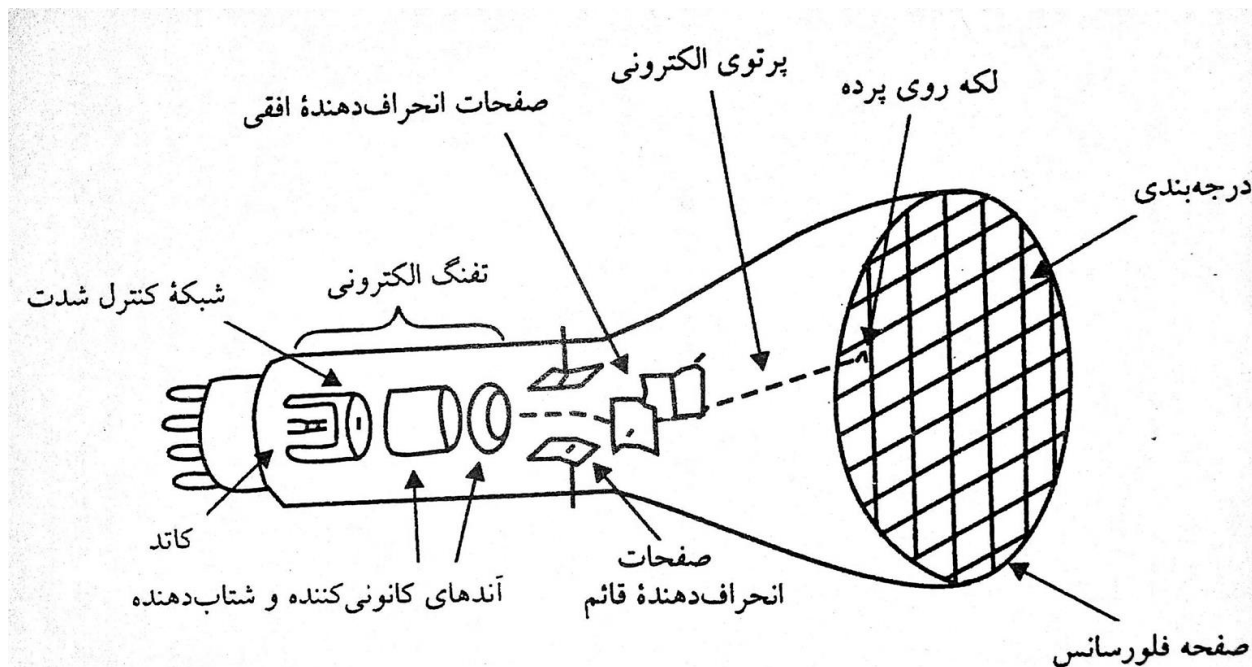
یکی از وسایل اندازه گیری که با آن می توان شکل موج، دامنه، بسامد، شدت جریان، زمان و اختلاف فاز بین دو موج را مشاهده و تعیین کرد، اسیلوسکوپ است. باتوجه به این که الکترون ها تحت تاثیر میدان های الکتریکی و مغناطیسی منحرف می شوند و این انحراف به ولتاژ اعمال شده بستگی دارد، می توان گفت اسیلوسکوپ در اصل یک ولتاژ سنج است که با استفاده از مدار های اضافی امکان اندازه گیری کمیت های الکتریکی دیگر را فراهم می آورد.

قسمت های مختلف یک اسیلوسکوپ ساده

۱. لامپ اشعه کاتدی (C.R.T): تشکیل شده است از تفنگ الکترونی (Electron Gun) یا پرتاب کننده الکترون که با گرم شدن کاتد، از آن الکترون ها گسیل می شوند و یک شبکه کنترل درخشندگی و چند آند شتاب دهنده الکترون

ها که متمرکز یا کانونی کردن آن ها را بر عهده دارد. با تغییر ولتاژ منفی متصل به شبکه می توان تعداد الکترون ها (روشنایی حاصل از برخورد الکترون ها به صفحه) را کنترل کرد. الکترون ها با عبور از آند های تمرکز دهنده و شتاب دهنده که شبیه عدسی عمل می کنند به صورت شعاع باریکی با سرعت به سمت صفحه ی فلورسانس هدایت می شوند. این باریکه در مسیر خود از میان دو جفت صفحه منحرف کننده عمود بر هم عبور می کند که اگر هیچ ولتاژی به این دو

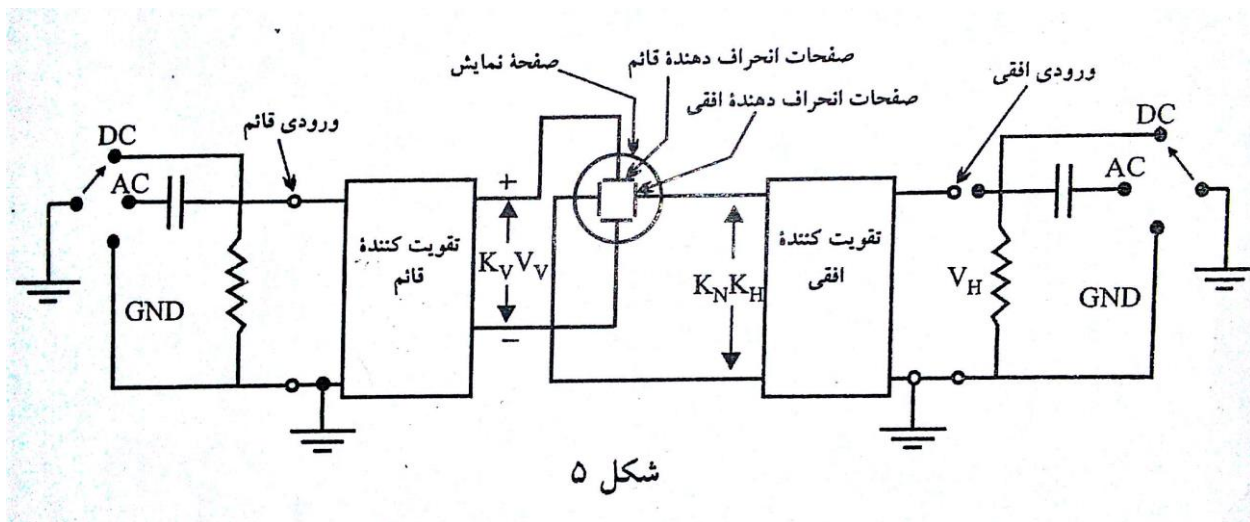
شکل ۴. لامپ اشعه کاتدی به طور ساده

صفحات اعمال نشده باشد اشعه با طی مسیر مستقیم به وسط صفحه برخورد کرده، یک نقطه روشن به وجود می آورد. با اتصال ولتاژ DC به این صفحات می توانیم اشعه را در هر نقطه ای از صفحه متمرکز کنیم و با تغییر این ولتاژ توسط پتانسیومترهای موسوم به کنترل مکان می توان شکل موج روی صفحه را به هر طرف دلخواه انتقال داد. با توجه به اینکه صفحه فلورسانس مدت کوتاهی پس از برخورد اشعه به تابش ادامه می دهد و نیز با توجه به اثر پسماند نور در چشم، هنگامی که شعاع الکترون از مسیر یکسانی به طور متناوب و به اندازه کافی سریع عبور کند، مجموع نقاطی نورانی از روی صفحه بصورت یک مسیر پیوسته به نظر می رسد.

با توجه به اینکه ۹۰ درصد انرژی الکترون ها به گرما و تنها ۱۰ درصد آن به انرژی نورانی تبدیل می شود، با کم کردن درخشندگی به خصوص وقتی که لکه نورانی روی صفحه ثابت است، می توان از سوختن فسفر و ایجاد سوراخ بر روی پوشش فسفر صفحه اسیلوسکوپ جلوگیری کرد. این عمل توسط کلید شدت نور (Intensity) انجام می شود. بنابراین باید سعی شود لکه نور مدت طولانی روی صفحه ثابت نماند. در اغلب اسیلوسکوپ ها صفحه نمایش بصورت سانتی متری مدرج شده است و در برخی از آن ها مداری برای تنظیم روشنایی این صفحه در نظر گرفته اند.

۲. تقویت کننده های اسیلوسکوپ: چون ولتاژ هایی که به ورودی های اسیلوسکوپ اعمال می شوند معمولاً خیلی کوچکتر از آن هستند که مستقیماً به صفحات انحراف دهنده متصل شوند، این ولتاژ های ورودی ابتدا به تقویت کننده هایی که دامنه آن را افزایش می دهند وصل می شوند. تنظیم درجه تقویت در اسیلوسکوپ توسط کلید ولت بر

قسمت (V/div) صورت می گیرد. اغلب اسیلوسکوپ ها علاوه بر تقویت AC قابلیت تقویت DC رانیز دارند. معمولا "در ورودی هر تقویت کننده یک کلید سه وضعیتی (AC-GND-DC) قرار دارد که به وسیله ی آن می توان سیگنال های مختلف و مولفه های آن ها را با دقت دلخواه روی صفحه ی اسیلوسکوپ مشاهده کرد.

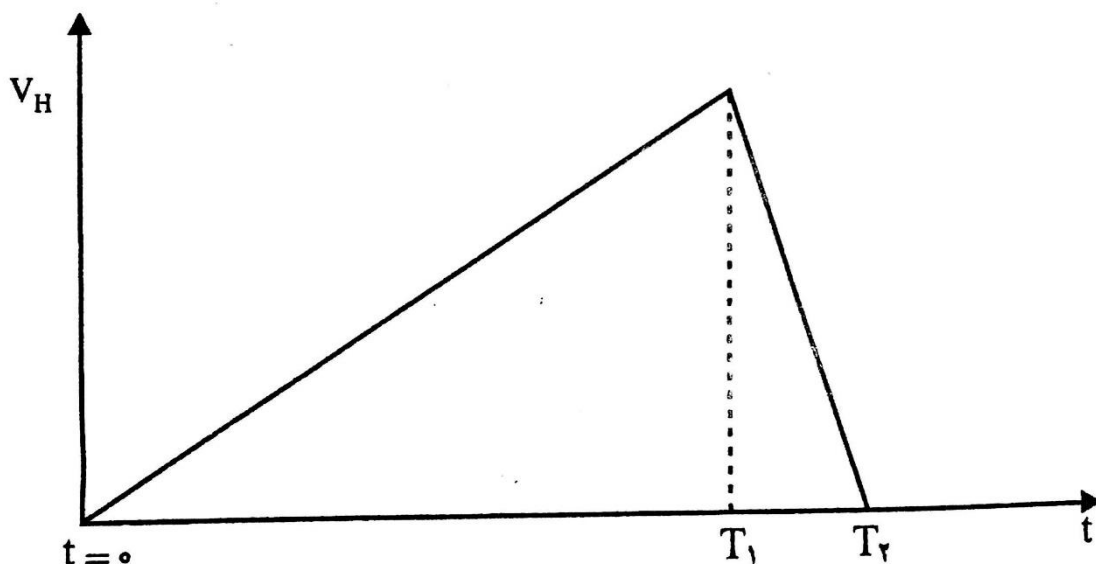

شکل ۵

با قرار دادن کلید سه وضعیتی در حالت GND ، ورودی زمین شده و هیچگونه سیگنالی به تقویت کننده وارد نمی شود. یکی از موارد استفاده از این حالت، تنظیم صفر بر روی صفحه است. در حالت AC فقط مولفه AC وارد مدار تقویت کننده می شود. در حالی که در حالت DC مولفه های AC و DC با هم وارد می شوند.

یکی از موارد استفاده از حالت AC مشاهده سیگنال AC کوچکی است که بر روی یک مقدار DC خیلی بزرگتر از خود سوار شده باشد.

۳. مدار قسمت زمان: برای نمایش یک سیگنال بر حسب زمان باید آن را با سیگنالی که توسط زمان تولید میشود و موج جاروب (Sweep) نام دارد ترکیب و همزمان کرد. نمایش موج جاروب بر حسب زمان بصورت زیر است:

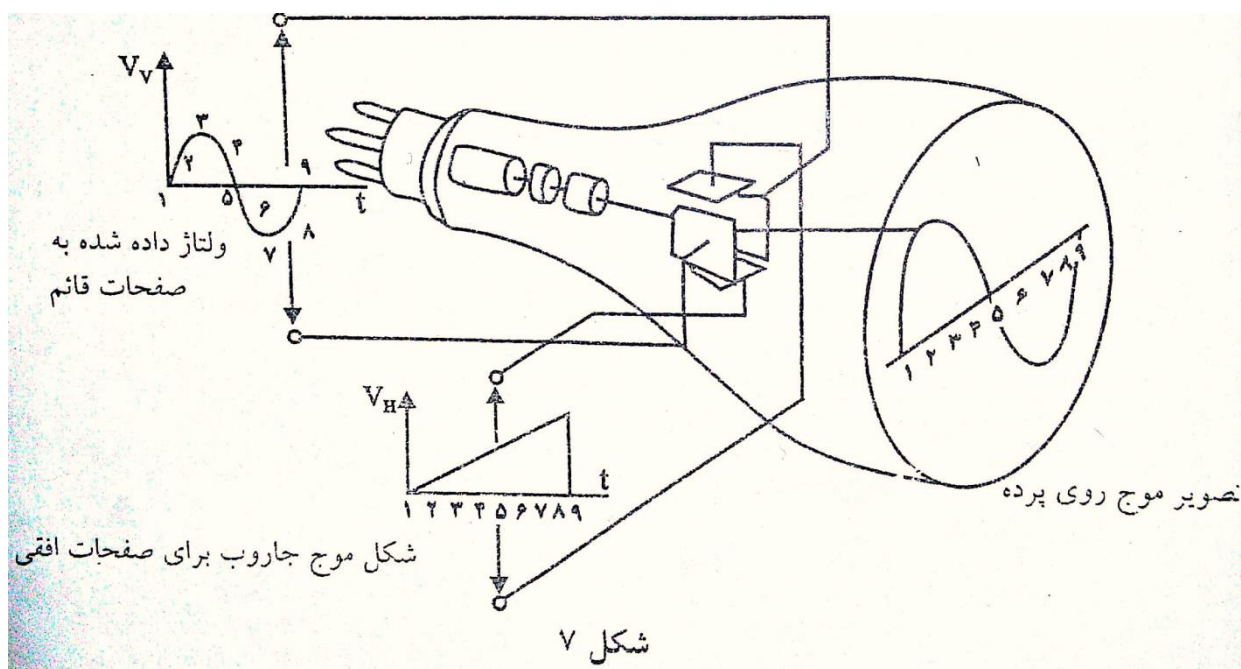

شکل ۶

با اتصال این سیگنال به ورودی افقی، اگر در لحظه $t = 0$ پرتو الکترون در انتهاالیه قسمت چپ صفحه نمایش باشد، افزایش ولتاژ T_1 باعث کشیده شدن پرتو در جهت افقی می شود و پس از پایان زمان t_1 تمام طول صفحه را طی کرده و از زمان t_1 تا t_2 ولتاژ مجدداً رو به صفر می رود و اشعه به سرعت به مکان اولیه یعنی سمت چپ صفحه باز می گردد. در این زمان مدار دیگری باعث می شود که شعاع الکترون قطع شده و از ایجاد یک مسیر دیگر در زمان برگشت جلوگیری شود. این عمل را خاموشی در برگشت (Retrace Blanking) می نامند.

با کلید $\frac{time}{div}$ (زمان بر قسمت)، می توان زمانی را که طول می کشد تا اشعه فاصله یک قسمت افقی از صفحه مدرج را طی کند، تنظیم کرد. در شکل زیر چگونگی تغییرات زمانی یک سیگنال به کمک موج جاروب را نمایش داده ایم.

برای اینکه نمایش موج ورودی روی صفحه ی اسیلوسکوپ ساکن جلوه کند، لازم است موج راه اندازی که برای همزمانی ایجاد می شود (Triggering Signal) و سیگنال ورودی همزمان باشند. به این منظور می توان از موج ورودی به عنوان سیگنال راه انداز استفاده کرد (با عنوان: Internal Triggering) و یا سیگنال راه انداز را از خارج تامین کرد (با عنوان: External Triggering). در حالت اخیر از پایانه ورودی سیگنال خارجی که بر روی اسیلوسکوپ با علامت (EXT.Trig) مشخص شده است، استفاده می شود.

۴. منبع تغذیه: اسیلوسکوپ دو منبع تغذیه دارد، یکی منبع تغذیه فشار قوی که ولتاژی بیش از $10KV$ تولید می کند و در لامپ اشعه کاتدی به کار می رود و دیگری منبع تغذیه فشار ضعیف که ولتاژهای زیر $350V$ را برای تقویت کننده های افقی و عمودی مدارهای زمانی تولید می کند.

شرح کنترلرها، نشانگرها و رابطها از نمای جلوی دستگاه

نمای جلوی اسیلوسکوپ در شکل ۸ نمایش داده شده است. شماره‌های کلیدها به شرح ذیل معرفی شده‌اند.

۱. لامپ اشعه کاتدی (C.R.T): که به خانه‌هایی به ابعاد یک سانتی‌متر تقسیم شده است.

۲. POWER، دکمه قطع و وصل منبع تغذیه.

۳. لامپ تغذیه: این لامپ زمانی روشن می‌شود که دکمه قطع و وصل منبع تغذیه در حالت روشن (داخل) باشد.

۴. Cal, $1v_{p-p}$ ، تنظیم پروب به وسیله پایانه کالیبره: سیگنال خروجی این پایانه یک موج مربعی با دامنه‌ای برابر یک ولت اوج به اوج است و برای تنظیم دستگاه به کار می‌رود.

۵. INTENSITY، تنظیم شدت نور: میزان روشنایی اشعه را برای سهولت مشاهدات تنظیم می‌کند، وقتی ساعتگرد پیچانده شود، روشنایی تصویر بیشتر می‌شود.

۶. FOCUS، تنظیم کانونی: جهت دستیابی به واضحترین تصویر نسبت به میزان روشنایی، از این پیچ کنترل استفاده می‌شود.

۷. ASTIG، آستیگمات: به همراه تنظیم کانونی (۶) و تنظیم شدت نور (۵) جهت دستیابی به واضحترین نقطه گرد استفاده می‌شود، پس از تنظیم اولیه نیاز به تنظیم مجدد دارد.

۸. TRACE-ROTA، چرخش محور افقی: توسط این پیچ کجی محور افقی کاملاً در وضعیت افقی (خط مبنا) تصحیح می‌شود، کجی محور افقی ممکن است ناشی از میدان مغناطیسی کره زمین باشد.

۹. اتصال زمین دستگاه.

۱۰. POSITION، کلید انتقال عمودی: در حالت X-Y از این پیچ تغییر مکان عمودی استفاده می‌شود.

۱۱. VARIABLE VOLTS/DIV، تنظیم مرحله به مرحله حساسیت عمودی کانال یک: وقتی پیچ تنظیم دقیق

(۱۲) در وضعیت کالیبره قرار گیرد، بهره عمودی را می‌توان در دوازده محدوده کالیبره از یک میلی‌ولت بر قسمت $\frac{mv}{div}$ تا پنج ولت بر قسمت $\frac{v}{DIV}$ تغییر داد. در حالت X-Y برای تنظیم مرحله به مرحله حساسیت عمودی از این پیچ استفاده می‌شود.

۱۲. تنظیم دقیق حساسیت عمودی کانال یک: وقتی تا منتهی الیه موافق حرکت عقربه‌های ساعت پیچانده شود، تضعیف کننده عمودی کالیبره می‌شود.

۱۳. اهرم سه وضعیتی (DC-GND-AC): ویژه سیگنال ورودی کانال یک، که با قرار گرفتن آن در هر یک از سه وضعیت ...

AC: راه بر مؤلفه DC سیگنال ورودی در کانال یک بسته می‌شود.

GND: مسیر سیگنال باز شده و ورودی تقویت کننده عمودی به زمین وصل می‌شود، به این ترتیب خط صفری به دست می‌آید که از آن می‌توان به منزله مبنا در اندازه‌گیری‌های DC استفاده کرد.

DC: امکان عبور هر دو مؤلفه AC و DC از کانال یک فراهم می‌آید.

۱۴. INPUT، محل اتصال سیگنال ورودی کانال یک و ورودی عمودی در حالت X-Y.

۱۵. BAL، پیچ کنترل بالانس: به دلیل استفاده از دستگاه در مناطق و دماهای متفاوت باید پیچ را تنظیم کرد و با چرخاندن آن می‌توان کلید ولت بر قسمت را بدون این که خط Trace به طرف بالا و پایین تغییر مکان یابد، چرخاند. این پتانسیومتر قبلاً تنظیم شده است.

۱۶. POSITION، کلید ویژه بالا و پایین بردن موج کانال دو: در حالت X-Y از این پیچ برای تغییر مکان عمودی استفاده می‌شود.

۱۷. VARIABLE-VOLTS/DIV، تنظیم مرحله به مرحله حساسیت عمودی کانال دو: وقتی پیچ تنظیم دقیق (۱۸) در وضعیت کالیبره قرار گیرد، بهره عمودی را می‌توان در محدوده کالیبره از یک میلی ولت بر قسمت ($\frac{mv}{Div}$) تا ۵ ولت بر قسمت ($\frac{v}{Div}$) تغییر داد. در حالت X-Y برای تنظیم مرحله به مرحله حساسیت افقی از این پیچ استفاده می‌شود.

۱۸. تنظیم دقیق حساسیت عمودی کانال دو: وقتی تا منتهی الیه موافق حرکت عقربه‌های ساعت پیچانده شود، تضعیف کننده عمودی کالیبره می‌شود.

۱۹. اهرم سه وضعیتی (DC-GND-AC): دقیقاً مثل اهرم (۱۳) برای کنترل سیگنال ورودی کانال دو عمل می‌کند.

۲۰. INPUT، پایانه ورودی: محل اتصال ورودی کانال دو در وضعیت عادی و ورودی افقی خارجی در حالت X-Y.

۲۱. BAL، پیچ کنترل بالانس: این پیچ مربوط به کانال دو است و مانند پیچ کنترل (۱۵) عمل می‌کند و به تنظیم جریان مستقیم DC کانال دو مربوط می‌شود.

۲۲. VERT.MODE، اهرم نمایش محور عمودی: این اهرم پنج حالتی انواع نمایش روی صفحه را به ترتیب زیر کنترل می‌کند:

الف) CH₁: فقط سیگنال ورودی به کانال یک را نشان می‌دهد.

ب) ALT: یا متناوب، سیگنالهای دو کانال بدون توجه به پایه زمانی با هم نمایش داده می‌شوند.

ج) CHOP: یا مقطع، سیگنالهای دو کانال روی صفحه نمایش با بسامد حدود ۲۵۰ KH بدون توجه به پایه زمانی نوسان می‌کند.

د) ADD: یا مجموع، موجی با دامنه‌ای برابر مجموع دامنه‌های دو موج را نمایش می‌دهد. وقتی دکمه IN (۲۳) فشار داده شود، موج کانال دو از موج کانال یک کم شده و تفاضل دو موج روی صفحه نشان داده می‌شود.

ه) CH₂: فقط سیگنال ورودی به کانال دو را نشان می‌دهد.

۲۳. وارون یا IN: برای وارونه کردن سیگنال کانال دو به داخل فشرده می‌شود.

۲۴. MODE، راه اندازی: اهرم سه وضعیتی که نوع راه اندازی را به ترتیب زیر مشخص می‌کند:

الف) خودکار: راه اندازی پایه زمانی با ظاهر شدن موج راه اندازی صورت می‌گیرد، در این حالت حتی در غیاب موج راه اندازی، سیستم جاروب پایه زمانی عمل می‌کند.

ب) عادی: راه اندازی پایه زمانی به‌طور عادی صورت می‌گیرد و بدون اعمال موج راه اندازی صحیح، هیچ گونه تصویری مشاهده نمی‌شود.

ج) X-Y: سیگنال ورودی کانال یک، انحراف عمودی (محور Y) و سیگنال ورودی کانال دو، انحراف افقی (محور X) را موجب می‌شود، در این حالت وضعیت دکمه هیچ گونه اثری در وضعیت عملکرد دستگاه ندارد.

۲۵. COUPLING، اهرم همزمانی: اهرم سه وضعیتی، نوع همزمانی موج راه اندازی تطبیق را مشخص می‌کند که وقتی روی AC باشد، مؤلفه AC سیگنال ورودی عهده‌دار راه اندازی است و راه بر مؤلفه DC سیگنال ورودی بسته می‌شود، که این وضعیت بیشترین کاربرد را دارد. در دو وضعیت دیگر پالسهای تطبیق عمودی سیگنال مرکب تصویری و پالس تطبیقی افقی سیگنال مرکب تصویری، عهده‌دار راه اندازی پایه زمانی است.

۲۶. SOURCE، منبع: اهرم پنج وضعیتی که منبع راه اندازی پایه زمانی را به ترتیب زیر انتخاب می‌کند.

الف) وضعیت دکمه‌های نمایش: منبع راه اندازی را به شرح زیر مشخص می‌کند.

- سیگنال کانال یک به عنوان منبع راه اندازی به کار می‌رود.

- سیگنال کانال دو به عنوان منبع راه اندازی به کار می‌رود.

- مجموع: که جمع جبری سیگنال دو کانال یک و دو به عنوان منبع راه اندازی به کار می‌رود. اگر دکمه IN فشار داده شود، تفاضل دو سیگنال به عنوان منبع راه اندازی به کار می‌رود.

- CHOP یا مقطع: تا زمانی که علامت مقطع به عنوان منبع راه اندازی به کار می‌رود شکل موج نمایشی بر موج ورودی منطبق نخواهد شد.

ب) CH₁: سیگنال کانال یک پایه زمانی را راه می‌اندازد (علی رغم وضعیت دکمه نمایش)

ج) CH₂: سیگنال کانال دو پایه زمانی را راه می‌اندازد (علی رغم وضعیت دکمه نمایش)

د) تغذیه: راه اندازی پایه زمانی بر عهده ولتاژ منبع تغذیه است.

ه) خارجی: سیگنالی که به محل اتصال راه اندازی خارجی (۲۹) وصل می‌شود سیستم جاروب پایه زمانی را کنترل می‌کند.

۲۷. SLOP، شیب: علامت (+) نشان دهنده مثبت‌ترین نقطه و علامت (-) نماینده منفی‌ترین نقطه راه اندازی است. وضعیت بیرون یا داخل این دکمه، شیب مثبت یا منفی را تعیین می‌کند، یعنی سیستم جاروب پایه زمانی در شیب مثبت یا منفی موج تطبیق به راه می‌افتد.

۲۸. TRIGGER LEVEL، پیچ کنترل راه انداز سطح: جهت تنظیم ولتاژ راه انداز آستانه، یک نقطه روی شیب شکل موج آغازگر زمان جاروب خواهد بود.

۲۹. EXT. TRIG، راه انداز خارجی: محل راه انداز خارجی. با قرار دادن اهرم منبع (۲۶) در وضعیت خارجی، سیگنال ورودی که به این محل وصل است، راه انداز پایه زمانی را بر عهده می‌گیرد.

۳. POSITION، تغییر مکان: برای حرکت دادن تصویر به چپ و راست صفحه (به‌طور افقی) به کار می‌رود.

۳۱. SWEEP Time/Div، زمان بر قسمت: این کلید برای انتخاب پایه زمانی استفاده می‌شود. وقتی پیچ تنظیم دقیق (پیچ کوچک روی این کلید) در وضعیت کالیبره قرار گیرد، توسط این کلید می‌توان هر یک از پایه‌های کالیبره زمانی از ۰٫۲ میکروثانیه تا ۰٫۵ ثانیه بر قسمت را انتخاب کرد.

۳۲. VARIABLE، هنگام اندازه گیری و محاسبه دقیق این کلید باید در وضعیت Cal قرار گیرد.

۳۳. MAX ۱۰ X: با استفاده از این دکمه می توان تصویر را ده برابر بزرگتر کرد.

نمای پشت دستگاه

۳۴. ZINPOT JACK (Z.AXIS)، پایانه محور Z: ورودی برای شدت مدولاسیون پرتو الکترونی صفحه (C.R.T)

است. ولتاژ روشن شدت روشنایی را کاهش می دهد. سطح ولتاژ TTL شدت مدولاسیون را امکانپذیر می سازد.

۳۵. CH.OUT PUT JACK، پایانه خروجی کانال یک: پایانه خروجی محور عمودی کانال یک هنگامی که اهرم

COUPLING در وضعیت AC باشد عمل می کند.

همچنین هنگامی که برای اندازه گیری بسامد از بسامد سنچ استفاده می شود به علت وجود پارازیت، اندازه گیری دقیق

نخواهد بود. اما در صورت استفاده از این پایانه حتی اگر وضعیت ولت بر قسمت کانال یک یا پیچ متغیر (VARIABLE)

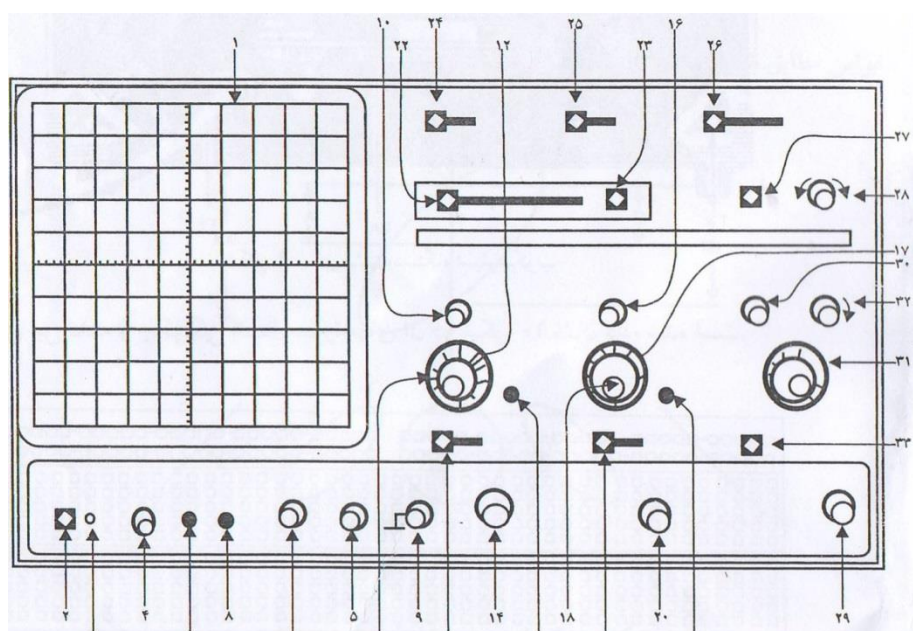
تغییر نماید، در اندازه گیری بسامد توسط بسامد سنچ هیچ گونه تغییری انجام نخواهد شد.

۳۶. POWER CORD RECEPTACLE، کابل برق: این کابل به دستگاه متصل بوده و یکپارچه است.

۳۷. پایه های لاستیکی: چهار عدد پایه پلاستیکی برای استقرار دستگاه به طور عمودی و جلوگیری از آسیب دیدن آن به

کار می رود.

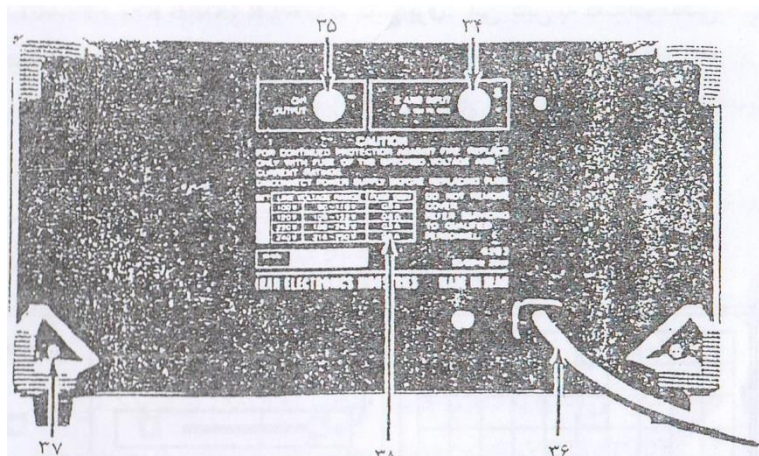
۳۸. صفحه راهنمای ولتاژ ورودی فیوز.

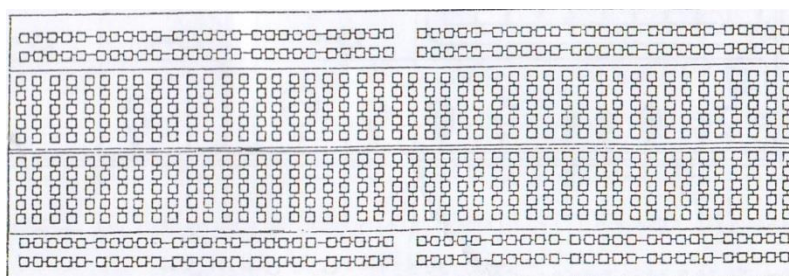
بردبرد

بردبرد یا تخته آزمایش وسیله‌ای است برای ساخت سریع مدارهای الکترونیکی در آزمایشگاه. این وسیله با سوراخهای فرداری که دارد، نیاز به لحیم کاری را برطرف می‌سازد، در عین حال چون ممکن است پایه‌های عناصر مدار (خازن، مقاومت، دیود، ترانزیستور و ...) ضخیم و خارج از تحمل فنر داخل تخته آزمایش باشند، می‌توان آنها را با سیمهای نازکی لحیم کرد و سپس سیمها را درون سوراخهای تخته آزمایش قرار داد.

شکل ۹. نمای پشت دستگاه اسیلوسکوپ

نمای این تخته و چگونگی اتصال سوراخهای آن در شکل ۱۰ نشان داده شده است.

شکل ۱۰. نمای برد و چگونگی اتصال سوراخهای آن

برای ساخت یک مدار الکترونیکی بر روی تخته آزمایش باید با توجه به اتصالات مشخص شده در شکل فوق عمل کرد و برای اتصالات بیشتر نیز می توان از سیم مفتولی استفاده کرد. معمولاً از دو ردیف سوراخهای بالا و پایین تخته برای اعمال ولتاژهای مبنا و منبع تغذیه استفاده می شود، به این صورت که قطبهای مثبت و منفی منبع تغذیه را به سوراخهای دو ردیف بالای دستگاه متصل می کنیم و به این ترتیب هر جای مدار می توان به آسانی به پایه های مثبت و منفی دست یافت.

آزمایش ۱

آشنایی با وسایل و انجام چند آزمایش ساده

هدف

آشنایی با وسایل اندازه گیری و منابع مختلف تغذیه مدار و نحوه استفاده از آنها و بررسی عناصر مورد سنجش.

وسایل آزمایش

منبع تغذیه جریان مستقیم، مولتی متر، مولد موج (سیگنال ژنراتور)، اسیلوسکوپ، تخته آزمایش، هویه، قلع، روغن، سیمهای نازک جهت لحیم کاری، سیمهای رابط و عناصر مدار شامل: مقاومت $1K\Omega$: ۱ عدد، خازن $1\mu f$: ۱ عدد، دیود معمولی: ۱ عدد، دیود نوره: ۱ عدد، پتانسیومتر $2K\Omega$: ۱ عدد.

روش آزمایش

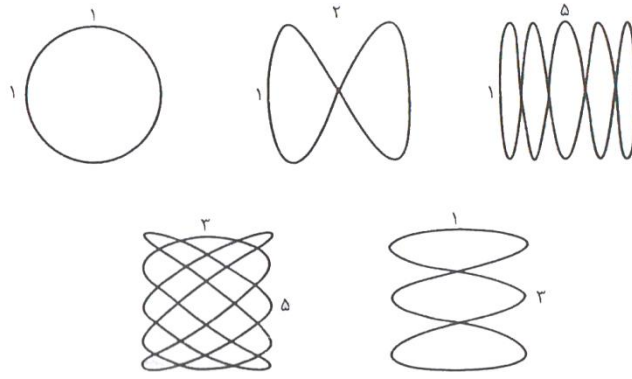
۱. با استفاده از مولد موج و اسیلوسکوپ شکل موجهای سینوسی، مربعی و مثلثی را روی صفحه اسیلوسکوپ نمایش دهید.

۲. ولتاژهای اوج به اوج (p-p)، حداکثر (V_m) و مؤثر (V_{rms}) را برای هر موج به دست آورید. برای تعیین V_{pp} پایین ترین تا بالاترین فاصله شکل موج را از روی درجه های صفحه نمایش اسیلوسکوپ اندازه بگیرید و حاصل را در ضریب کلید ولت بر قسمت ضرب کنید. با تقسیم آن بر دو، مقدار V_m را به دست آورید و سپس از رابطه $V_{rms} = \frac{\sqrt{2}}{2} V_m$ مقدار مؤثر ولتاژ را به دست آورید.

۳. زمان تناوب و بسامد هر موج را به دست آورید. برای تعیین زمان تناوب فاصله یک طول موج را اندازه گیری کنید و سپس آن را در ضریب کلید زمان بر قسمت ضرب کنید و با توجه به آن بسامد را نیز به دست آورید.

۴. ترکیب دو موج سینوسی در حالت های مختلف و مشاهده اشکال لیسازو:

با استفاده از دو دستگاه مولد موج، دو موج را به کانالهای X و Y اسیلوسکوپ داده و شکل موجهای به دست آمده را به طور جداگانه مشاهده کنید. سپس کلید شماره ۲۴ (راه اندازی) اسیلوسکوپ را در وضعیت X-Y قرار دهید و با یکسان سازی دامنه دو سیگنال با هم در بهترین حالت شکل های زیر را که به منحنی های لیسازو معروفند، مشاهده کنید. در این مرحله می توانید کلیدها را از وضعیت کالیبره (cal) خارج کنید، زیرا مهم برابر بودن دامنه ها در صحنه اسیلوسکوپ است.

شکل ۱-۱

۵. برای تعیین بسامد یک سیگنال مجهول به کمک بسامد سیگنال معلوم به طریق زیر عمل کنید:

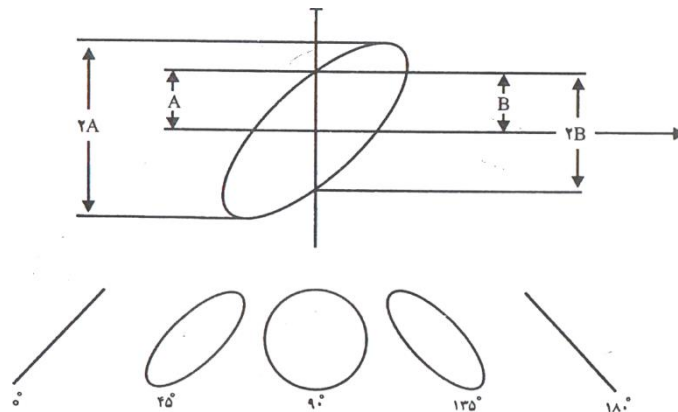
ابتدا سیگنال معلوم را به ورودی Y و سیگنال مجهول را به ورودی X اسیلوسکوپ اتصال دهید و کلید راه اندازی اسیلوسکوپ را در وضعیت $X-Y$ قرار دهید. آنگاه با توجه به شکل‌های ۱-۱ و با استفاده از رابطه زیر نسبت بسامدها را به دست آورید.

$$\frac{f_x}{f_y} = \frac{\text{تعداد شکمها در راستای محور } Y}{\text{تعداد شکمها در راستای محور } X}$$

۶. در تعیین اختلاف فاز بین دو موج، در صورتی که بسامد دو سیگنال یکسان باشد، با این فرض که $Y = Y_m \sin(\omega t + \phi)$ و $X = X_m \sin \omega t$ باشد چنانچه $X = 0$ باشد ($\omega T = 0, 2\pi, \dots$) برای Y داریم:

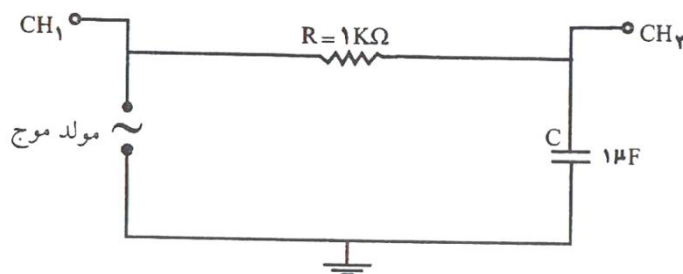
$$Y_{(0)} = Y_m \sin \phi \Rightarrow \sin \phi = \frac{Y_{(0)}}{Y_m}$$

بنابراین مطابق شکل ۲-۱ اختلاف فاز با رابطه، $\frac{B}{A}$ یا $\frac{2B}{2A}$ به دست می‌آید.

شکل ۲-۱

در این بخش مدار شکل ۳-۱ را بر روی تخته آزمایش ببندید و با تشکیل منحنی لیسازو اختلاف فاز دو موج ترکیب شده را به دست آورید و توضیح دهید این اختلاف فاز ناشی از کدام عامل است؟

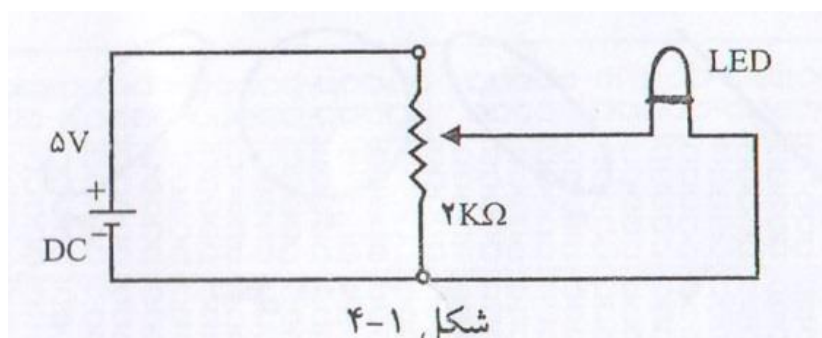

شکل ۳-۱

در صورتی که پایه‌های مقاومت یا خازن یا سیم‌ها ضخیم باشند سیم‌های نازکی را که در اختیار دارید به پایه‌های المانها لحیم کنید تا به راحتی در سوراخهای تخته آزمایش قرار گیرند.

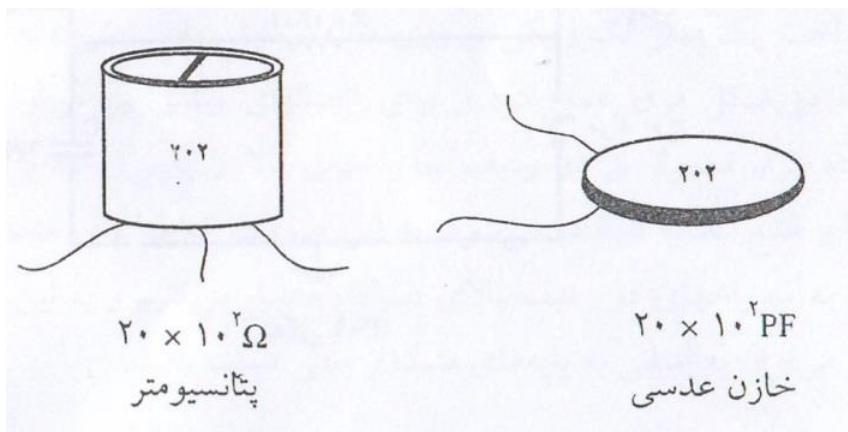
. یک دیود معمولی و یک دیود نوره (LED) در اختیار دارید. ابتدا با چند گانه سنج به طریق زیر از سالم بودن آنها مطمئن شوید:

کلید مولتی متر را بر روی علامت تست دیود (←|-) قرار دهید و سیم منفی (مشکی) را در قسمت مشترک (com) و سیم مثبت (قرمز) را در قسمت $V \cdot \Omega$ دستگاه قرار دهید. هرگاه سیم مشکی را به کاتد و سیم قرمز را به آنند دیود اتصال دهید، دستگاه برای هر دیود مقداری را نمایش می‌دهد و در غیر این صورت (۱) را نشان خواهد داد. پس از تست سالم بودن دیودها، مقاومت دو انتها و نیز مقاومت بین هر انتها و سر وسط پتانسیومتری را که در اختیار دارید با مولتی متر اندازه بگیرید و نشان دهید که پتانسیومتر می‌تواند مثل رئوستا عمل کند. اکنون مدار زیر را بر روی تخته آزمایش ببندید:

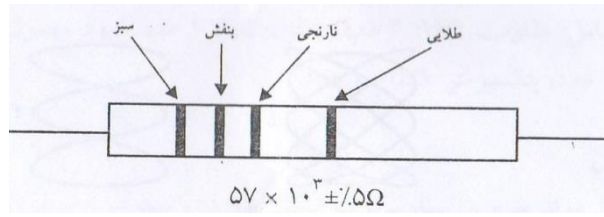
شکل ۴-۱

با جابه‌جا کردن دو سر دیود و یا با تغییر پتانسیومتر توسط پیچ گوشتی ریز نتایج حاصل را یادداشت کنید. مقاومت برخی پتانسیومترها یا ظرفیت برخی خازنها (عدسی) در صورتی که مشابه عناصر زیر باشند عبارت‌اند از:

۸. با توجه به جدول کدهای رنگی مقاومتها، تعیین کنید مقاومتی که دارید چند اهمی است؟

رنگ	رقم اول	رقم دوم	رقم سوم	دقت
سیاه	۰	۰	$\times 10^0$	
قهوه‌ای	۱	۱	$\times 10^1$	
قرمز	۲	۲	$\times 10^2$	
نارنجی	۳	۳	$\times 10^3$	
زرد	۴	۴	$\times 10^4$	
سبز	۵	۵	$\times 10^5$	
آبی	۶	۶	$\times 10^6$	
بنفش	۷	۷	$\times 10^7$	
خاکستری	۸	۸	$\times 10^8$	
سفید	۹	۹	$\times 10^9$	
طلایی			$\times 10^{-10}$	$\pm 5\%$
نقره‌ای			$\times 10^{-2}$	$\pm 10\%$
بی‌رنگ				$\pm 20\%$

آزمایش ۲

صافیها

هدف

بررسی انواع صافیهای بسامد و کاربرد آنها

وسایل آزمایش

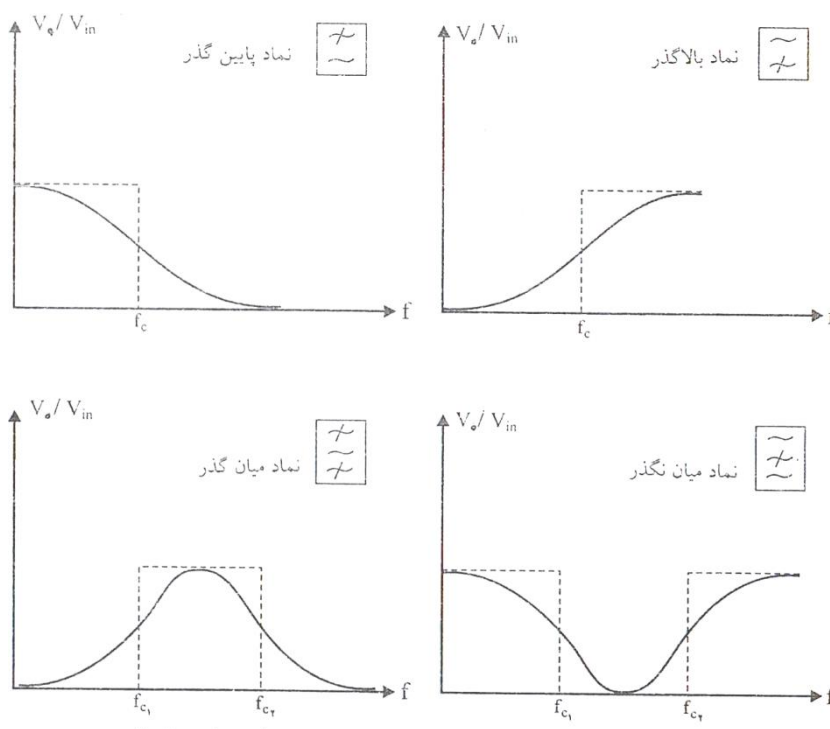
اسیلوسکوپ، مولد موج، مولتی متر: دو عدد، تخته آزمایش، مقاومت $220\ \Omega$: یک عدد، مقاومت $100\ \Omega$: دو عدد، مقاومت $1\ k\Omega$: یک عدد سیمهای رابط، القاگر، خازن یک میکروفارادی: دو عدد.

مبانی نظری

در بسیاری از مدارهای الکترونیکی گاهی لازم است که فقط گروه یا قسمتی از بسامدها از مدار منتقل یا توسط آن سد شود. به این منظور از صافی استفاده می شود. صافیها شامل شبکه ای از عناصری مانند القاگر، خازن و مقاوت هستند که به صورتهای مختلفی در این شبکه قرار می گیرند و لذا هر صافی براساس ویژگیهای که دارد نامگذاری می شود، به عبارت دیگر اگر سیگنالی با بسامد متغیر به ورودی این نوع شبکه اعمال شود، در خروجی آن فقط بسامدهای معینی خواهیم داشت. بسته به این که شبکه (صافی) بسامدهای پایینتر از بسامد خاص f_c را عبور دهد به آن صافی پایین گذر می گویند و اگر بسامدهای بالاتر از f_c را عبور دهد آن را صافی بالاگذر می نامند. در صافی میان گذر بسامدهای عبوری بین دو بسامد حدی (f_{c1} و f_{c2}) قرار دارند و بسامدهای بالاتر و پایینتر از این دو حد توسط صافی سد می شوند. در صافی میان نگذر تنها امواج با بسامدهای بالاتر از f_{c2} و پایینتر از f_{c1} عبور خواهند کرد و صافی مانع عبور امواج با بسامد بین این دو حد می شود.

در شکل ۱-۲ نمودارهای نسبت ولتاژ خروجی به ورودی برحسب بسامد را برای صافیهای مختلف را نشان می‌دهند.

شکل ۱-۲ نمودار نسبت ولتاژ خروجی به ورودی برحسب بسامد برای صافیهای مختلف (نمودارهای ایده‌آل به صورت خط چین رسم شده‌اند).

اساس کار صافیها بر مبنای پاسخ‌دهی عناصر تابع بسامد (القاگر و خازن) به سیگنال ورودی قرار دارد. رآکتانس خازن $X_C = \frac{1}{c\omega}$ و رآکتانس القاگر $X_L = L\omega$ به ازای بسامدهای مختلف تغییر می‌کند. با افزایش ω ، (f) خازن مانند اتصال کوتاه (امپدانس کم) و با کاهش ω ، (f) مانند اتصال باز (امپدانس زیاد) عمل می‌کند، در حالی که القاگر عکس آن می‌باشد. واضح است که ولتاژ یا جریان خروجی این عناصر یکبار صفر نمی‌شود، بلکه به‌طور خطی یا منحنی مانند کاهش یا افزایش می‌یابد. در بسیاری از کاربردها لازم است تغییرات پتانسیل نسبت به بسامد ناگهانی باشد. با رسم تغییرات پتانسیل دو سر القاگر و خازن نسبت به بسامد، دیده می‌شود که پتانسیل مثلاً در مورد القاگر به‌طور خطی با بسامد زیاد می‌شود، لذا اگر بخواهیم یک صافی بالاگذر طراحی کنیم لازم است که از بسامد معینی به بالا در خروجی ولتاژ ظاهر شود و قبل از آن ولتاژی نداشته باشیم. در عمل طراحی چنین صافی‌هایی که نمودار آن نسبت به بسامد تغییرات جهشی داشته باشد، امکان‌پذیر نیست، از این رو بسامدی به نام بسامد قطع تعریف می‌کنیم. بسامد قطع (f_c) بسامدی است که در آن تغییرات چشمگیر (تقریباً ناگهانی) در نمودار ظاهر می‌شود.

به عبارت دیگر بسامد قطع، f_c بسامدی است که در آن توان خروجی نصف توان ورودی و جریان یا ولتاژ خروجی $\frac{1}{\sqrt{2}}$ برابر جریان یا ولتاژ ورودی باشد یعنی داشته باشیم:

$$if: \quad p_{out} = \frac{1}{2} p_{in} \quad \text{یا} \quad \Rightarrow f = f_c$$

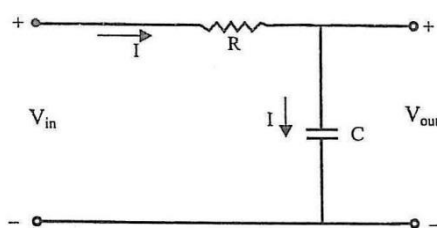
$$V_{out} = \frac{V_{in}}{\sqrt{2}}, I_{out} = \frac{I_{in}}{\sqrt{2}}$$

محاسبات ریاضی تعیین بسامد قطع یا پهنای نوار (باند) هر صافی به نوع شبکه و عناصر به کار رفته در آن بستگی دارد. برای مثال دو مدار صافی زیر را در نظر می گیریم و بالا گذر یا پایین گذر بودن آنها و نیز تغییر پهنای باند و چگونگی تعیین بسامد قطع هر یک را مورد بررسی قرار می دهیم.

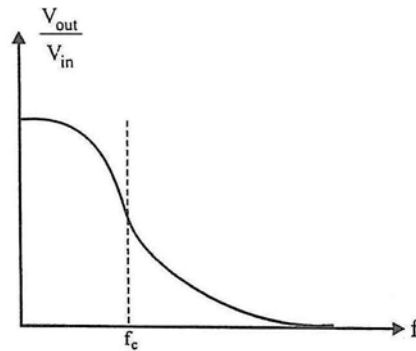
الف) صافی شکل زیر از مداری شامل R و C تشکیل شده است. امپدانس ورودی (Z_{in}) از ترکیب R و C و امپدانس خروجی (Z_{out}) فقط از C حاصل می شود.

وقتی موجی سینوسی با دامنه ثابت V_{in} و بسامد متغیر f به دو سر ورودی این مدار اعمال شود، ولتاژ خروجی (V_{out}) یا پاسخ مدار نیز موجی سینوسی بوده که دامنه و فازی متفاوت با ولتاژ ورودی دارد و به طور کلی تابعی از بسامد موج ورودی خواهد بود.

با توجه به این که راکتانس خازن $X_c = \frac{1}{\omega C}$ است، هنگامی که بسامد موج ورودی خیلی کوچک باشد، X_c خیلی زیاد بوده در نتیجه مدار خازن مانند اتصال باز عمل می کند و ولتاژ ورودی مشابه ولتاژ خروجی خواهد بود و در صورتی که بسامد موج ورودی خیلی زیاد باشد، X_c بسیار کوچک بوده و خازن مانند اتصال کوتاه عمل می کند. در این صورت ولتاژ خروجی به سمت صفر میل می کند.

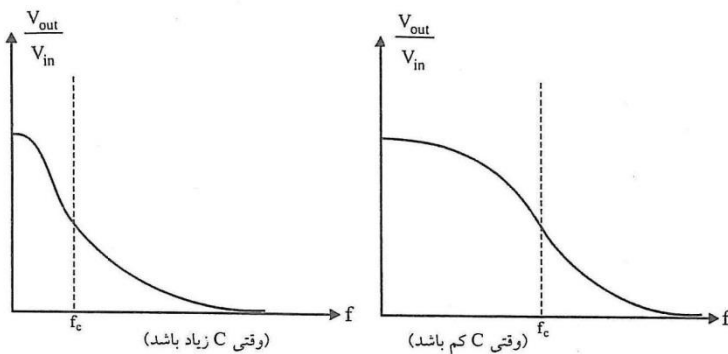
بنابراین اگر تغییرات نسبت ولتاژ خروجی به ولتاژ ورودی $\left(\frac{V_{out}}{V_{in}}\right)$ را، که تابعی از بسامد بوده و به آن تابع پاسخ بسامدی یا تابع انتقال می گویند، برحسب بسامد رسم کنیم، نمودار نشان دهنده صافی پایین گذر است، که به ازای بسامدهای بالاتر از بسامد معینی (بسامد قطع) در خروجی ولتاژ نداریم:

با توجه به ارتباط بین f و X_c می توان توضیح داد که هرگاه جای خازن و مقاومت را در صافی فوق عوض کنیم، صافی بالاگذری به دست می آید.

همچنین مقدار ظرفیت خازن در پهنای باند صافی مؤثر است به این معنی که چون $X_c \propto \frac{1}{C}$ و هم $X_c \propto \frac{1}{\omega}$ است، هر چه C بیشتر باشد صافی پایین گذر فوق می تواند در بسامدهای پایینتری شکسته شود یعنی بسامد قطع کمتر خواهد بود. در صورتی که اگر C کمتر باشد، صافی پایین گذر فوق می تواند در بسامدهای بالاتری شکسته شود یعنی بسامد قطع بیشتر خواهد بود. دو نمودار شکل ۲-۴ تأثیر افزایش یا کاهش C در نمودار $\left(\frac{V_{out}}{V_{in}}\right)$ بر حسب f را در صافی پایین گذر فوق نشان

می دهند.

در عمل برای تعیین بسامد قطع در این مدار، ابتدا تابع پاسخ بسامدی را با توجه به امپدانس ورودی (Z_{in}) و امپدانس خروجی (Z_{out}) به صورت زیر به دست می آوریم:

$$Z_{in} = \sqrt{R^2 + X_c^2} = \sqrt{R^2 + \left(\frac{1}{C\omega}\right)^2}$$

$$Z_{out} = \sqrt{X_c^2} = X_c = \frac{1}{c\omega}$$

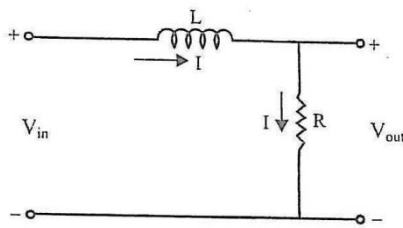
در نتیجه:

$$\frac{V_{out}}{V_{in}} = \frac{Z_{out} \cdot I}{Z_{in} \cdot I} = \frac{Z_{out}}{Z_{in}} = \frac{1/c\omega}{\sqrt{R^2 + (1/c\omega)^2}}$$

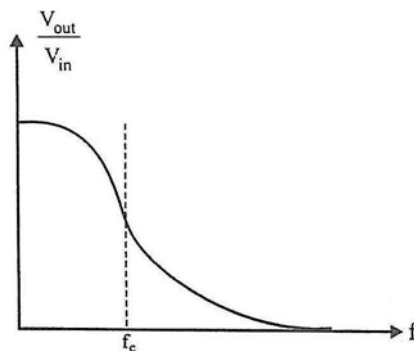
به کمک نسبت‌های به دست آمده می‌توان برای هر بسامدی نسبت $\frac{V_{out}}{V_{in}}$ را تعیین کرد.

همچنین برای تعیین بسامد قطع می‌توانیم نسبت فوق را مساوی $\frac{1}{\sqrt{2}}$ قرار دهیم، زیرا همان طور که قبلاً گفته شد، بسامد قطع یا بسامد نصف قدرت که با f_c نشان داده می‌شود، بسامدی است که صافی پایین گذر بسامدهای بالاتر از آن را به شدت کاهش می‌دهد و در این بسامد اندازه توان خروجی به نصف ماکزیمم توان ورودی می‌رسد یا ولتاژ خروجی به $\frac{1}{\sqrt{2}}$ برابر ولتاژ ورودی در بسامد قطع کاهش می‌یابد.

ب) در صافی شکل ۵-۲ مدار از L و R تشکیل شده است، امپدانس ورودی از ترکیب R و L و امپدانس خروجی فقط از R حاصل می‌شود.

با توجه به این که رآکتانس القاگر $X_L = L\omega$ است که بسامد موج ورودی خیلی کوچک باشد، X_L نیز خیلی کوچک بوده و القاگر مانند اتصال کوتاه عمل می‌کند و در نتیجه ولتاژ خروجی مشابه ولتاژ ورودی خواهد بود و در صورتی که بسامد موج ورودی خیلی زیاد باشد، X_L نیز خیلی بزرگ بوده و جریان بسیار کمی از مقاومت می‌گذرد و ولتاژ خروجی به صفر میل می‌کند. بنابراین اگر تغییرات تابع پاسخ بسامدی $(\frac{V_{out}}{V_{in}})$ را برحسب بسامد رسم کنیم، نمودار (شکل ۶-۲) نشان دهنده صافی پایین گذری است، که فقط به ازای بسامدهای پایین تر از بسامد معینی (بسامد قطع) در خروجی ولتاژ داریم.

با توجه به ارتباط بین f و X_L می توان توضیح داد که هرگاه در مدار شکل فوق جای القاگر و مقاومت را عوض کنیم صافی بالا گذری به دست می آید.

پرسش: به نظر شما تغییر در مقدار L چه تأثیری در پهنای باند صافی می تواند داشته باشد؟ در عمل برای تعیین بسامد قطع در این مدار، ابتدا تابع پاسخ بسامدی را با توجه به امپدانس ورودی (Z_{in}) و امپدانس خروجی (Z_{out})، به صورت زیر به دست می آوریم:

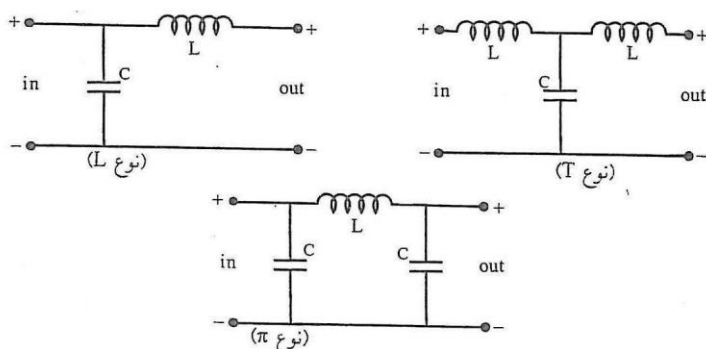
$$Z_{in} = \sqrt{R^2 + (L\omega)^2} = R \sqrt{1 + \left(\frac{L\omega}{R}\right)^2}$$

$$Z_{out} = R$$

در نتیجه:

$$\frac{V_{out}}{V_{in}} = \frac{Z_{out} \cdot I}{Z_{in} \cdot I} = \frac{1}{\sqrt{1 + (L\omega/R)^2}}$$

که با مساوی قرار دادن نسبت فوق با $\frac{1}{\sqrt{2}}$ می توانیم بسامد قطع (f_c) را به دست آوریم. صافیها را براساس شکل و طرح به انواع T ، π و L تقسیم می کنند. (شکل ۲-۷)

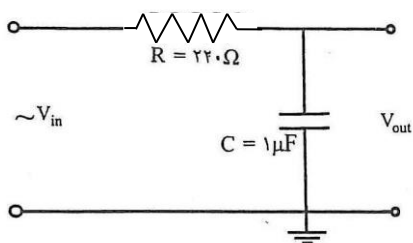

با ترکیب چند صافی ساده می توان صافیهایی با کیفیت بهتر طراحی کرد، با توجه به این که استفاده از صافیها در امپدانس مدار تغییراتی به وجود می آورد معمولاً صافیها را باید طوری طراحی کرد که علاوه بر کار خود، تطبیق امپدانس را نیز انجام دهند.

یکی از کاربردهای مهم صافیها استفاده از آنها در ساخت منابع تغذیه است. در این صورت صافی بسامدهای مربوط به سیگنال متناوب (AC) را حذف می کند و امروزه در ساختمان صافیها بیشتر از عناصر فعالی مثل انواع IC نیز استفاده می شود.

روش آزمایش

الف) مداری مطابق شکل ۸-۲ ببندید و به ازای بسامدهای مختلف ورودی که از مولد موج گرفته می شود، ولتاژ خروجی دو سر خازن را به دست آورید.

شکل ۸-۲

بهتر است بسامدهای ورودی را از روی شکل موج ورودی روی صفحه اسیلوسکوپ تعیین کنید و نیز با استفاده از چندگانه سنج ولتاژ خروجی (ولتاژ دو سر خازن) را تعیین و نسبت $\frac{V_{out}}{V_{in}}$ را برای هر بسامد به دست آورید. ضمن این که در طول آزمایش دامنه ولتاژ ورودی (V_{in}) را ثابت نگه می دارید، جدول زیر را کامل کنید.

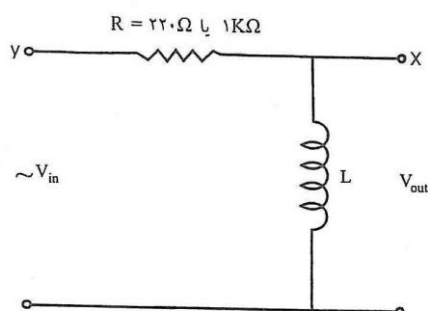
										$f(Hz)$
										$V_{out}(mV)$

۱. از روی جدول، نمودار $\frac{V_{out}}{V_{in}}$ را برحسب ω روی کاغذ میلی متری با مقیاس و واحد مناسب رسم کنید.

۲. از روی نمودار، بسامد قطع را به دست آورید و مقدار آن را با آنچه از روی جدول به دست می آید مقایسه کنید.

۳. نوع صافی را با توجه به نموداری که رسم کرده اید مشخص کنید.

ب) به جای خازن آزمایش الف، از یک القاگر استفاده کنید و مدار زیر را ببندید. (شکل ۹-۲)

شکل ۹-۲

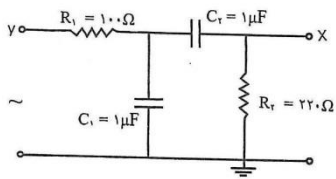
۱. این بار برای این آزمایش جدول آزمایش (الف) را کامل کنید و به پرسشهای ذیل جدول نیز پاسخ دهید.

۲. از آنجا که در بسامد قطع داریم:

$$\frac{V_{out}}{V_{in}} = \frac{1}{\sqrt{2}}$$

و این وقتی است که $R = L\omega$ باشد، بنابراین با توجه به بسامد قطع و معلوم بودن R ، مقدار L را به دست آورید.

ج) حال مدار زیر را ببندید و مراحل مذکور در دو آزمایش (الف) و (ب) را تکرار کنید. (شکل ۱۰-۲)

شکل ۱۰-۲

آزمایش ۳

دیود

هدف

تشخیص قطبهای دیود، رسم منحنی مشخصه ولتاژ - جریان دیود در دو گرایش مستقیم و معکوس، اثر گرما بر منحنی مشخصه دیود، تعیین ولتاژ شکست دیود زهر.

وسایل آزمایش

اسیلوسکوپ، تخته آزمایش، مولتی متر: ۳ عدد، مقاومت 220Ω و $100K\Omega$ هر کدام یک عدد، دیودهای مختلف: ۲ عدد، دیود زهر: یک عدد، هویه، منبع تغذیه DC با جریان ثابت، منبع تغذیه متناوب.

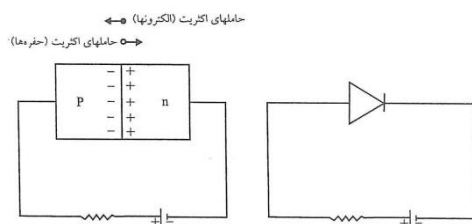
مبانی نظری

یکی از مهمترین و پرکاربردترین قطعات الکتریکی دیود است که کوتاه شده عبارت دی الکترو (دو سر) است. در دیود یک سر را آند و سر دیگر را کاتد می نامیم، کاتد با یک نوار یا خط در یک سمت دیود مشخص شده است.

جریان از آند وارد و از کاتد خارج می شود. دیود که غالباً از جنس سیلیسیوم یا ژرمانیوم است، جریان الکتریکی را می تواند در یک جهت عبور دهد و در جهت دیگر مسدود کند. برخی دیودهای مختلف از نظر ساختمان و کاربرد عبارت اند از: دیود پیوندی، دیود اتصال نقطه ای، دیود زهر، دیود نورد، و دیود خارنی. هر دیود از مجاورت دو نیمه رسانای نوع N و

P ایجاد می شود. (شکل ۳ - ۱)

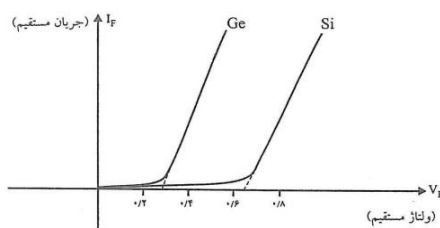
شکل ۳ - ۱

دیود در گرایش مستقیم، جریان را عبور می دهد. در این حالت تعدادی از الکترونها به ناحیه P رفته با حفره ها ترکیب می شوند و تعدادی از حفره ها به ناحیه N می روند و با الکترونها ترکیب می شوند.

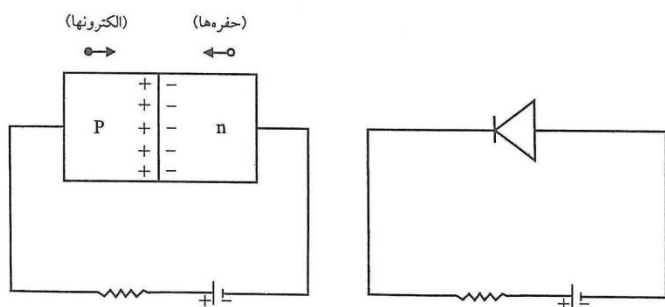
چون در اینجا ولتاژ باتری در جهت عکس پتانسیل سد پیوند است، با افزایش ولتاژ باتری جریان قابل ملاحظه ای ایجاد می شود، زیرا حاملهای اکثریت می توانند با گذشتن از پیوند در دو جهت عبور کنند. در این صورت پیوند PN به طور مستقیم ولتاژسانی یا به اصطلاح بایاس شده است. مقاومت پیوند PN در حالت مستقیم بسیار کم است. هرگاه در این حالت ولتاژ از حد معینی که برای هر دیود مشخص است تجاوز کند، دیود گرم شده و می سوزد.

دیوهای ژرمانیوم معمولاً تا حدود $100^{\circ}C$ و دیوهای سیلیسیوم تا $175^{\circ}C$ را می توانند در محل پیوند تحمل کنند. از تغییرات جریان عبوری برحسب اختلاف پتانسیل دو سر دیود در این بایاس، مشخصه دیود در حالت مستقیم به دست می آید. (شکل ۲-۳)

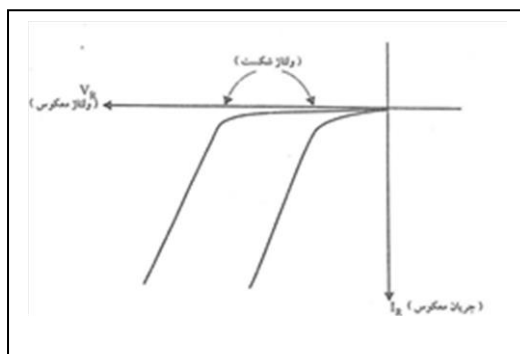
شکل ۲-۳

دیود در بایاس معکوس، جریان را عبور نمی دهد. در این حالت ولتاژ باتری در جهت تقویت پتانسیل سد است و باعث می شود الکترونها و حفره ها از پیوندگاه دور شده و لایه تهی پهن تر شود، در عین حال تعداد کمی حاملهای اقلیت، جریان ضعیفی به نام جریان نشتی یا معکوس ایجاد می کنند که به آن جریان اشباع معکوس نیز می گویند. مقاومت پیوند در این بایاس زیاد است. (شکل ۳-۳)

شکل ۳-۳

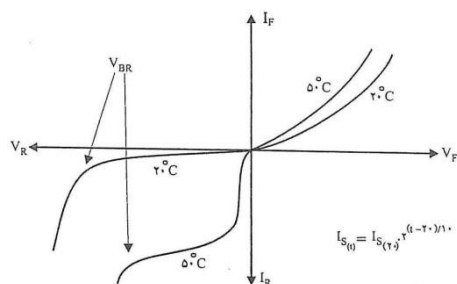
در این شرایط از تغییرات جریان عبوری نسبت به ولتاژ دو سر دیود، مشخصه دیود در حالت معکوس حاصل می شود. در عمل با افزایش ولتاژ معکوس در مقدار معینی به نام ولتاژ شکست، جریان به طور ناگهانی زیاد می شود که با ادامه عمل دیود صدمه می بیند. (شکل ۴-۳)

شکل ۴-۳

اثر دما بر کار دیود

افزایش دما بر روی خواص نیمه رساناها تأثیر می گذارد زیرا با افزایش زوجهای حفره - الکترون، رسانایی آنها زیادتر می شود. نمودار مشخصه ولت - آمپر دیود هم افزایش جریان مستقیم و هم افزایش جریان معکوس را در اثر افزایش دما نشان می دهد. در شکل زیر این نمودار را برای یک دیود ژرمانیوم رسم کرده ایم جریان اشباع معکوس که به علت تولید بیشتر زوجهای حفره - الکترون، افزایش می یابد به ازای هر ۱۰ درجه افزایش دما تقریباً دو برابر می شود. (شکل ۵-۳)

شکل ۵-۳

وابستگی جریان اشباع معکوس به دمای t بر مبنای جریان اشباع معکوس در دمای $20^{\circ}C$ به صورت زیر بیان می شود:

$$I_S(t) = I_S(20^{\circ}C) \cdot 2^{(t-20)/10}$$

برای مثال اگر دما از $20^{\circ}C$ به $70^{\circ}C$ افزایش یابد، جریان معکوس به 2^5 برابر افزایش می یابد یا ۳۲ برابر می شود افزایش دما ولتاژ شکست (V_{BR}) دیود ژرمانیوم را کاهش می دهد.

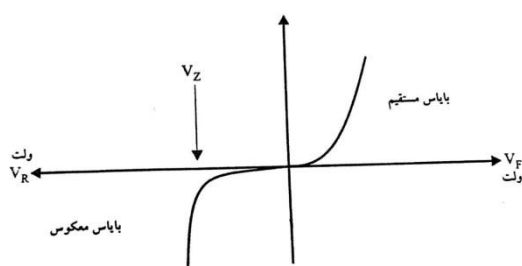
افزایش جریان با دما در گرایش مستقیم آنقدر چشمگیر نیست زیرا جریان در اصل به علت وجود ناخالصی در رساناها ایجاد می شود و غلظت ناخالصی مستقل از دماست.

دیودهای سیلیسیومی جریان نشتی خیلی کمی دارند و به اندازه دیودهای ژرمانیومی نسبت به دما حساس نیستند.

برای تست دیود مقاومت سنج (اهم متر) را روی درجه $R \times 1$ قرار می دهیم و به دو سر دیود متصل می کنیم، اگر از یک طرف مقاومتی را نشان دهد و از طرف دیگر نشان ندهد، دیود سالم است. برای تشخیص جنس دیود، دو سر مقاومت سنج را به دو سری از دیود که اهمی را نشان می دهد اتصال می دهیم، اگر دستگاه حدود 1Ω را نشان دهد دیود از ژرمانیوم و اگر حدود 100Ω را نشان دهد از سیلیسیوم است.

دیود زنر

نوع خاصی از دیود است که به عنوان تثبیت کننده ولتاژ از آن استفاده می شود. در یک دیود معمولی اگر بایاس معکوس افزایش یابد لایه تهی می شکند و دیود برای همیشه خراب می شود، ولی دیود زنر طوری ساخته می شود که در ناحیه شکست کار کند و مانند یک مقاومت جریان را محدود نماید. منحنی مشخصه دیود زنر به صورت شکل زیر است. با افزایش ولتاژ معکوس تا ولتاژ شکست (V_Z) جریان معکوس ناچیز و قابل چشم پوشی است. از آن پس جریان معکوس ناگهان افزایش می یابد. بنابراین در ناحیه وسیعی از جریان معکوس مقدار V تقریباً ثابت میماند. این ویژگی دیود زنر کاربرد آن را در منابع تغذیه تثبیت کننده مفید و منحصر به فرد می سازد.

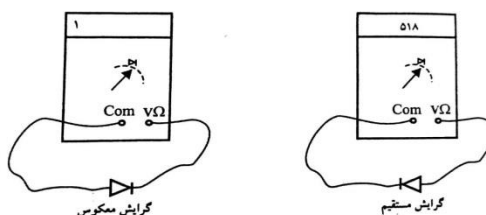

شکل ۶-۳

روش آزمایش:

الف) تشخیص قطبهای دیود

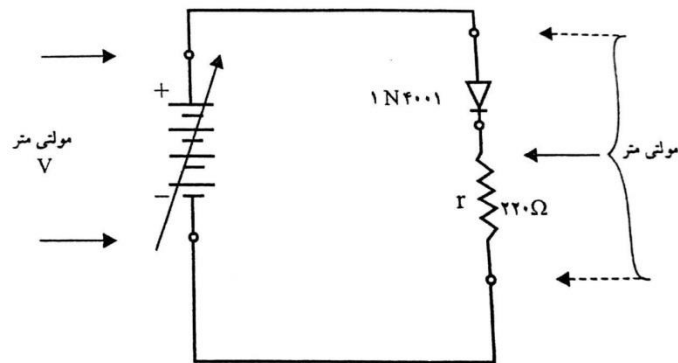
فیش مربوط به سنجش مقاومت بر روی چند گانه سنج نشان دهنده قطب مثبت و فیش مربوط به Com نشان دهنده قطب منفی است. مطابق شکل‌های ۷-۳ در گرایش مستقیم که قطب منفی به کاتد دیود متصل است از مدار جریان میگذرد و دستگاه مقاومتی را نشان میدهد و در گرایش معکوس که قطب مثبت به کاتد متصل است مقاومت بینهایت (چند گانه سنج عدد ۱ را نشان میدهد) و جریان تقریباً صفر است. به این ترتیب میتوانید قطبهای دو دیودی را که در اختیار دارید تشخیص دهید.

شکل ۷-۳

ب) رسم منحنی مشخصه ولتاژ-جریان دیود در گرایش مستقیم

با استفاده از مدار شکل ۸-۳ با تغییر ولتاژ منبع (منبع جریان مستقیم) V ولتاژ دو سر دیود V را به دقت بخوانید و در هر حالت ولتاژ دو سر مقاومت را نیز اندازه بگیرید و با استفاده از آن جریان عبوری از دیود I_F را بدست آورید.

شکل ۸-۳

با تکمیل جدول زیر نمودار های I_F بر حسب V را روی کاغذ میلیمتری رسم کنید. (برای دو دیود مختلف)

ج) رسم منحنی مشخصه دیود در گرایش معکوس

این بار با تغییر جهت دیود در مدار بالا آزمایش را تکرار کنید و نتایج را در جدولی مشابه جدول فوق به صورت زیر ثبت کرده و نمودار های مربوطه را روی کاغذ میلیمتری برای هر دیود رسم کنید. در این حالت مقاومت $2k\Omega$ را برای $100k\Omega$ اهم و مقادیر ولتاژ را به ولت در نظر بگیرید.

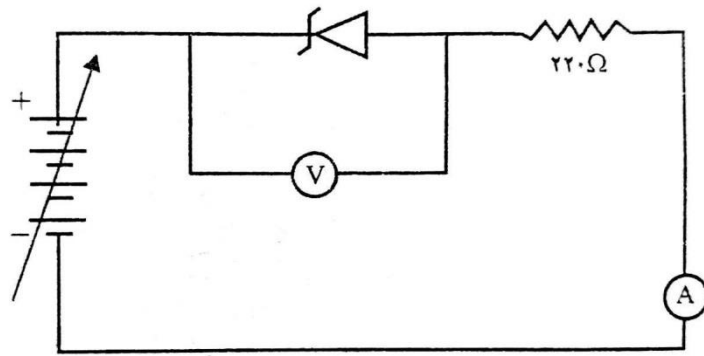
شماره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
V_F	۰٫۲۷	۰٫۲۵۷	۰٫۲۳۷	۰٫۳۵۷	۰٫۴۷	۰٫۴۵۷	۰٫۵۷	۰٫۵۵۷	۰٫۶۷	۰٫۷۷
V_R										
I_F یا I_R										

د) بررسی مشخصه حرارتی دیود

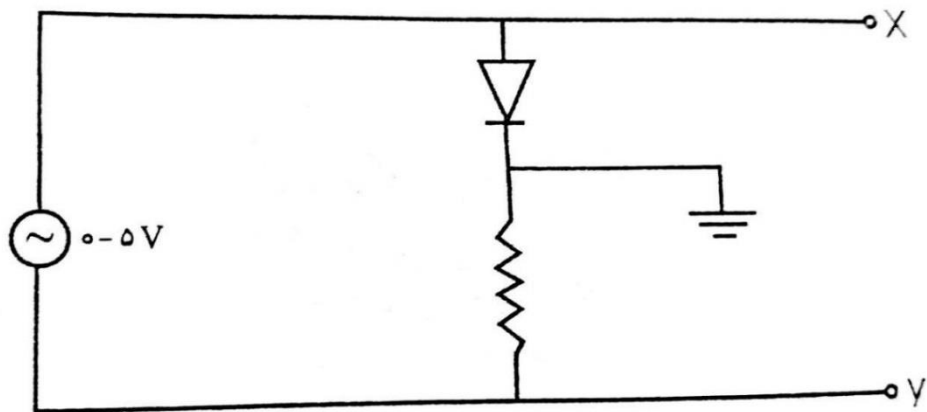
جدول مربوط به گرایش مستقیم را در نظر بگیرید و جریانهای عبوری و ولتاژ های دوسر یک دیود را به ازای چند ولتاژ مختلف یادداشت کنید سپس نوک هویه را به دیود نزدیک و چند دقیقه صبر کنید تا تعادل حرارتی برقرار شود. آنگاه دوباره مقادیر فوق را اندازه گیری و در مورد نتایج حاصله توضیح دهید.

ه) رسم منحنی دیود زنر

مدار شکل ۹-۳ را برای دیود زنر ببندید. با افزایش ولتاژ تغذیه وقتی که جریان معکوس به طور ناگهانی افزایش یافت این ولتاژ را که به ولتاژ شکست زنر معروف است به دست آورید.

و مدار شکل ۱۰-۳ را ببندید و نقاط X و Y را به ترتیب به ورودی های CH_1 و CH_2 اسیلوسکوپ متصل کرده و شکل حاصل از ترکیب دو موج را مشاهده و در گزارش کار خود رسم کنید. اگر دیود را برداریم چه تغییری در شکل روی صفحه اسیلوسکوپ مشاهده میکنید؟

شکل ۱۰-۳

آزمایش ۴

یکسوسازها

هدف

یکسو کردن جریان متناوب به وسیله دیود نیمه رسانا، صاف کردن موج یکسو شده، بررسی ریپل مدار.

وسایل آزمایش

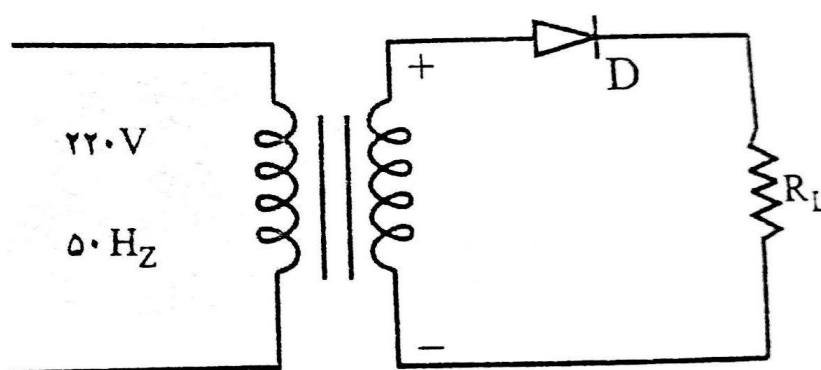
اسیلوسکوپ، منبع تغذیه ۶ ولت AC، ترانس سر وسط ۶ ولت، مولتی متر، تخته آزمایش، دیود ۱N 4001 چهار عدد، مقاومت 1KΩ، خازن 100μF و سیم های رابط.

مبانی نظری

در تبدیل جریان متناوب به جریان مستقیم میتوان از مشخصه های غیر خطی دیود استفاده کرد. این عمل را یکسو سازی میگویند. با استفاده از یک عنصر الکتریکی حساس به بسامد در مدار میتوان ضربانی بودن جریان را به حالت غیر ضربانی بودن جریان تبدیل کرد که این عمل را صاف کردن می نامند.

در این آزمایش به بررسی یکسو ساز نیم موج و تمام موج و صاف کردن و تعیین ضریب ریپل مدار میپردازیم. دیود های نیمه رسانا معمولاً دارای افت ولتاژ کمی در جهت مستقیم هستند و در جهت معکوس نیز جریان ناچیزی از خود عبور میدهند بنابراین برای تحلیل تقریبی مدار در عمل دیود را ایده آل در نظر میگیریم و از افت ولتاژ در دیود و مقاومت داخلی مبدل صرف نظر میکنیم.

یکسو ساز نیمه موج

شکل ۴-۱

مطابق شکل ۴-۱ در این یکسو ساز تنها یک دیود در مدار وجود دارد. در یک نیم سیکل که ولتاژ متناوب ورودی در آن دیود منفی است دیود هدایت نمیکند. بنابراین این دیود وقتی هدایت میکند که آند آن نسبت به کاتد مثبت باشد.

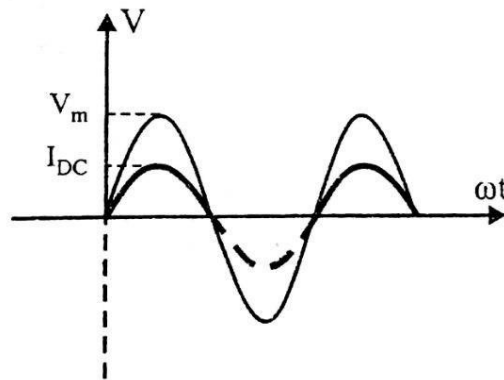
هرگاه ولتاژ ورودی به صورت $V = V_m \sin \omega t$ باشد جریانی که در هر نیم سیکل از RL می‌گذرد عبارت است از:

$$0 \leq t < \frac{T}{2} \rightarrow i = \frac{V}{R} = \frac{V_m \sin \omega t}{R} = I_m \sin \omega t \quad \text{و} \quad \frac{T}{2} < t \leq T \rightarrow i = 0$$

مولفه RL جریان بار به صورت متوسط جریان در یک دوره تناوب تعریف میشود:

$$I_{DC} = \frac{1}{T} \int_0^T i, dt \Rightarrow I_{DC} = \frac{1}{T} \int_0^{\frac{T}{2}} I_m \sin \omega t, dt$$

$$I_{DC} = \frac{I_m}{T} \left[-\frac{1}{\omega} \cos \omega t \right]_0^{\frac{T}{2}} = \frac{-I_m}{T\omega} (\cos \frac{\omega T}{2} - 1) \Rightarrow I_{DC} = \frac{I_m}{\pi} \text{ or } I_{DC} = 31\% I_m$$

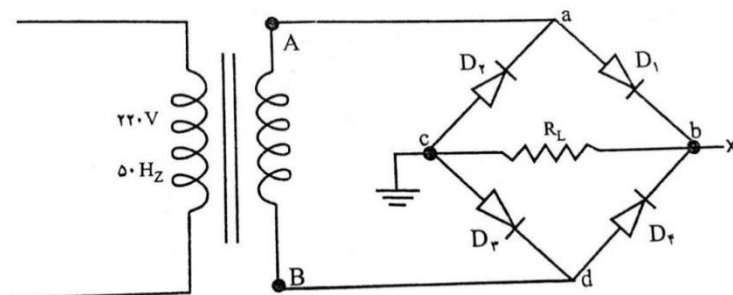

شکل ۲-۴

بنابر این در این یکسوساز نیم موج مولفه DC جریان تقریباً ۳۰ درصد مقدار جریان ماکزیمم است.

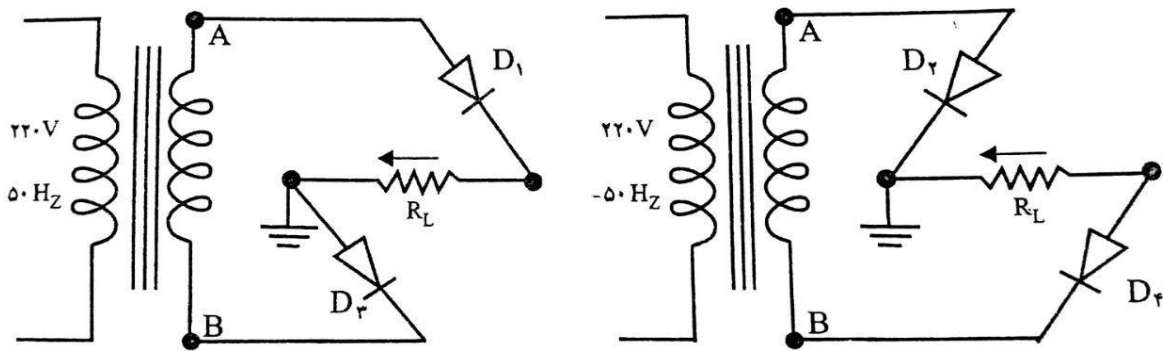
یکسوساز تمام موج (پل)

در این یکسوساز از چهار دیود استفاده میشود. مطابق شکل ۳-۴ دیود های یکسوساز به ثانویه یک مبدل کاهنده متصل هستند.

شکل ۳-۴

وقتی سر بالای ترانس a نسبت به b به مثبت باشد دیود های D_1 و D_2 هدایت میکنند و جریان از مقاومت بار RL میگذرد. و وقتی a نسبت به b منفی باشد دیود های D_3 و D_4 هدایت میکنند و از RL مجدداً جریانی هم جهت جریان قبلی میگذرد.

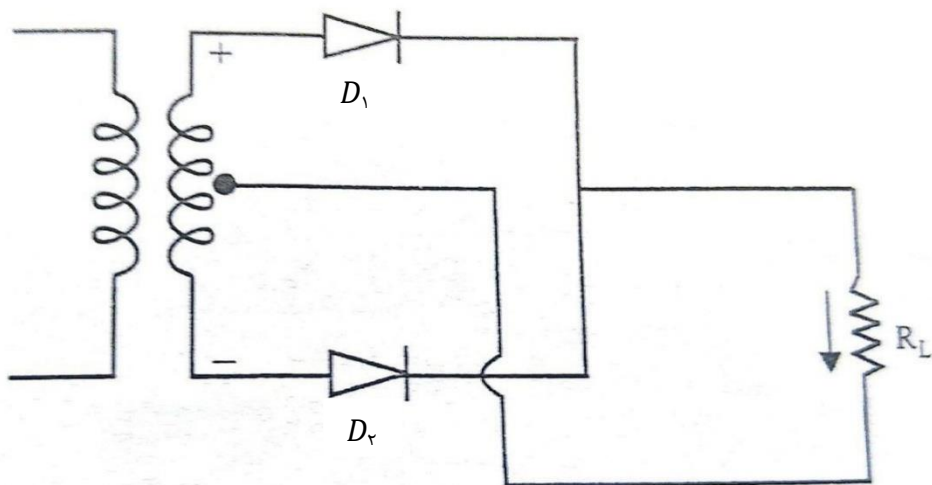

شکل ۴-۴

بنابر این مولفه DC جریان در یکسو سازی تمام موج دو برابر جریان DC در یکسو سازی نیم موج است یعنی:

$$I_{DC} = \frac{2I_m}{\pi} \text{ or } I_{DC} = \frac{2}{\pi} \left[\frac{V_m}{R_L} \right] \approx 0.64 I_m$$

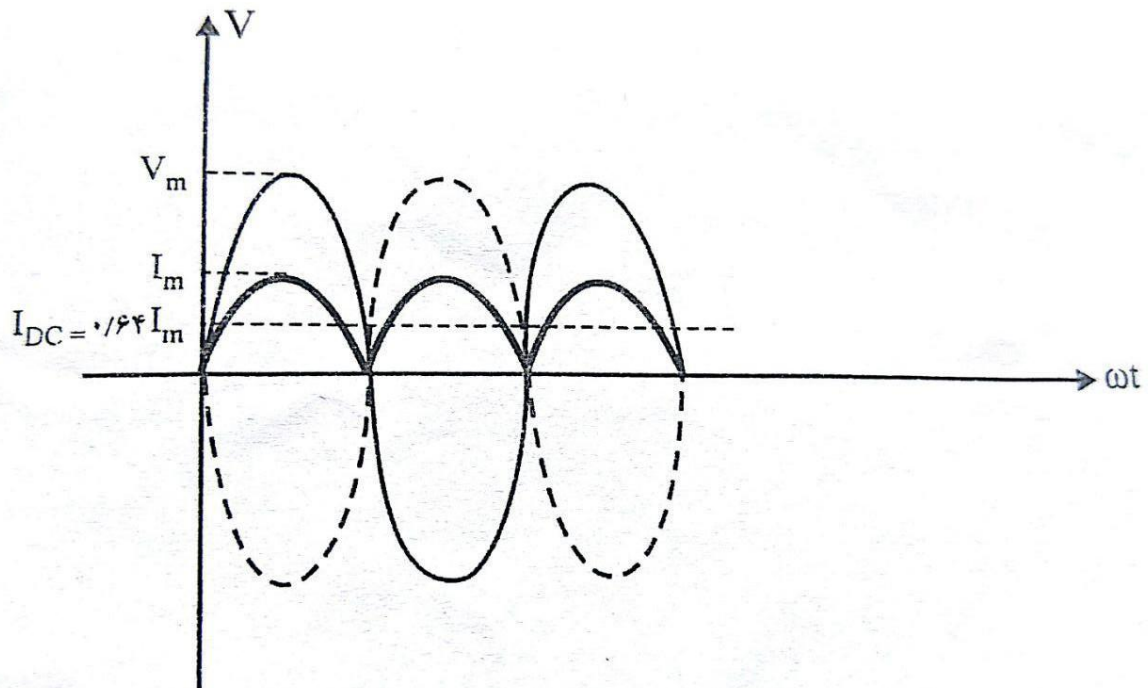
در مدار یکسو ساز تمام موج (پل) با توجه به این که از چهار دیود استفاده میشود افت ولتاژهایی که در هر نیم سیکل در دیود به وجود می آید همیشه با مقاومت بار به طور سری قرار میگیرد و باعث تاخیر در یکسوسازی میشود بنابر این بهتر است از یکسوساز تمام موج با مبدل سر وسط استفاده شود. در این نوع یکسوساز تمام موج هر بار فقط یک دیود در مسیر قرار دارد و افت ولتاژی کمتری باعث می شود.

شکل ۴-۵

در نیم سیکل اول که A نسبت به B مثبت است جریان از طریق دیود D_1 از مقاومت RL میگذرد و در نیم سیکل بعد وقتی B مثبت است جریان از طریق دیود D_2 از مقاومت RL در همان جهت قبلی عبور میکند. شکل موجهای مدار یکسوساز تمام موج به صورت زیر است.

شکل ۴-۶

نتیجه دلخواه در یکسوسازی ایجاد جریان مستقیم است ولی جریان خروجی یک مدار یکسوساز علاوه بر مولفه DC شامل یک مولفه AC نیز هست. برای تشخیص این که یکسوسازی تا چه حد خوب انجام شده است پارامتری به نام ضریب ضربان یا ضریب ریپل مدار به صورت زیر تعریف میشود:

ضریب ضربان نسبت مقدار rms مولفه AC به مقدار مولفه DC است یعنی:

$$r = \frac{V_{AC}}{V_{DC}} = \frac{I_{AC}}{I_{DC}} \quad (\text{رابطه ۱})$$

با توجه به این که اتلاف توان در مقاومت بار یعنی همان توان کل و برابر اتلاف توان توسط مولفه های مستقیم و متناوب است:

$$R_L \cdot I_{rms}^2 = R_L (I_{DC}^2 + I_{AC}^2) \quad (\text{رابطه ۲})$$

از روابط (۱) و (۲) نتیجه میشود:

$$r = \sqrt{\left[\frac{I_{rms}}{I_{DC}}\right]^2} - 1 \quad \text{ضریب ضریبان}$$

هر چه ضریب ضریبان کمتر باشد مدار جریان متناوب را بهتر به جریان مستقیم تبدیل میکند. با توجه به این که مقدار موثر

جریان از رابطه $I_{rms} = \sqrt{\frac{1}{T} \int_0^T I^2 dt}$ به دست می آید برای مدار نیم موج نتیجه می شود:

$$I_{rms} = \frac{I_m}{\sqrt{2}}, I_{DC} = \frac{I_m}{\pi}$$

$$\Rightarrow r = \sqrt{\left[\frac{I_m/\sqrt{2}}{I_m/\pi}\right]^2} - 1 = \sqrt{\left[\frac{\pi}{\sqrt{2}}\right]^2} - 1 = ۱٫۹۸$$

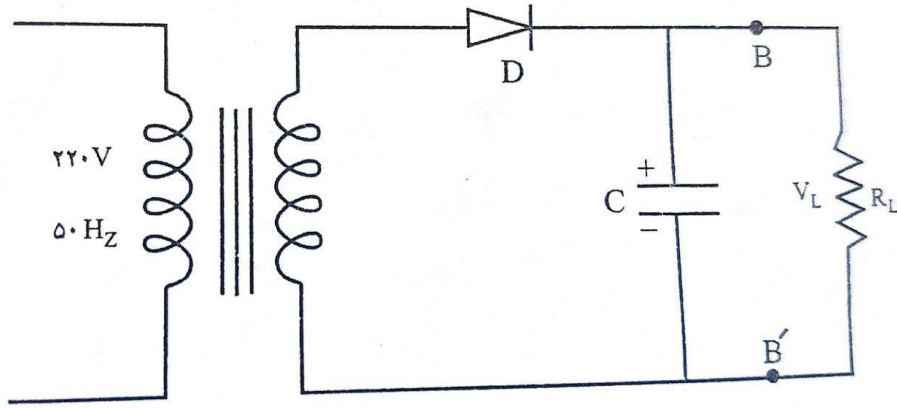
و برای مدار تمام موج نتیجه می شود:

$$r = \sqrt{\left[\frac{I_m/\sqrt{2}}{2I_m/\pi}\right]^2} - 1 = \sqrt{\frac{\pi^2}{8}} - 1 = ۰٫۴۸$$

دیده می شود که در یکسو ساز تمام موج ضریب توان کمتر است و در نتیجه نسبت به یکسوساز نیم موج جریان متناوب را بهتر به جریان مستقیم تبدیل میکند.

ایجاد ولتاژ DC به کمک صافی خازنی

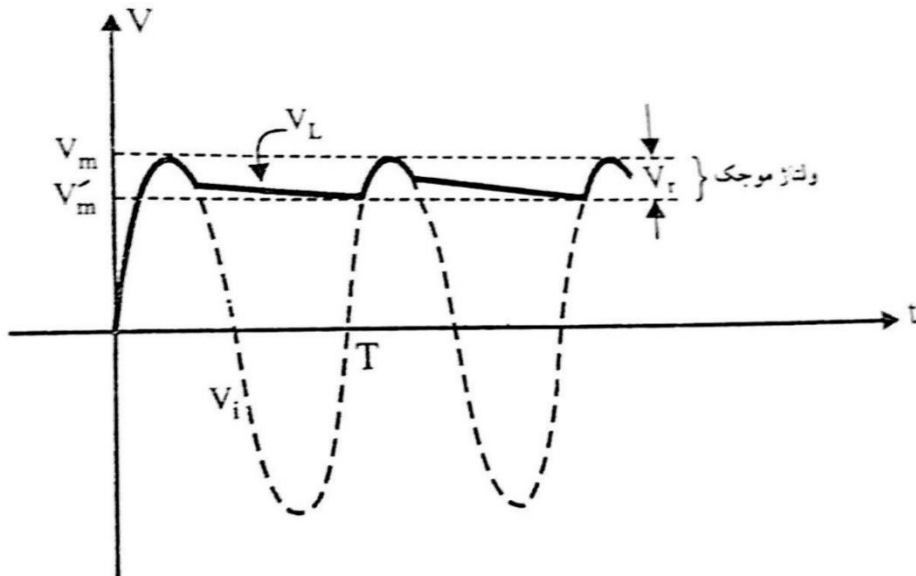
چون مدار های یکسوساز جریان مستقیم و متغیری ایجاد میکنند که هنوز مولفه های سینوسی هر چند با دامنه های کوچکتر در آن وجود دارند یکی از راههای حذف این مولفه ها و یا به عبارت دیگر جلوگیری از تغییرات ولتاژ خروجی استفاده از صافی خازنی به صورت شکل ۴-۷ است.

شکل ۷-۴

در نیم سیکلی که دیود در حال هدایت است انرژی الکتریکی در خازن ذخیره میشود و در نیم سیکل بعد یعنی در زمان قطع دیود خازن این انرژی را به مقاومت بار پس میدهد.

در صورتی که ثابت زمانی مدار $T \gg RC$ باشد در ابتدا که خازن شروع به شارژ میکند ولتاژ خروجی V حداکثر است پس از زمان $\frac{T}{4}$ که ولتاژ ورودی V شروع به کاهش میکند ولتاژ V دوسر خازن هم با تخلیه در مقاومت بار R کاهش می یابد ولی چون ثابت زمانی خازن زیاد است افت ولتاژ خازن کند تر از افت ولتاژ V بوده تا این که دیود در حالت قطع قرار گیرد و در این حالت V در مقاومت R خالی میشود تا این که در نیم سیکل بعد ولتاژ ورودی V_i با V_c برابر میشود و از این لحظه دوباره دیود هادی میشود $V_L = V'_m$ و زیاد میشود تا به V_m برسد. پس از آن دیود قطع و تخلیه خازن در R_L شروع میشود تا به V_m برسد و این کار دوباره تکرار میشود.

شکل ۸-۴

بنابر این ولتاژ DC خروجی بین دو مقدار V'_m و V_m تغییر میکند و متوسط آن کمی از V_m کمتر خواهد بود.

به V_{DC} نتیجه در نتیجه کاهش V_C کند تر باشد در نتیجه $V_r = V_m - V'_m$ ولتاژ موجک نامیده میشود هر چه ثابت زمانی بیشتر یعنی کاهش V_C کند تر باشد در نتیجه V_m نزدیکتر و ولتاژ موجک کوچکتر میشود. البته برای بهتر شدن کیفیت جریان DC از صافیهای مختلفی مثل صافی π یا L استفاده میشود.

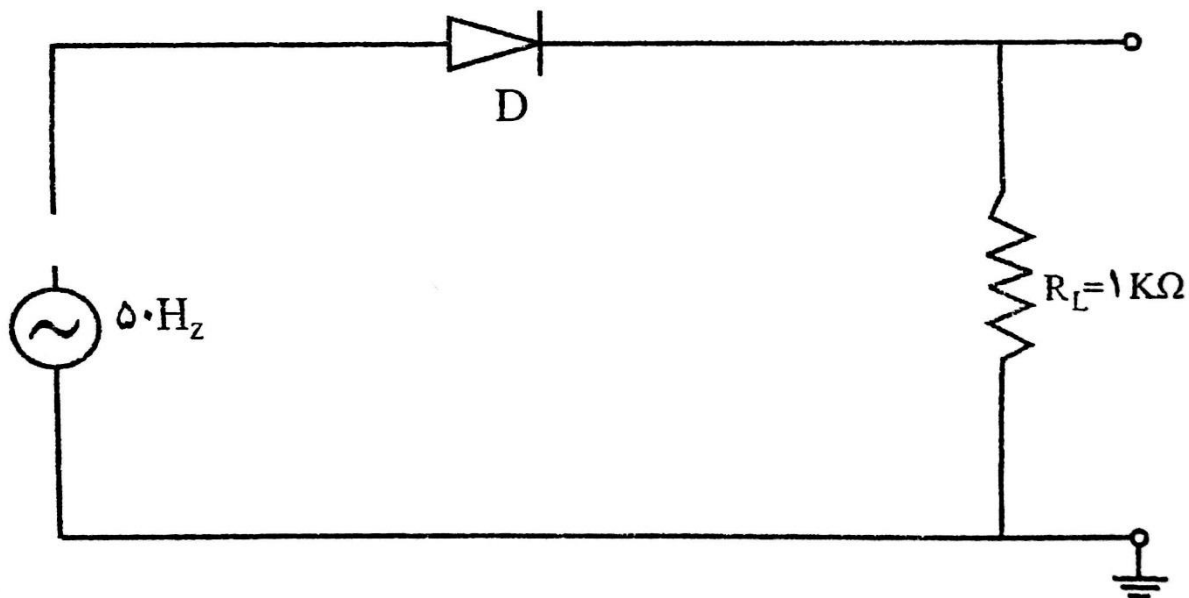
روش آزمایش

الف) مدارهای شکل ۴-۹ را ببینید و با اتصال دو سر مقاومت RL به اسیلوسکوپ شکل موج حاصل را مشاهده و در گزارش کار خود رسم کنید. V_{rms} را بدست آورده از رابطه $V_i = V_{rms} \cdot \sqrt{2}$ و $I_m = \frac{V_m}{R_L}$ مقادیر V_m و I_m را محاسبه کنید. آنگاه برای نیم موج از رابطه های $I_{DC} = \frac{I_m}{\pi}$ و $I_{rms} = \frac{I_m}{\sqrt{2}}$ برای تمام موج از روابط $I_{DC} = \frac{I_m}{\pi}$ و $I_{rms} = \frac{I_m}{\sqrt{2}}$ مقادیر I_{DC} و I_{rms} را بدست آورید. سپس از عبارت

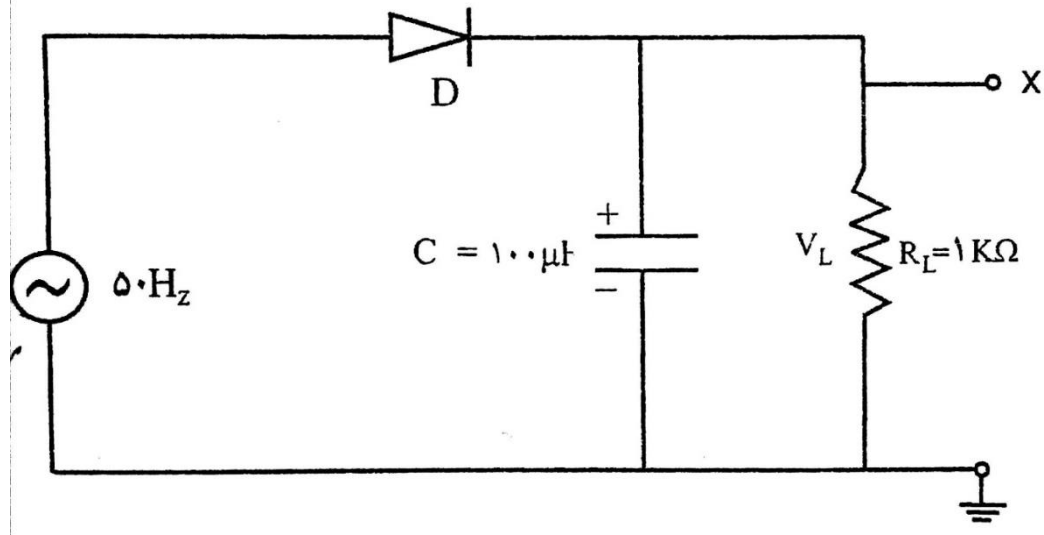
$$r = \sqrt{\left[\frac{I_{rms}}{I_{DC}} \right]^2 - 1}$$

مقدار ضریب ضریب را حساب کنید. در حالت با صافی V_{DC} را اندازه بگیرید و از روابط فوق سایر پارامترها را تعیین کنید، آنگاه تمام نتایج را در جدول ثبت کنید.

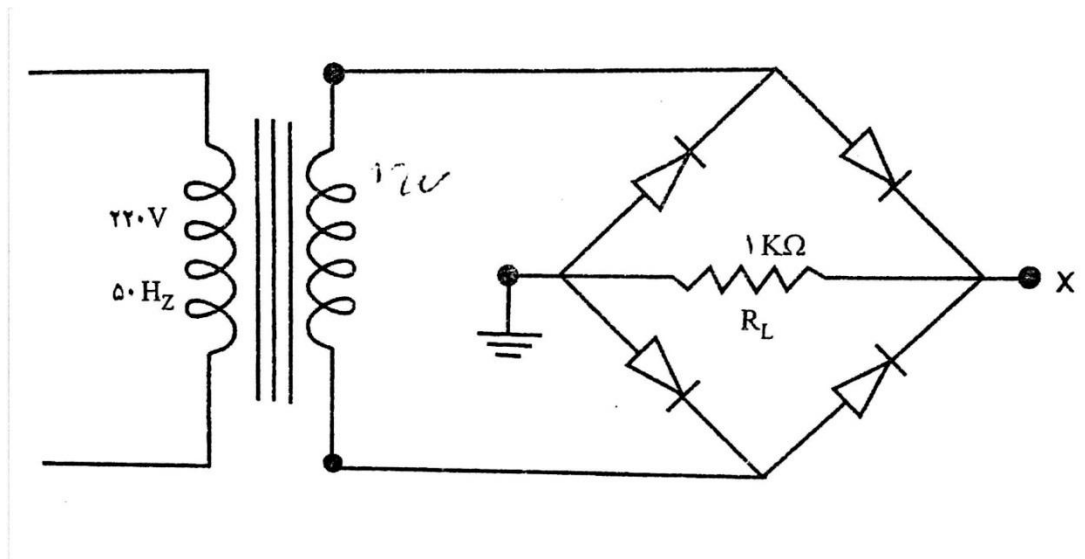
۱. یکسوساز نیم موج:

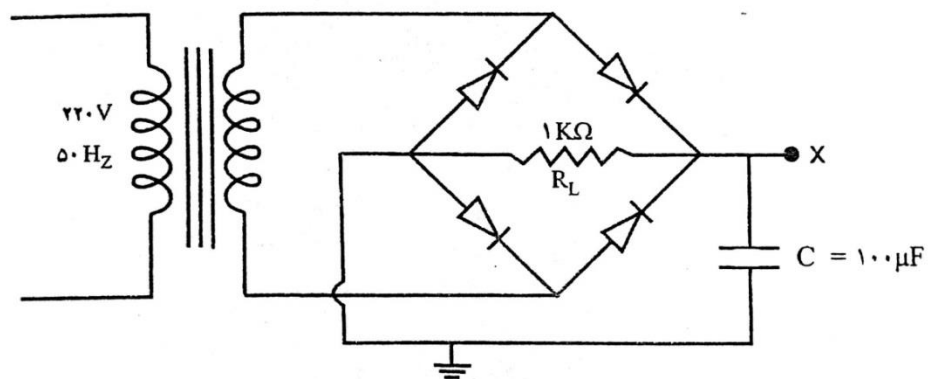
۲. یکسوساز نیم موج با صافی:

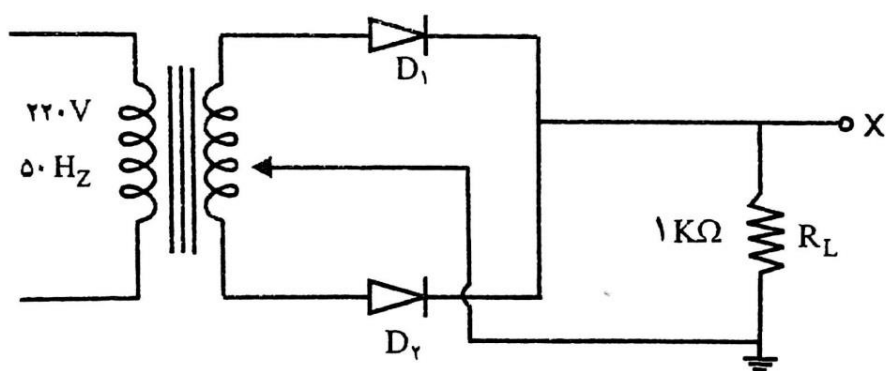
۳. یکسوساز تمام موج (پل):

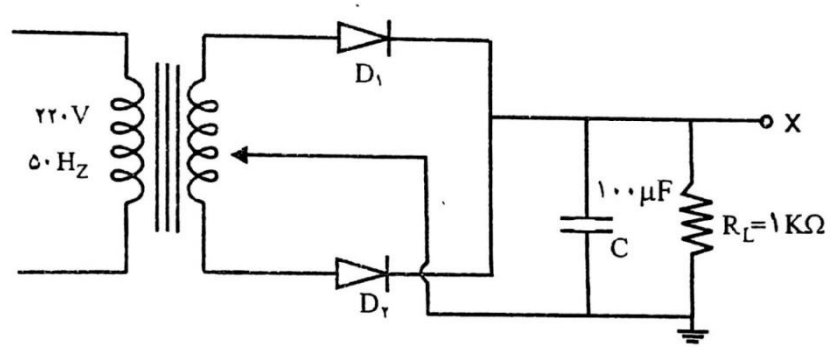
۴. یکسوساز تمام موج پل (با صافی):

۵. یکسوساز تمام موج با مبدل سر وسط:

۶. یکسوساز تمام موج با مبدل سر وسط و صافی:

شماره	نوع یکسو ساز	V_m	I_m	V_{DC}	I_{DC}	I_{rms}	ضریب ضربان (r)	شکل موج
۱	نیم موج بدون صافی							
۲	نیم موج با صافی							
۳	تمام موج پل بدون صافی							
۴	تمام موج پل با صافی							
۵	تمام موج با مبدل سروست بدون صافی							
۶	تمام موج با مبدل سروست با صافی							

ب) در یک مدار یکسو ساز نیم موج به جای استفاده از یک دیود از دو دیود استفاده کنید، یکبار آنها را سری و بار دیگر موازی در مدار قرار دهید و تاثیر آنها را در شکل موجی خروجی توضیح دهید.

آزمایش ۵

برشگرها

هدف

آشنایی با انواع برشگرها، (مثبت، منفی، دو طرفه، دو طرفه با دیود زنر)

وسایل آزمایش

اسیلوسکوپ، منبع تغذیه DC (تا ۱۰ ولت): یک عدد، مبدل ۶ ولت AC: یک عدد، تخته آزمایش، دیود $1N4001$: دو عدد، دیود زنر ۹ ولتی: دو عدد، مقاومت های $10K\Omega$ و $1K\Omega$ هر کدام یک عدد، پتانسیومتر $1K\Omega$ یک عدد، مقاومت $5,6K\Omega$ و $6K\Omega$ دو عدد، سیم های رابط.

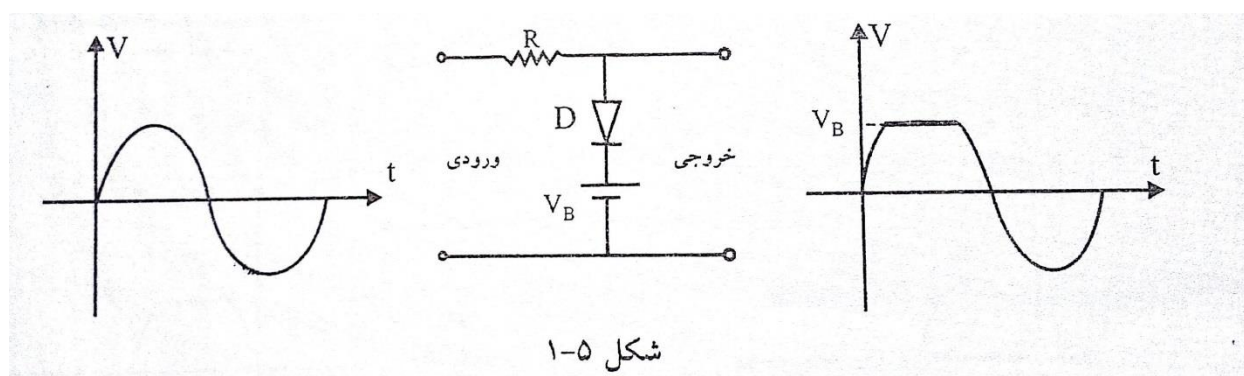
مبانی نظری

کار مدار های برشگر همان طور که از نامشان پیداست، عبور دادن قسمتی از سیگنال و بریدن قسمت ناخواسته سیگنال است، به عبارتی برشگرها حداکثر پتانسیل مجاز خروجی را کنترل میکنند و اجازه زیاد شدن پتانسیل از سقف مورد نظر را نمی دهد. این مدارها پایه و اساس مدار های رقمی (دیجیتالی) و مدار های منطقی اند. به عنوان مثال در مدار های رقمی که از منطق عددی صفر و یک استفاده میشود، صفر به معنای نبود و یک به معنای بود است. حال چنانچه این مدارها بخواهند این مفهوم را برسانند، از یک پتانسیل DC استفاده می شود. اگر مثلاً سطح DC کمتر از ۲ ولت باشد آن را صفر منطقی و اگر بیش از ۴ ولت باشد آن را یک منطقی در نظر میگیرند پس بایستی ولتاژ در محدوده ۲ و ۴ در گستره مورد نظر محدود شود. که این کار در عمل با مدار های برش انجام میشود. در مدار های برش نقش اساسی به عهده دیود است، که بسته به نوع قرارگیری قادر است جریان را در یک جهت هدایت کند و قسمتی از موج ورودی را عبور داده یا حذف کند.

انواع برشگرها

۱. برشگر مثبت: در این مدار قسمت مثبت سیگنال را میتوان محدود کرد و برای سادگی، دیود ایده آل فرض میشود.

شکل ۵-۱

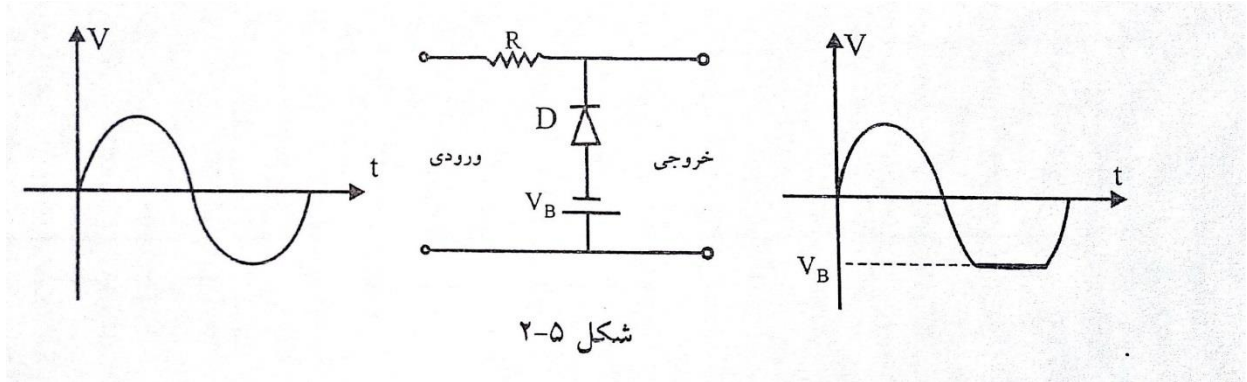

شکل ۵-۱

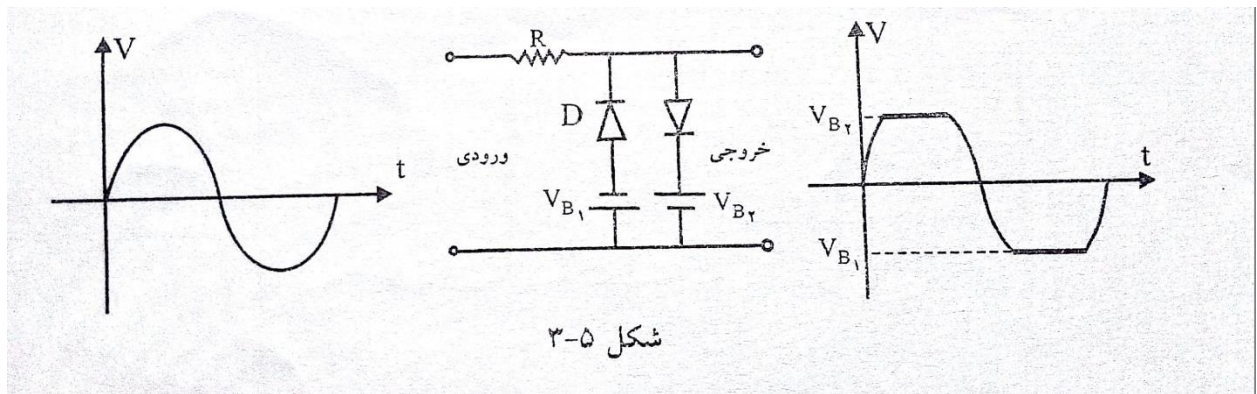
اگر سیگنال ورودی کوچکتر از V_B باشد، دیود در بایاس معکوس و قطع است، لذا ولتاژ خروجی عین ولتاژ ورودی است. اگر ولتاژ ورودی بیشتر از V_B باشد دیود رسانا شده و ولتاژ خروجی در حد ولتاژ باتری ثابت میماند. هدایت دیود به منزله کلید بسته است، زمانی که کلید بسته شود، ولتاژ باتری V_B با خروجی موازی میشود. (در نیم سیکل منفی دیود قطع است و ولتاژ خروجی همان ولتاژ ورودی است).

۲. برشگر منفی: در این مدار قسمت منفی سیگنالها محدود میشود. با توجه به شکل زیر، دیود در نیم سیکل مثبت قطع است. از نظر مقدار و جهت در نیم سیکل منفی، زمانی که ولتاژ منفی از V_B بیشتر شود، ولتاژ اند دیود مثبت تر از کاتد میشود، لذا دیود رسانا میشود، ولتاژ باطری V_B با خروجی موازی میشود. در نتیجه ولتاژ خروجی به اندازه V_B ثابت می ماند تا اینکه ولتاژ منفی از مقدار V_B کمتر شود. به محض کمتر شدن ولتاژ منفی ولتاژ خروجی دوباره عین ولتاژ ورودی میشود. شکل ۲-۵

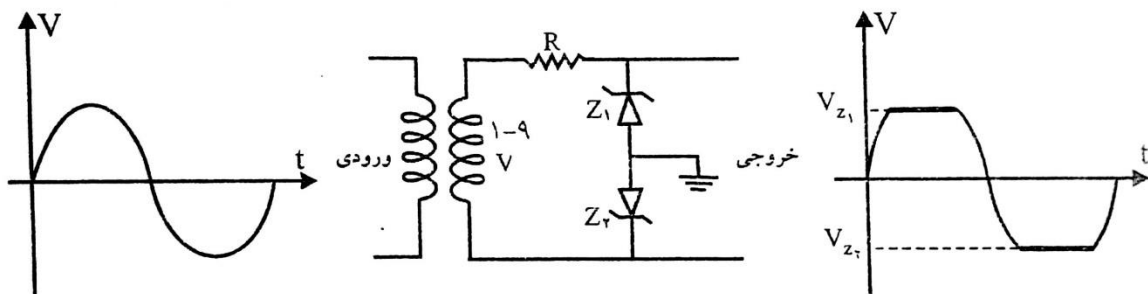
شکل ۲-۵

۳. برشگر دو طرفه: اگر یک مدار برشگر مثبت و یک برشگر منفی را به طور موازی با یکدیگر ببندیم، می توانیم سیگنال را از دو طرف برش دهیم. شکل ۳-۵

شکل ۳-۵

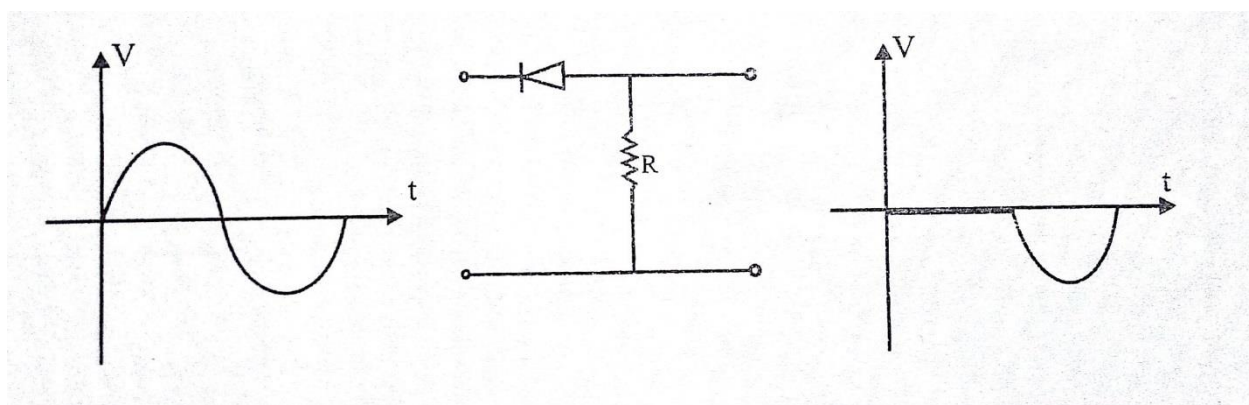
۴. برشگر دو طرفه با دیود زنر: با توجه به اینکه دیود زنر در بایاس معکوس ولتاژ را محدود میکند، در مدارهای برش به راحتی مورد استفاده قرار میگیرد. در آزمایش (ج) با استفاده از دیود زنر برشگر دو طرفه ای را به صورت زیر بررسی میکنیم.

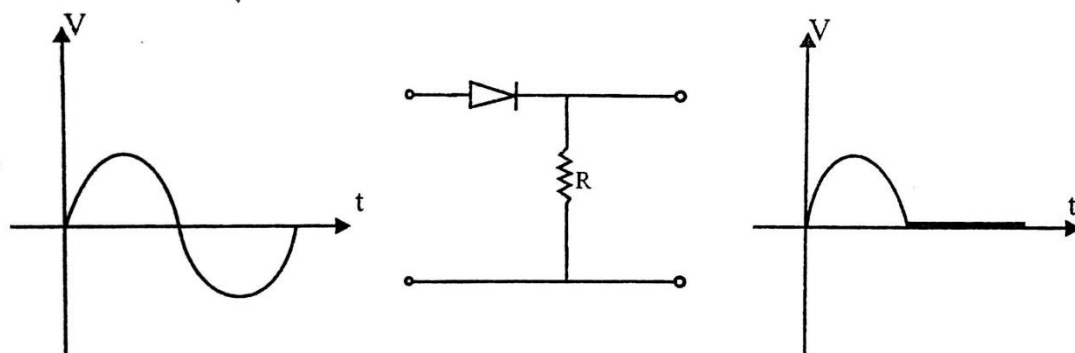
شکل ۴-۵

چنانچه در هر یک از مدارهای برشگر جهت باطری و یا دیود را عوض کنیم، یا خروجی را از مقاومت متوالی شده بگیریم، شکل موج تمامی حالتها با هم متفاوت است در شکل ۵-۵ برخی از این مدارها رسم شده است.

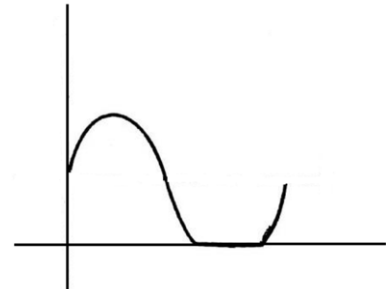
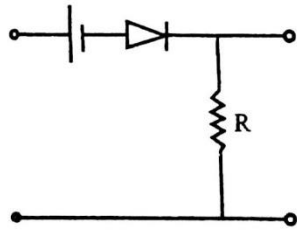
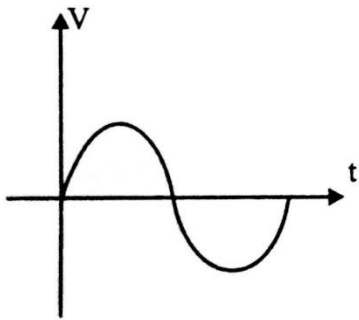
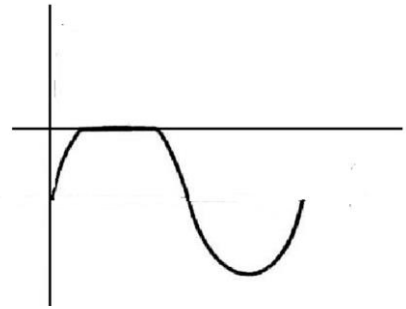
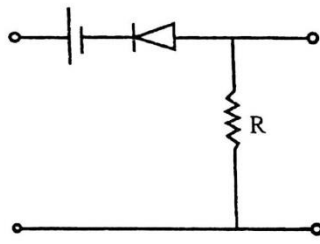
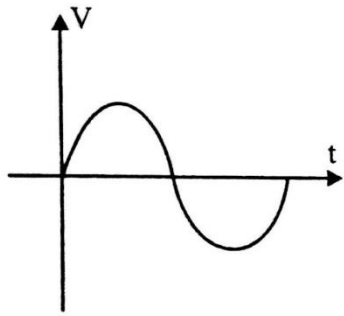
حذف قسمت های مثبت:

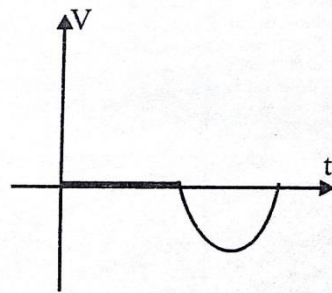
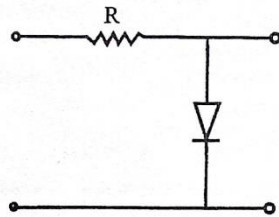
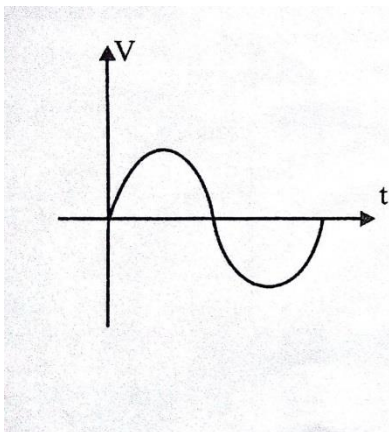
حذف قسمت های منفی:

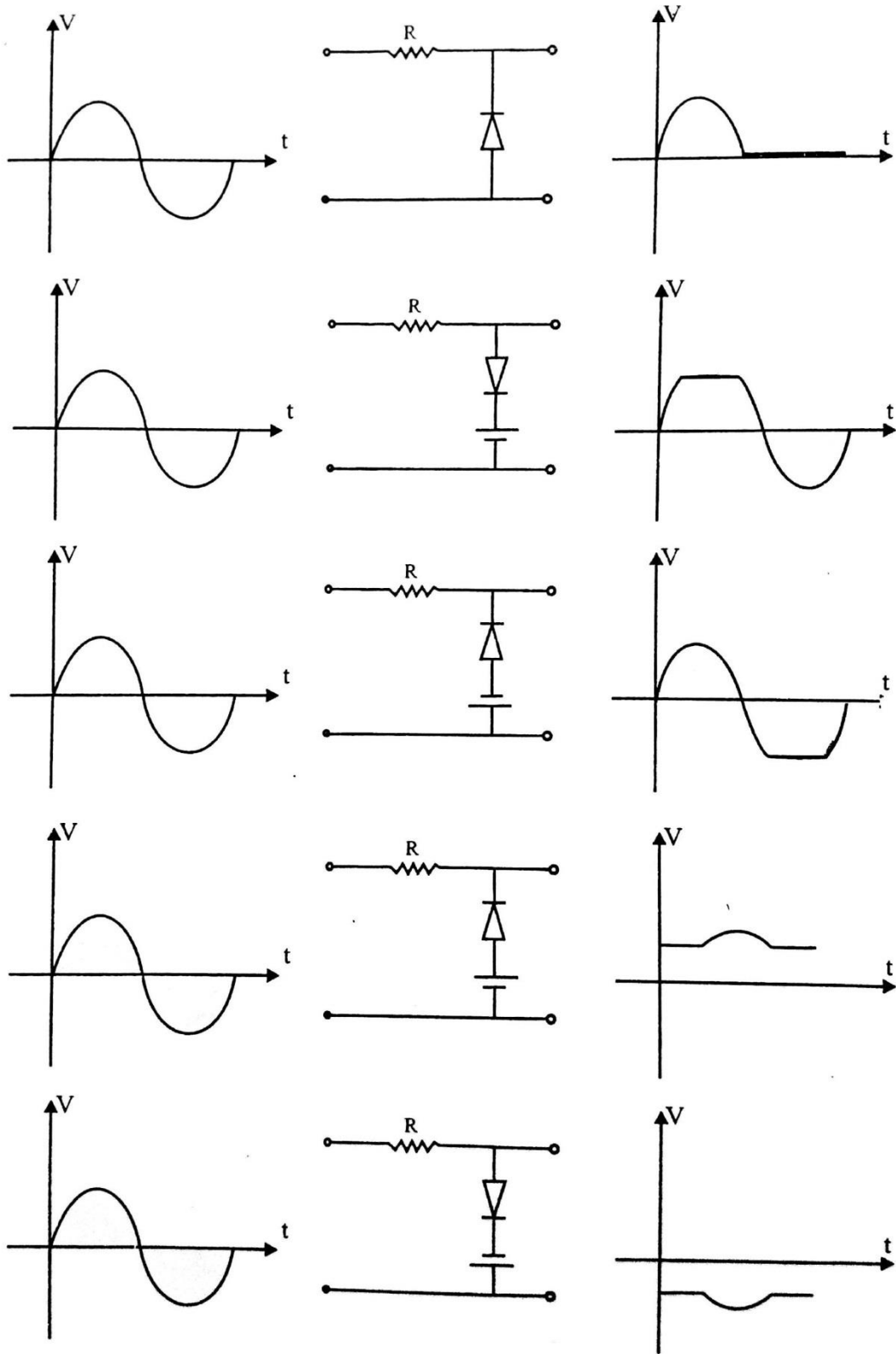

برشگر با تغذیه متوالی:

برشگر با تغذیه موازی:

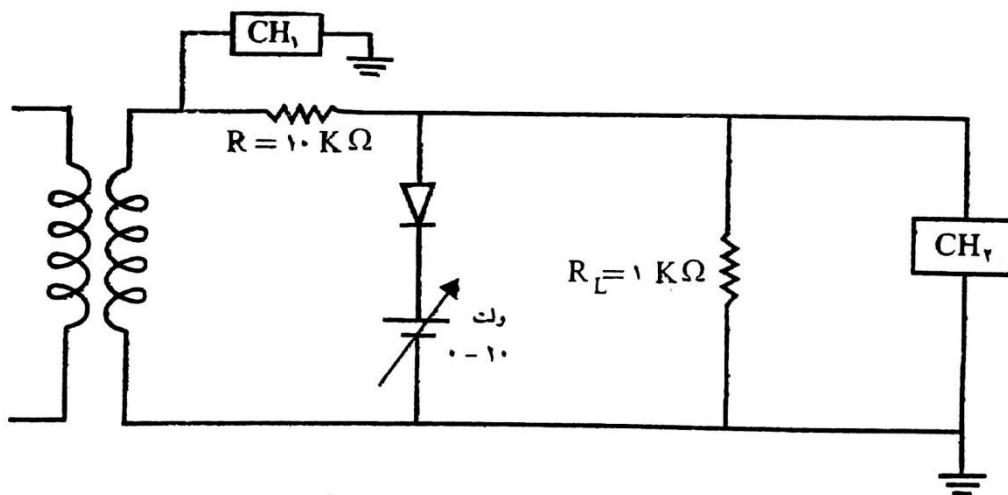

مهيار

در این مدارها سطح پتانسیل ورودی را به میزان دلخواه شیفت میدهیم، این عمل با سوار نمودن موج ورودی بر روی یک دامنه DC امکانپذیر است. به عبارت دیگر به ورودی یک ولتاژ DC مثبت یا منفی می افزاییم. در نتیجه خروجی به سمت منفی یا مثبت شیفت داده میشود، در حالی که پریمود و شکل موج تغییر میکنند. در عمل از یک خازن به همراه دیود و منبع پتانسیل DC که سطح مهيار را تعیین میکند، استفاده میشود.

الف) بررسی محدود کننده موازی با منبع تغذیه

1. مدار شکل ۶-۵ را روی تخته آزمایش ببندید.

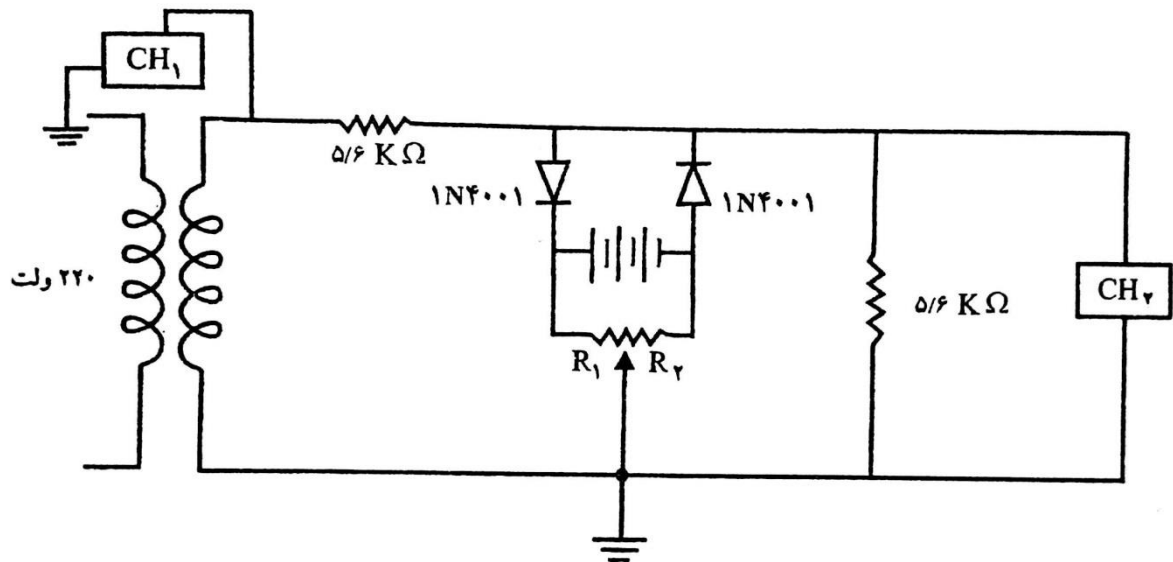
شکل ۶-۵

۲. شکل موج ورودی را که به CH_1 داده اید، مشاهده و به طور تقریبی رسم کنید همچنین با تغییر ولتاژ DC شکل موجهای خروجی دو سر RL را در کانال CH_2 مشاهده و به طور تقریبی رسم کنید. نتیجه بگیرید که نقش باتری افزایش ولتاژ هدایت است و اگر ولتاژ باتری صفر شود، دیود مثل یکسو کننده عمل میکند.

۳. جهت دیود را عوض کنید سپس ولتاژ را تغییر دهید، همچنین با تغییر جهت باتری هنگامی که سیم زمین منبع DC وصل نباشد نتایج حاصل از تغییر ولتاژ را بنویسید.

ب) برش از هر دو نیم سیکل

۱. مدار شکل ۷-۵ را روی تخته آزمایش ببندید.

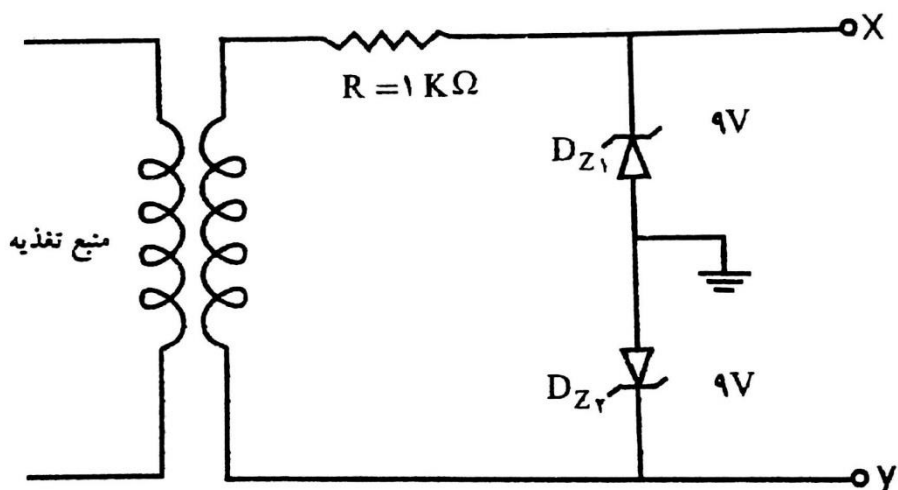

شکل ۷-۵

۲. ابتدا پتانسیو متر را در وسط قرار دهید. با توجه به مشابه بودن دیود ها و این که هر دو دیود به یک اندازه در بایاس معکوس قرار دارند، سطح برش هر دو مشابه خواهد بود. ولی یکی برش منفی و دیگر برش مثبت انجام میدهد. با افزایش ولتاژ منبع DC ، سطح برش افزایش می یابد تا جایی که دیگر برشی انجام نمیشود یعنی ولتاژ DC از پیک و ورودی بیشتر میشود. با تغییر پتانسیومتر، یک برش ثابت و دیگری تغییر میکند زیرا جهت ولتاژ DC اعمال شده ثابت است.

ج) برشگر دو طرفه با استفاده از دو دیود زنر

مدار شکل ۸-۵ را روی تخته آزمایش ببینید و با افزایش ولتاژ متناوب ورودی، شکل موج را با موج ورودی مقایسه کنید.

شکل ۸-۵

دیده میشود که با تغییر ولتاژ متناوب منبع تغذیه، تا حد معینی در خروجی، موج متناوب داریم. به ازای ولتاژ معینی در خروجی موج سر چین شده ایجاد میشود که در این حالت ولتاژ اعمال شده با ولتاژ شکست دیود زهر برابر است و با ازدیاد ولتاژ دامنه موج سرچین شده ثابت می ماند.

آزمایش ۶

چند برابر کننده ولتاژ

هدف

بررسی مدارهای دو برابر کننده ولتاژ و آشنایی با مدار سه برابر کننده ولتاژ

وسایل آزمایش

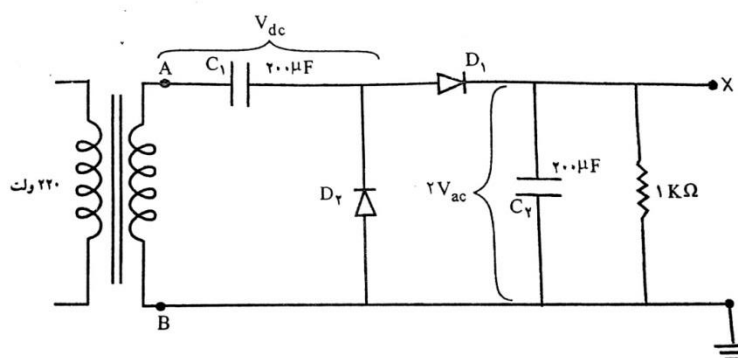
اسیلوسکوپ، مبدل AC ۲۲۰ به ۶ ولت، یک عدد، مولتی متر، تخته آزمایش، دیود $1N4002$ یا $1N4007$ ، سه عدد، خازن $47\mu f$ سه عدد مقاومت، $10K\Omega$ یا $4,7K\Omega$ یا $5,6K\Omega$ یک عدد و سیمهای رابط.

مبانی نظری

مدارهای چند برابر کننده ولتاژ را میتوان یکسوسازهایی دانست که به صورت متوالی به یکدیگر بسته شده اند. به عبارت دیگر با استفاده از ترکیب متوالی دیودها و خازنهای صافی به صورت زیر می توان دو برابر کننده ولتاژ نیم موج یا تمام موج ساخت.

الف) دو برابر کننده ولتاژ نیم موج

مطابق شکل ۱-۶ در یک نیم سیکل وقتی A مثبت است، دیود D_1 هدایت می کند و خازن C_1 را تا ولتاژ V_m شارژ میکند، در نیم سیکل بعد که دیود D_2 هدایت میکند خازن C_1 با کمک ولتاژ ورودی خازن C_2 را شارژ می کند و پس از چند سیکل خازن C_2 به ولتاژ در حدود $2V_m$ می رسد.

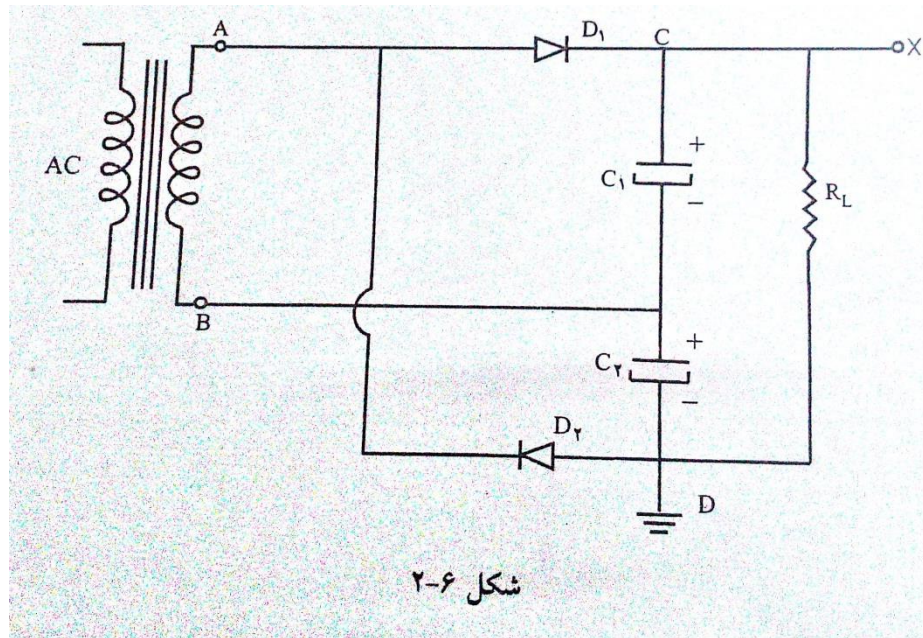

شکل ۱-۶

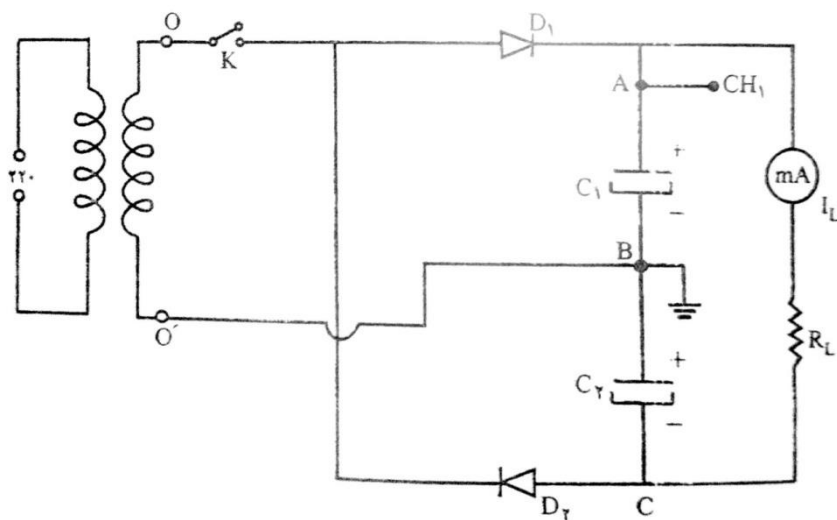
ب) دو برابر کننده ی ولتاژ تمام موج

مطابق شکل ۲-۶ در یک نیم سیکل وقتی نقطه A مثبت شود دیود D_1 هدایت میکند و خازن C_1 شارژ میشود. ولتاژ DC دو سر این خازن در کاتد D_1 مثبت است. در نیم سیکل بعد وقتی نقطه A و در نتیجه کاتد دیود D_2 منفی میشود، D_2 هدایت میکند و باعث پر شدن خازن C_2 میشود و ولتاژ DC دو سر خازن C_2 آند در D_2 منفی میشود و کل ولتاژ DC خروجی از دو سر C_1 و C_2 که متوالی جلوه میکنند دریافت میشود و لذا $V_{DC(C,D)} = 2V_{AC(A,B)}$ خواهد بود

روش آزمایش

الف) باتوجه به عناصر داده شده، مدار شکل ۳-۶ را بر روی تخته آزمایش ببندید.

۱) پس از اتصال مدار جریان I_L را اندازه بگیرید.

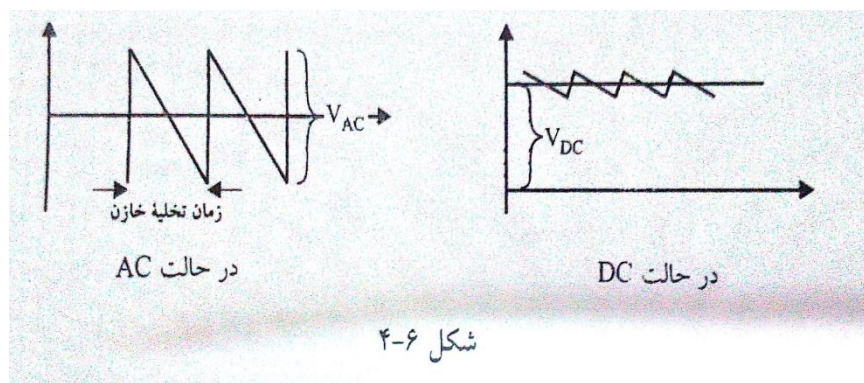
۲) با استفاده از چندگانه سنج (DC-V) ولتاژ دوسر R_L را که همان V_L است تعیین کنید.

۳) ولتاژهای دو سر خازن های C_1 و C_2 (V_{C_1} و V_{C_2}) را ثبت کنید.

۴) ولتاژ بین دو نقطه A و C را به وسیله چندگانه سنج (DC-V) اندازه بگیرید و آن را با V_{AC} (V_{rms}) ورودی بین دو نقطه O و O' مقایسه کنید. مقدار V_{DC} بین دو نقطه A و C را در دو حالت $R_L = \infty$ و $R_L = 10 K \Omega$ نیز تعیین کنید.

۵) اسیلوسکوپ را به دو نقطه A و B وصل کنید (B متصل به زمین) و بسامد ضربان دو سر خازن C_1 را اندازه بگیرید و شکل موج تقریبی را رسم کنید. (شکل ۴-۶)

$$r = \frac{V_{ac}}{V_{dc}}$$

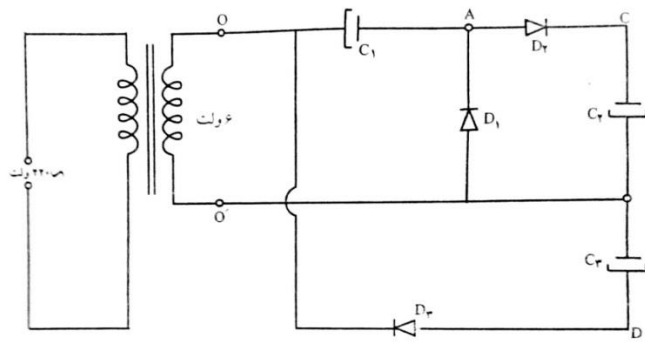
۶) اسیلوسکوپ را به دو نقطه B و C (C به زمین) اتصال داده و مقدار ضربان دو سر خازن C_2 را اندازه بگیرید و شکل موج مشاهده شده را رسم کنید.

۷) اسیلوسکوپ را به دو نقطه A و C (C به زمین) وصل کنید و مقدار ضربان را به دست آورید و شکل موج مشاهده شده را رسم کنید.

۸) مقاومت $4.7 K\Omega$ یا $5.6 K\Omega$ را با مقاومت $10 K\Omega$ موازی کنید و جریان مدار I_L و ولتاژ بار V_L را اندازه گیری کنید.

ب) مدار سه برابر کننده ی ولتاژ (شکل ۵-۶) را ببندید و درستی رابطه ی زیر را تحقیق کنید:

$$V_{DC(O,O')} = \frac{1}{3} V_{DC(A,D)}$$

شکل ۵-۶

آزمایش ۷

تنظیم کننده ولتاژ

هدف

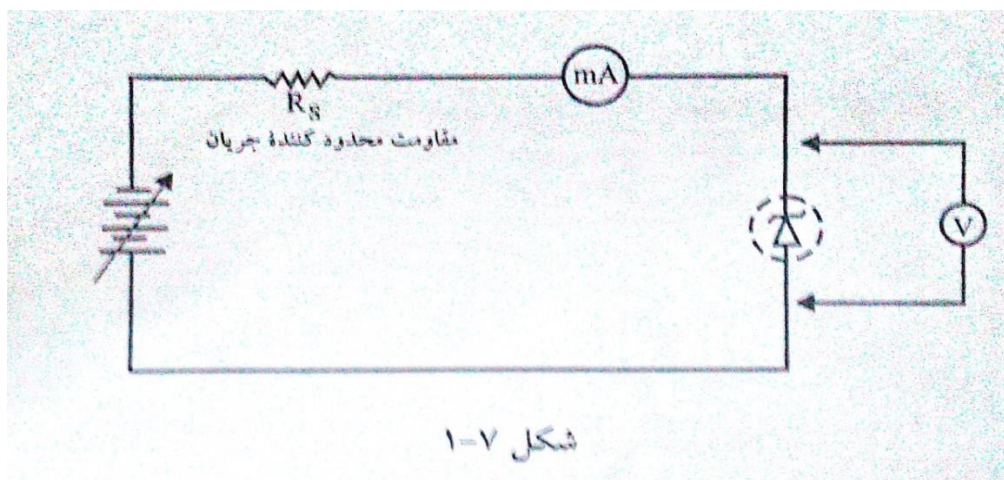
طراحی مدار تنظیم کننده با دیود زنر

وسایل آزمایش

مبدل با سروسط: یک عدد، مولتی متر: دو عدد، تخته آزمایش، دیود $4005N$: دو عدد، خازن $1000\mu F$ ($16V$): یک عدد، مقاومت‌های 42Ω ، 100Ω ، 220Ω ، $470K\Omega$ ، $1K\Omega$ ، $47K\Omega$ ، $10K\Omega$ پتانسیومتر $2K\Omega$ ، یک عدد، سیم‌های رابط.

مبانی نظری

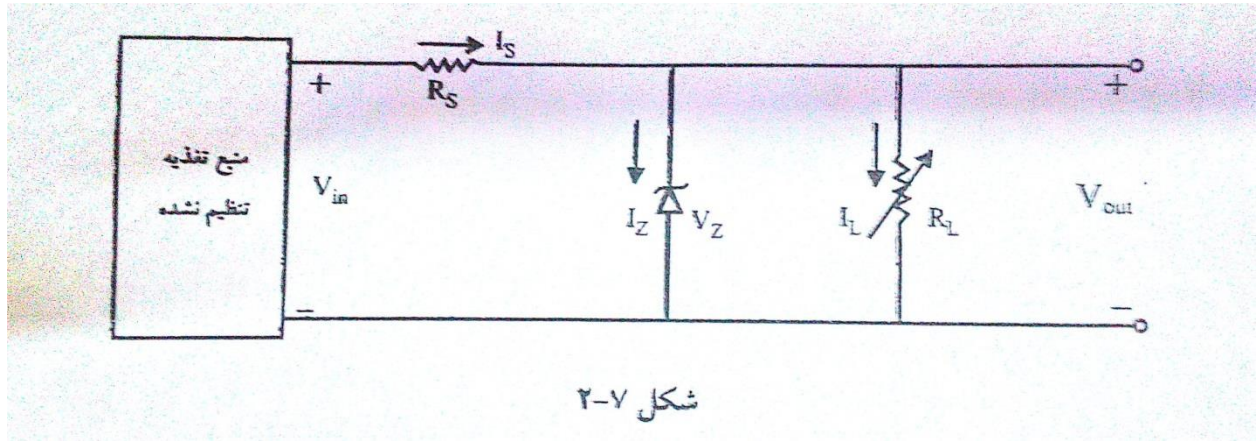
یکی از ساده ترین تنظیم کننده های ولتاژ دیود زنر است، یک دیود زنر، دیود ساده سیلیسیومی است که برای کار در ناحیه شکست ساخته شده است. هرگاه در مدار شکل ۷-۱ ولتاژ تغذیه را از صفر افزایش دهیم، ولتاژ دوسر دیود افزایش می یابد. تا قبل از رسیدن به ولتاژ شکست، هیچ جریانی در جهت معکوس از دیود نمی گذرد، چنانچه ولتاژ معکوس دیود به اندازه کافی زیاد شود ناگهان دیود رسانا شده و وارد ناحیه شکست میشود

دیودهای زنر برای محدوده ی وسیعی از ولتاژ که از چند ولت آغاز و تا چند صدولت میرسد، ساخته میشوند و توان آنها میتواند 250 mW ، 500 mW ، 1 W ، 10 W ، 50 W و بیشتر باشد.

در یک مدار تنظیم کننده ی زنری مطابق شکل ۷-۲ ولتاژ خروجی یک منبع تغذیه ی تنظیم نشده به عنوان ولتاژ ورودی (V_{in}) به تنظیم کننده ی زنری وارد میشود. تا زمانی که V_{in} از V_Z بزرگتر است، دیود زنر در ناحیه ی شکست کار

میکنند. مقاومت محدود کننده ی متوالی R_S از افزایش جریان زبر به بیش از حداکثر مجاز I_{zm} جلوگیری میکند

شکل ۷-۲

با تقریب ایده آل دیود زبر مانند یک باتری عمل میکند و بنابراین ولتاژ دوسر مقاومت بار ثابت می ماند. مثلاً فرض کنید ولتاژ خروجی یک منبع تغذیه ی تنظیم نشده تغییر کند. تازمانی که ولتاژ از ولتاژ شکست زبر بیشتر است، دیود زبر در ناحیه ی شکست کار میکند و ولتاژ دوسر مقاومت بار ثابت باقی می ماند.

روابط بنیادی

جریانی که از مقاومت محدود کننده ی متوالی R_S میگذرد، عبارت است از:

$$I_S = \frac{V_{in} - V_{out}}{R_S}$$

این جریان وقتی به گره اتصال دیود زبر و مقاومت بار R_L می رسد، به دو جریان تقسیم میشود و داریم:

$$I_S = I_Z + I_L$$

$$I_L = \frac{V_{out}}{R_L} \text{ و همچنین } V_{out} \approx V_Z \text{ داریم}$$

برای اینکه یک تنظیم کننده ی زبری ولتاژ خروجی را ثابت نگه دارد بایستی دیود زبر در تمام شرایط کار در ناحیه ی شکست باقی بماند. به عبارت دیگر ولتاژ منبع و جریان در مقاومت بار (I_L) هرچقدر باشند، جریان دیود زبر نباید از حد معینی پایین تر بیاید.

بدترین حالت وقتی است که ولتاژ منبع کمینه و جریان بار بیشینه باشد، یعنی جریان زبر به مقدار کمینه ای برسد. بنابراین میتوانیم بیشترین مقدار مجاز مقاومت محدوده کننده $R_{S(max)}$ را از رابطه ی زیر به دست آوریم:

$$R_{S(max)} = \frac{V_{in(min)} - V_{out}}{I_S}$$

که در آن $V_{in(min)}$ کمترین مقدار ممکن برای ولتاژ منبع و V_{out} ولتاژ شکست زبر (V_Z) و چون $I_S = I_Z + I_L$ است، بنابراین

$$R_S = \frac{V_{in} - V_Z}{I_Z + I_L}$$

که $V_{out} \approx V_Z$ واز طرفی داریم:

$$I_{Z(min)} = I_S - I_{L(max)} \quad (1)$$

$$I_{Z(max)} = I_S - I_{L(min)} \quad (2)$$

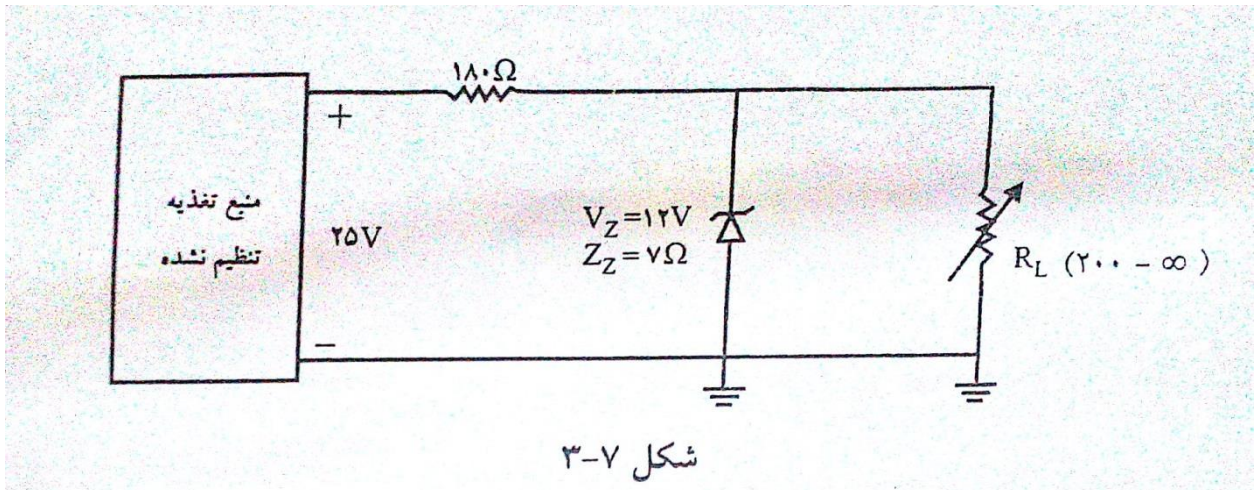
از رابطه (1) نتیجه میشود،

$$R_S = \frac{V_{in(min)} - V_Z}{I_{L(max)} + I_{Z(min)}}$$

همچنین،

$I_{S(max)} = I_{Z(max)}$ میل کند $R_L \rightarrow \infty$ که در صورتی که $P_{Z(max)} = V_Z I_{Z(max)}$ و $P_{S(max)} = R_S I_S^2$ است.

مثال: در شکل ۳-۷ جریان عبوری از مقاومت محدود کننده ی متوالی و کمینه و بیشینه ی جریان بار و کمینه و بیشینه ی جریان زنر را به دست آورید.

شکل ۳-۷

حل:

$$I_S = \frac{25 - 12}{180} = 72 \text{ mA}$$

اگر $R_L \rightarrow \infty$ در نتیجه

$$I_{L(max)} = \frac{12}{200} = 60 \text{ mA}$$

$$I_{Z(max)} = 72 - 0 = 72 \text{ mA}$$

$$I_{Z(min)} = 72 - 60 = 12 \text{ mA}$$

بنابراین جریان در مقاومت محدودکننده I_Z مقدار ثابت و مساوی 72 mA میباشد.

وقتی جریان بار از صفر تا 60 mA تغییر میکند، جریان زener از 72 mA به 12 mA افت میکند تا در نتیجه جریان کل ثابت بماند. این عمل برای تنظیم کننده ی زنی مطلوب است.

همچنین داریم:

$$V_{out} = V_Z + I_{Z(\min)} Z_Z = 12 + (12\%)(7) \approx 12,1V$$

$$V_{out} = V_Z + I_{Z(\max)} Z_Z = 12 + (72\%)(7) \approx 12,5V$$

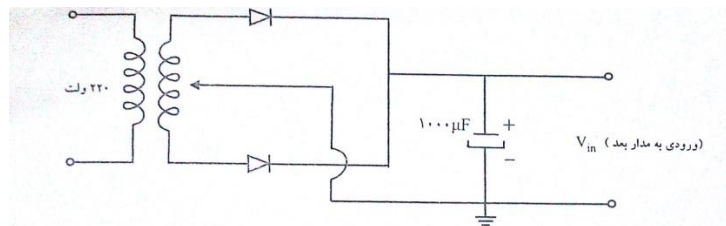
مشاهده می کنیم که تغییرات خروجی بسیار کم است. همچنین داریم:

$$V_{in(\max)} = V_{in} + 10\% V_{in} \quad (3)$$

$$V_{in(\min)} = V_{in} - 10\% V_{in} \quad (4)$$

روش آزمایش

الف) ابتدا مدار شکل ۴-۷ را ببینید و ولتاژ دو سر خازن را با چندگانه سنج DC اندازه بگیرید این ولتاژ همان V_{in} است

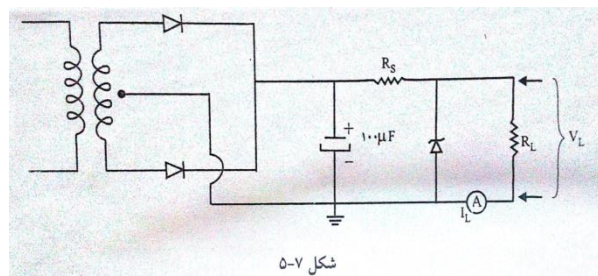
شکل ۴-۷

از دو رابطه (۳) و (۴) مقادیر $V_{in(\min)}$ و $V_{in(\max)}$ را به دست آورید و سپس از عبارت $R_S = \frac{V_{in(\min)} - V_Z}{I_{L(\max)} + I_{Z(\min)}}$ با قرار دادن

$V_{in(\min)}$ مقدار R_S را به ازای دو حد بالا و پایین برای $(1 \text{ mA} < I_Z < 5 \text{ mA})$ به دست آورید. ضمناً

$V_Z = 6V$ و $I_{L(\max)} = 50 \text{ mA}$ پس از تعیین بیشترین مقدار مجاز R_S به روش فوق، این مقاومت یا نزدیکترین مقاومت موجود

به آن را به صورت شکل ۵-۷ در مدار بالا قرار دهید

شکل ۵-۷

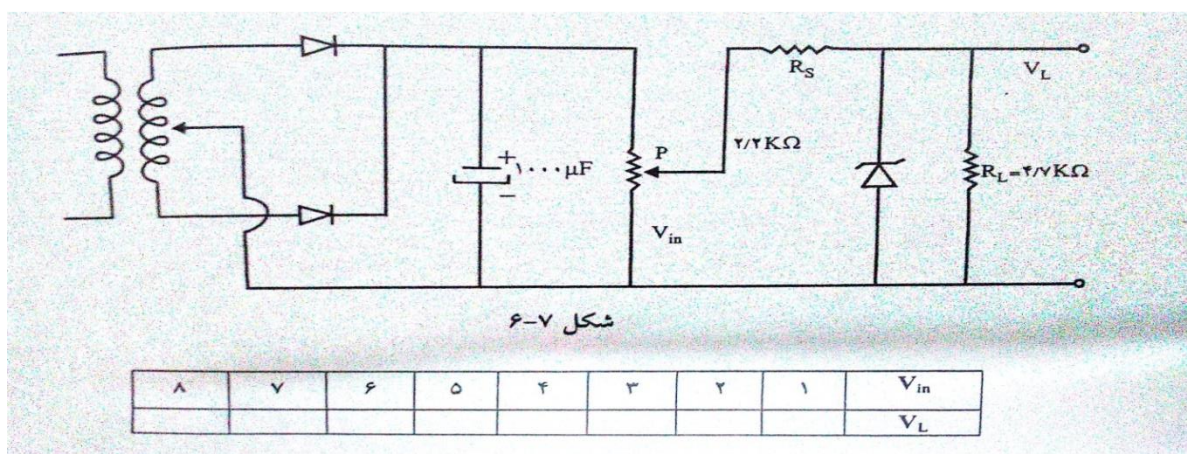
آنگاه مطابق جدول مقاومت‌های مختلفی را که در دسترس دارید تک تک به جای R_L در مدار قرار دهید و ولتاژ دو سر مقاومت V_L و جریان بار I_L را در هر حالت اندازه بگیرید و باتکمیل جدول اثر تثبیت کنندگی دیود زener را بر روی ولتاژ خروجی V_L تحقیق کنید.

$10K\Omega$	$47K\Omega$	$1K\Omega$	470Ω	220Ω	100Ω	o	R_L
							I_L
							V_L

باتوجه به جدول فوق حوزه ی تثبیت ولتاژ بار مدار چقدر است؟

ب) مطالعه اثر تغییرات ولتاژ ورودی در خروجی مدار:

مدار شکل ۶-۷ را ببینید و برای V_{in} از ۱۱ ولت برای دیودی با ولتاژ شکست ۲۶ ولت مقادیر V_L را به دست آورید و در جدول زیر ثبت کنید.

مشاهده می شود که از ولتاژی بیش از ولتاژ شکست دیود به بعد، خروجی ثابت می ماند و در ولتاژهای کمتر از V_Z چون از دیود جریانی نمیگذرد ولتاژ خروجی افزایش می یابد.

آزمایش ۸

ترانزیستور

هدف

آشنایی با ترانزیستور و تشخیص نوع و پایه های آن و نیز رسم مشخصه های ترانزیستور در مدار آمیتر مشترک.

وسایل آزمایش

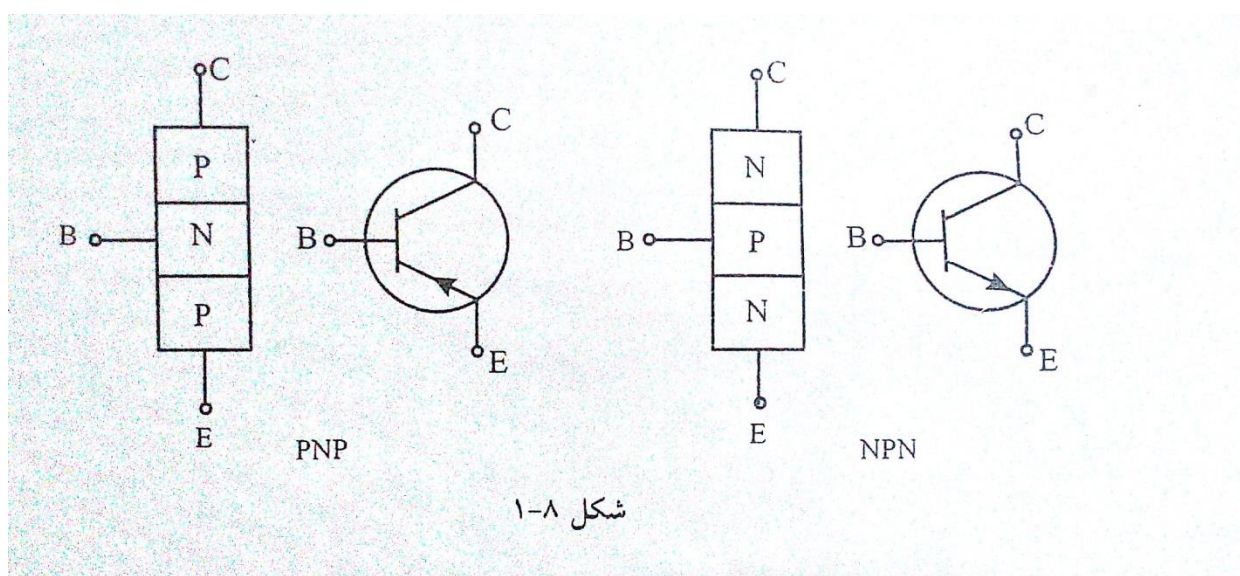
منبع تغذیه: دو دستگاه، چندگانه سنج رقمی: دو عدد، ترانزیستور BC107، و سه ترانزیستور دیگر، مقاومت های 470Ω ، $1K\Omega$ ، پتانسیومترهای $1M\Omega$ ، $5K\Omega$ ، ۲ وسیله های رابط.

مبانی نظری

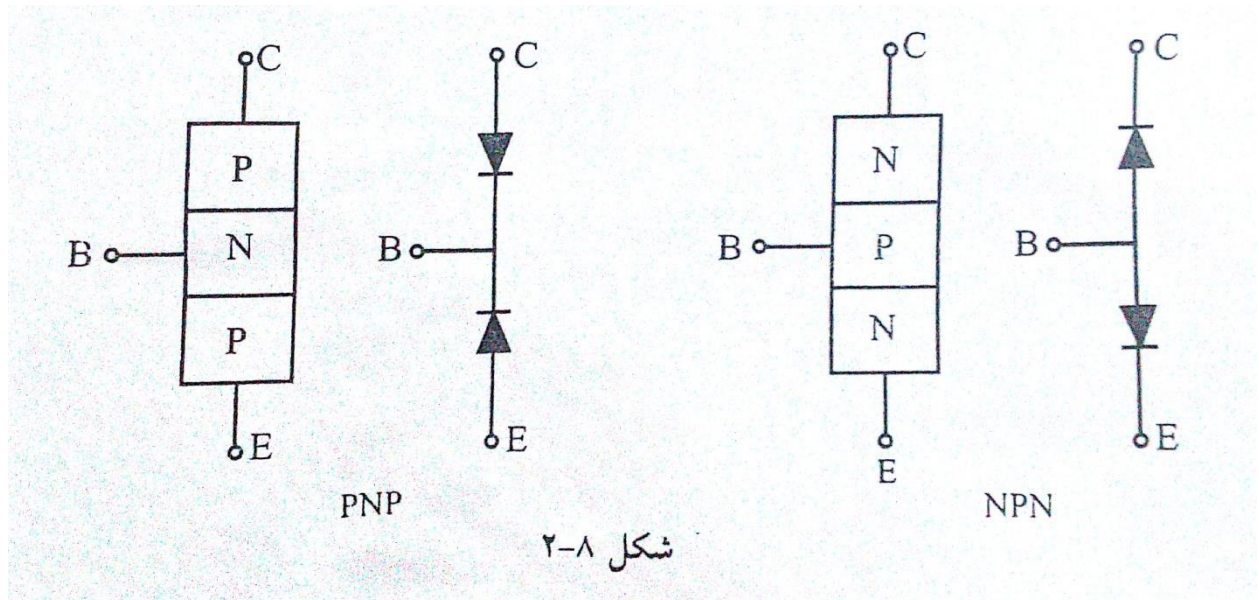
یکی از قطعات الکترونیکی که از اهمیت زیادی در سیستم های رادیو و تلویزیون، مخابرات و کامپیوتر دارد ترانزیستور است. برای مثال از ترانزیستور در تقویت کننده ها، نوسان سازها، مخلوط کننده ها و آشکارسازها استفاده میشود.

ترانزیستور از سه قطعه نیمه رسانای نوع P و N که به صورت نمادین به دنبال یکدیگر قرار گرفته اند تشکیل شده است. شکل ۸-۱ دو نوع ترانزیستور PNP یا نوع مثبت و NPN یا نوع منفی را نشان می دهند.

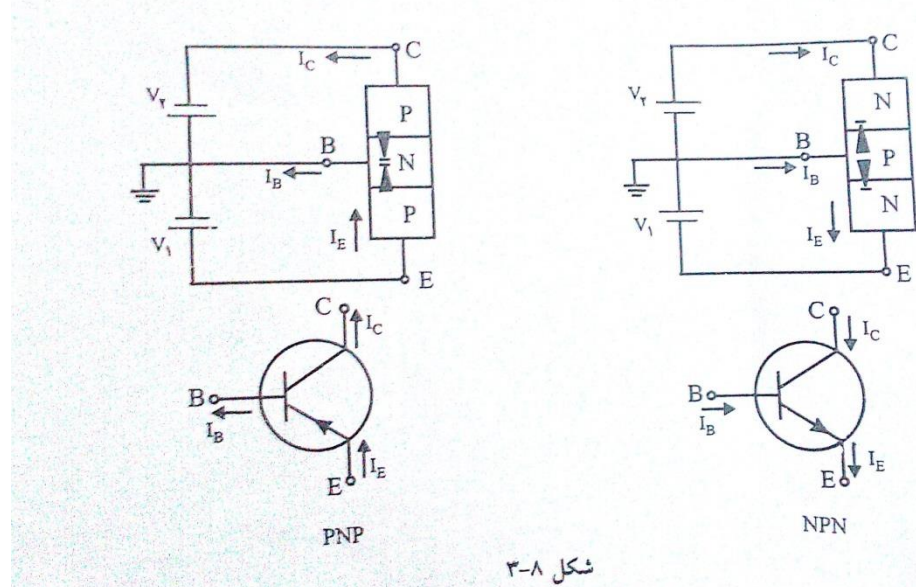
با توجه به اصول کار ترانزیستور که شرح داده میشود، پایه ای که با B مشخص شده است را بیس می نامند. بیس (پایه) نقش کنترل تعداد حاملها (الکترونها و حفره ها) را دارد پایه ای که با C مشخص شده است کلکتور نام دارد که به معنی جمع کننده است و گیرنده ی حاملهاست. پایه ای که با E مشخص شده است امیتر است که به معنی پخش کننده بوده و دهنده ی حاملهاست.

با توجه به اینکه ترانزیستور از سه نیمه رسانا تشکیل شده است، میتوان آن را مشابه دو دیود متوالی که در جهت عکس هم بسته شده اند فرض کرد که به آن مدل دیودی ترانزیستور میگویند. این معادل سازی در شرایط ایستا کاربرد دارد، لیکن بایستی متذکر شد که در عمل نمی توان با استفاده از دو دیود ترانزیستور ساخت.

برای کار یک ترانزیستور در ناحیه ی فعال بایستی پیوند بیس-امیتر بطور مستقیم و پیوند بیس-کلکتور بطور معکوس تغذیه شوند. در شکل ۳-۸ هر دو نوع ترانزیستور در مدار بیس مشترک نشان داده شده است

برای مثال اگر ترانزیستوری از نوع NPN را در نظر بگیریم، وقتی پیوند E-B به وسیله ی ولتاژ V_1 در گرایش مستقیم قرار بگیرد، رسانا شده و جریانی از بیس وارد امیتر میشود. یا اینکه الکترونها از امیتر وارد بیس میشوند، ولی چون ولتاژ پایه ی کلکتور مثبت است (C به قطب مثبت V_2 متصل است) وقتی که الکترونها می خواهند وارد بیس شوند با یک قطب مثبت قوی مواجه میشوند و بخش بزرگی از آنها به سمت کلکتور کشیده میشوند و سپس از کلکتور خارج شده و به قطب مثبت باتری V_2 رفته از منفی آن خارج میشوند و به قطب مثبت V_1 میروند. با توجه به جهت جریان قراردادی مثل این است که جریانی در مدار خارجی یعنی باتری V_2 ، کلکتور، امیتر و باتری V_1 برقرار شده باشد. بنابراین میتوان گفت عبور جریان در بیس-امیتر، باعث کشیده شدن جریانی از کلکتور به امیتر میشود. با توجه به شکل های فوق و اینکه مجموع جریانهای

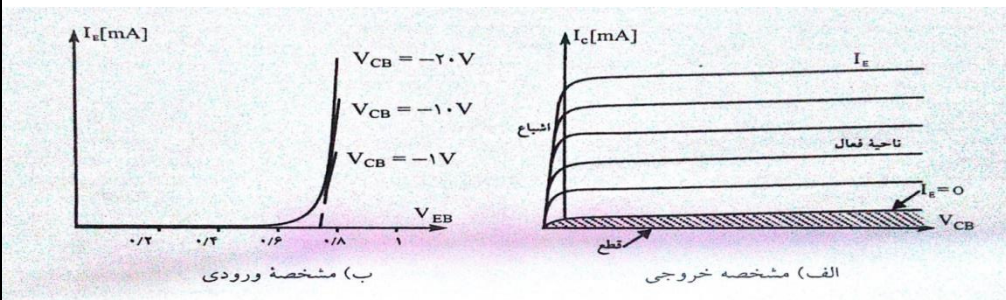
ورودی یک ترانزیستور با کل جریانهای خروجی از آن باید برابر باشد، به این نتیجه میرسیم که برای هر دو نوع ترانزیستور جمع جبری جریانهای ورودی و خروجی برابر صفر است. یعنی: $I_E + I_C + I_B = 0$

از طرفی اگر جریانی از بیس تزریق شود و از کالکتور خارج شود، برای جریانی که از کالکتور میگذرد از نقطه نظر ریاضی میتوان نوشت: $-I_C = \alpha I_E$ یا $|\alpha| = \frac{I_C}{I_E}$

که مقدار α معمولاً کمتر از واحد است (حدود ۰٫۹۸ ر ۰) و یکی از ویژگیهای هر ترانزیستور است و مقدار آن به ازای تمام مقادیر I_C و I_E ثابت نیست و تنها در ناحیهی خاصی به نام ناحیهی کار ترانزیستور تقریباً ثابت است. البته به علت اینکه پیوند کلکتور-بیس بطور معکوس به ولتاژ متصل است، جریان اشباع معکوس که در دیود نیز وجود دارد در اینجا به وجود می آید و خلاف جهت جریان تزریقی خواهد که آن را با I_{CBO} نشان می دهیم.

بنابراین جریان کلکتور عبارت است از $I_C = -\alpha I_E + I_{CBO}$

در حالت بیس مشترک (شکلهای قبل) منحنی تغییرات برحسب V_{CB} به ازای مقادیر ثابت I_E مشخصه ی خروجی ترانزیستور نامیده میشود. در این حالت همان مقدار جریان که از امیتر وارد شده به اندازه ی αI_E وارد کلکتور میشود.

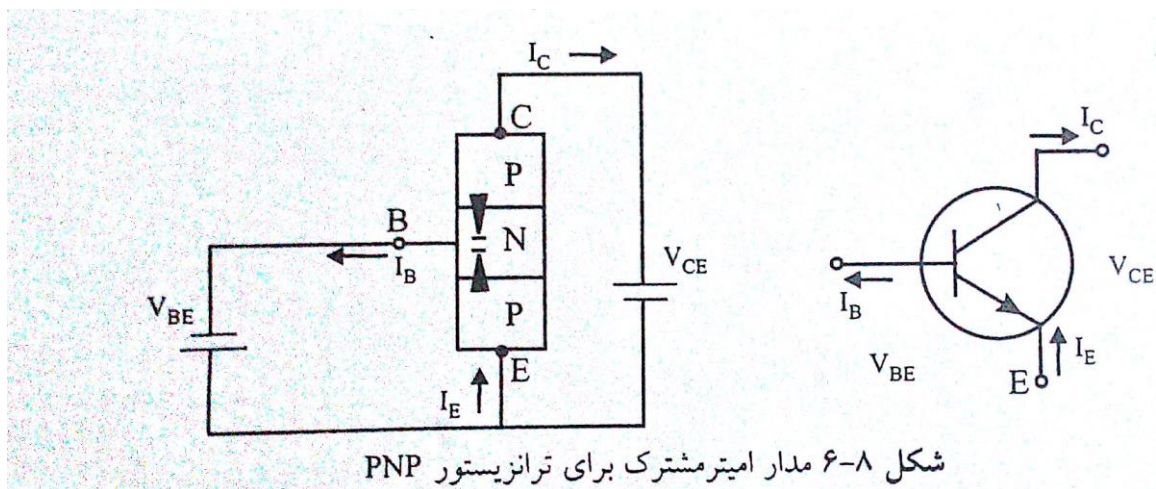
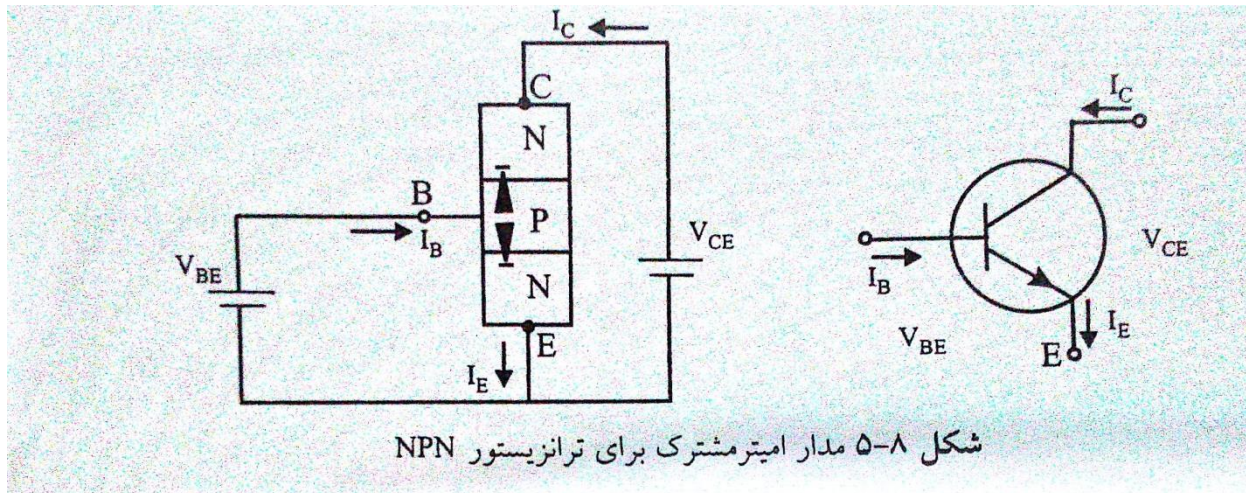

اکنون اگر ترانزیستور را به این ترتیب در نظر بگیریم که از بیس جریانی تزریق شود، جریان بین کلکتور و امیتر برقرار میشود. اگر $-I_C = \alpha I_E$ ترانزیستور را به صورت یک گره در نظر بگیریم، داریم $I_B + I_E + I_C = 0$ از دو رابطه اخیر خواهیم داشت:

$$I_C = \left(\frac{\alpha}{1-\alpha}\right) I_B \rightarrow \frac{I_C}{I_B} = \frac{\alpha}{1-\alpha}$$

مقدار $\frac{\alpha}{1-\alpha}$ را با β نشان میدهم و آن را ضریب تقویت جریان می نامیم که کمیت نسبتاً بزرگی است. به عنوان مثال برای $\alpha = 0.98$ مقدار β برابر ۵۰ می شود.

در حالت امیتر مشترک (شکلهای زیر)، منحنی تغییرات I_C نسبت به V_{EC} به ازای مقادیر I_B ، منحنی مشخصه ی خروجی ترانزیستور نامیده میشود. مقدار β نیز به ازای مقادیر I_C و I_B فقط در ناحیهی خاصی به نام ناحیهی کار ترانزیستور ثابت است.

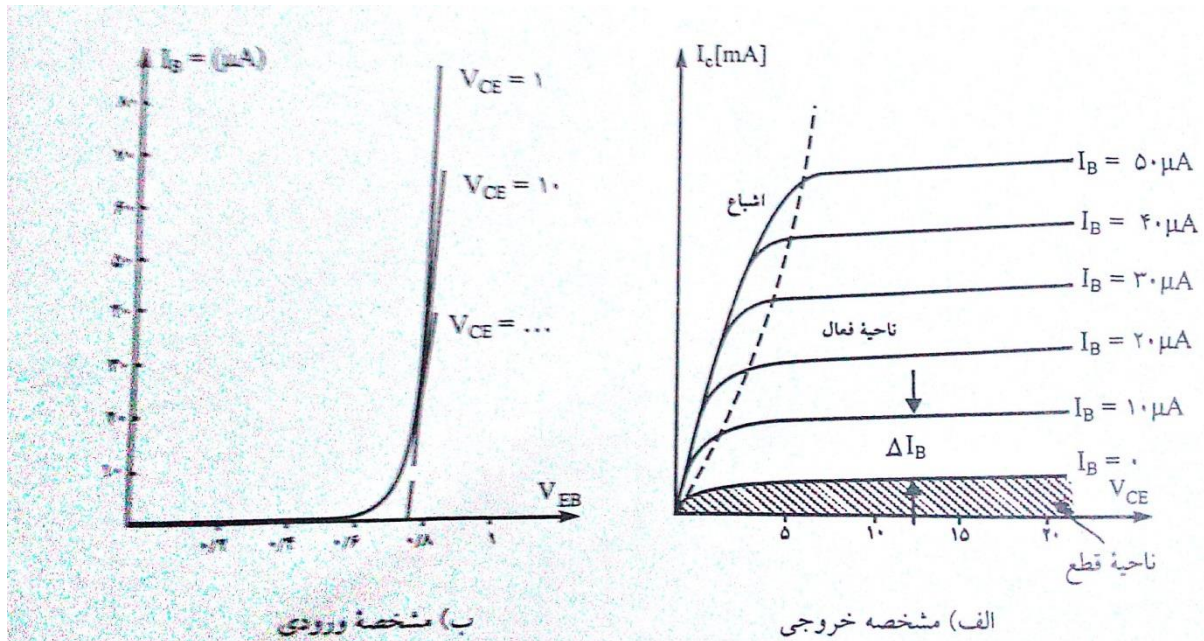
شکل بندی ترانزیستور ها با توجه به موارد استفاده به صورتهای زیر است:

الف) بیس مشترک که در آن بیس سر مشترک ورودی و خروجی است.

ب) امیتر مشترک که امیتر سر مشترک ورودی و خروجی است.

ج) کلکتور مشترک که کلکتور سر مشترک ورودی و خروجی است.

منحنی های ورودی و خروجی ترانزیستورها در حالت امیتر مشترک به صورت شکل ۷-۸ است:

شکل ۷-۸ مشخصه‌های خروجی و ورودی یک ترانزیستور PNP در ترکیب امیتر مشترک

ضرایب α و β در حالت کلی به صورت زیر تعریف میشوند:

$$\beta = \frac{I_C}{I_B} | V_{CE} = \text{ثابت}$$

یا

$$\beta = \frac{\Delta I_C}{\Delta I_B} | V_{CE} = \text{ثابت}$$

و

$$\alpha = \frac{I_C}{I_E} | V_{BC} = \text{ثابت}$$

یا

$$\alpha = \frac{\Delta I_C}{\Delta I_E} | V_{BE} = \text{ثابت}$$

نواحی مختلف در مشخصه‌ی خروجی ترانزیستور عبارت اند از:

۱) ناحیه‌ی قطع: در این ناحیه هر دو دیود اتصال در حالت قطع بوده و جریان کلکتور فقط جریان اشباع کلکتور-بیس است (I_{CBO}) و جریان امیتر کوچک یا مساوی صفر است.

۲) ناحیه ی فعال: در این ناحیه ی اتصال B-E در حالت هدایت بوده و اتصال B-C در گرایش معکوس است. در نتیجه جریان کلکتور وابستگی کمی به ولتاژ B-C دارد و جریان کلکتور تقریباً تابعی خطی از جریان ورودی امیتر است. لذا این ناحیه را ناحیه ی فعال یا ناحیه ی خطی مشخصه ی خروجی می گویند.

۳) ناحیه ی اشباع: در این ناحیه هر دو اتصال امیتر-بیس و امیتر-کلکتور در حالت هدایت هستند. در این ناحیه جریان کلکتور به شدت تحت تاثیر ولتاژ مستقیم B-C بوده و افزایش کمی در ولتاژ مثبت کلکتور-بیس، کاهش زیادی در جریان کلکتور به دنبال دارد.

باتوجه به اینکه $V_{CB} = V_{BE} + V_{CE}$ است، در نتیجه اگر $V_{BE} > V_{CE}$ باشد، اتصال CB در گرایش مستقیم بوده و C به شدت کاهش می یابد.

تشخیص پایه های ترانزیستور

پایه های ترانزیستور را معمولاً با توجه به علائم روی ترانزیستور یا کاتالوگ مربوط به آن تعیین می کنند ولی روش زیر نیز تاحدودی میتواند در تشخیص آنها موثر باشد.

هرگاه مقاومت بین دو پایه در هر جهت (مستقیم یا معکوس) زیاد باشد، در این صورت پایه ی سوم، بیس است. زیرا بین دو پایه ی C و E همیشه یکی از دیودها در حالت معکوس قرار دارد و مقاومت سر راه آن زیاد است.

مقاومت، اندازه گیری شده بین پایه های B و C یا B و E در یک جهت کم و در جهت دیگر زیاد است. زیرا در هر حالت یک دیود سر راه است که از یک جهت مستقیم و از جهت دیگر معکوس تغذیه می شود.

اگر بدنه ی ترانزیستور فلزی باشد، در این صورت کلکتور از داخل به بدنه متصل است. پس در این نوع ترانزیستور پایه ی C مقاومتش با بدنه صفر است. در برخی ترانزیستورها نزدیک به پایه ی امیتر زائده ای قرار دارد.

در دیودهای ژرمانیوم مقاومت سنج را روی درجه ی زیاد قرار داده و دو سر آن را به دو پایه ی E و C اتصال می دهیم، در جهتی که دستگاه مقدار کمتری نشان میدهد، در ترانزیستور PNP قطب مثبت، پایه ی C و در ترانزیستور NPN قطب مثبت، پایه ی E است.

در دیودهای سیلیسیومی

الف) مقاومت سنج را روی $R \times 10k$ قرار داده و با توجه به نمایش دیودی ترانزیستورها مقاومت معکوس بین B و C و یکبار بین E و B را اندازه میگیریم که در حالت دوم مقاومت کمتر است، زیرا ولتاژ معکوس دیود B-E در حدود ۰ولت وارد ناحیه شکست می شود ولی ولتاژ معکوس B-C ولتاژ خیلی بیشتری را تحمل می کند.

ب) با مقاومت سنج رقمی مقاومت دیود B-E در جهت مستقیم بیشتر از مقاومت B-C است.

تشخیص نوع ترانزیستور

برای تشخیص نوع ترانزیستور، هرگاه سیم منفی مقاومت را به b و سیم مثبت آن را به یکی از پایه های دیگر (C یا E) اتصال دهیم، اگر مقاومت نشان داده شده زیاد باشد، ترانزیستور PNP است.

استاندارد آمریکایی: با ۲N شروع میشود و پس از آن سه یا چهار رقم می آید ، مثلاً ۲N۳۰۵۵ ، ۲N۸۲۲

استاندارد ژاپنی : با ۲S شروع می شود و پس از آن یک حرف می آید که نوع و بسامد ترانزیستور را مشخص می کند مثلاً در ترانزیستور PNP حرف A بعد از ۲S مشخص کننده بسامد بالا و حرف B مشخص کننده بسامد پایین است. در ترانزیستور NPN حرف C بعد از ۲S مشخص کننده بسامد بالا و حرف D مشخص کننده بسامد پایین است. پس از این حرف یک عدد سه رقمی یا چهار رقمی می آید : ۲SA۱۰۱۵ ، ۲SB۵۵۷ ، ۲SC۱۰۵۳ ، ۲SA۱۰۱۵ ، ۲SD۲۲۶

معمولاً در این ترانزیستور ها پیشوند ۲S را روی ترانزیستور نمیدهند و بقیه حرف و اعداد نوشته می شوند ، مثلاً منظور از D۲۶۶ همان ۲SD۲۶۶ است.

استاندارد اروپایی: قبلاً با دو حرف OC یا OD شروع میشد و سه رقم پیش از آن می آمد مثل OC۱۳۹ یا OD۶۰۳ ، امروزه با دو حرف و سه رقم برای مصارف عمومی زیاد و یا با سه حرف و دو رقم برای مصارف حرفه ای زیاد استفاده می شود. به هر حال در استاندارد اروپایی جدید ، حرف اول مشخص کننده جنس و حرف دوم مشخص کننده نوع نیمه رسانا است.

مثال	حروف دوم	حرف اول
BA۱۴۸	A دیود معمولی	A ژرمانیوم
BB۱۰۵	B دیود خازنی	B سیلیسیم
AC۱۲۸	C ترانزیستور کم قدرت، بسامد پایین	C گالیوم، آرسنید
AD۱۴۹	D ترانزیستور قدرت، بسامد پایین	D ایندیم، آنتیموان
AEY۱۸	E دیود تونلی	R عنصر حساس به نور
BF۱۹۹	F ترانزیستور کم قدرت، بسامد بالا	
BLX۱۳	L ترانزیستور قدرت، بسامد بالا	
BPX۳۹	P نیمه رسانای حساس به نور	
CQY۱۱	Q نیمه رسانای تولیدکننده نور	
ASY۲۶	S ترانزیستور کلیدی معمولی	
BUY۷۱	U ترانزیستور کلیدی قدرت	
BXY۲۹	X دیود چند برابرکننده بسامد	
BY۱۷۹	Y دیود یکسوسازی قدرت	
BZX۷۹	Z دیود زنر	

روش آزمایش

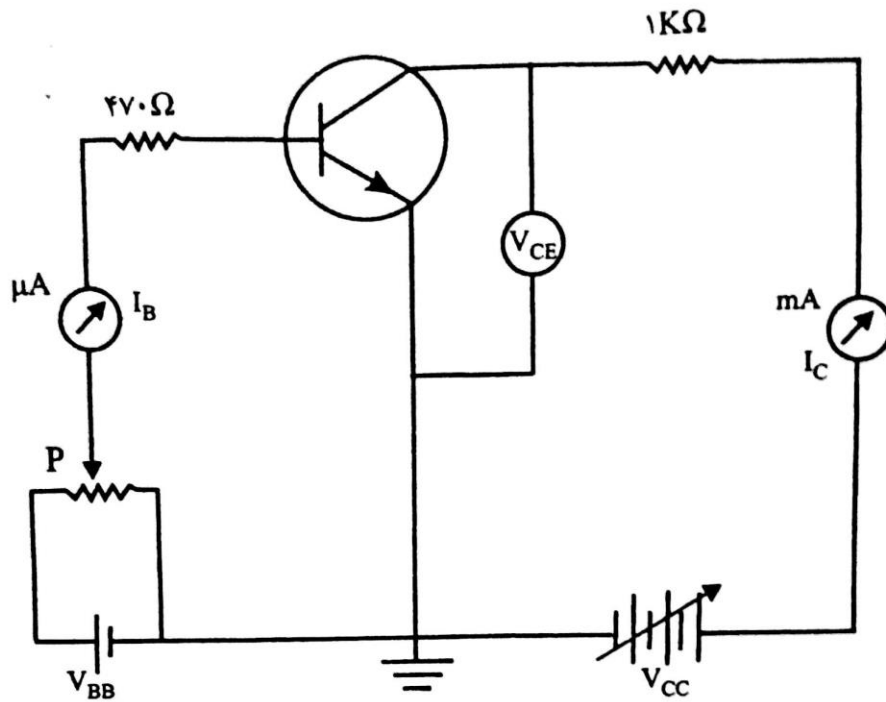
الف) نوع و پایه های چهار ترانزیستوری را که در اختیار دارید تعیین و سپس جدول زیر را کامل کنید.

ترانزیستور			
نوع ترانزیستور			

ب) تعیین مشخصه ترانزیستور در مدار آمیتر مشترک

مداری مطابق شکل ۸-۸ ببندید با چرخش پتانسیومتر P برای I_B جریانهای مختلفی حاصل می شود. آنگاه با تغییر V_{CC} ولتاژهای مختلف V_{CE} را اندازه بگیرید. با استفاده از دو میلی آمپر متر جریانهای I_B و I_C را اندازه بگیرید و به کمک ولتاژ سنج V_{CE} تعیین کنید و پس از کامل کردن جدول مربوطه، مشخصه خروجی ترانزیستور را روی کاغذ میلی متری رسم کنید.

شکل ۸-۸

$I_B = 0\mu A$		$I_B = 5\mu A$		$I_B = 10\mu A$		$I_B = 15\mu A$		$I_B = 20\mu A$		$I_B = 25\mu A$	
V_{CE}	I_C	V_{CE}	I_C	V_{CE}	I_C	V_{CE}	I_C	V_{CE}	I_C	V_{CE}	I_C
۱۰		۱۰		۱۰		۱۰		۱۰		۱۰	
۸		۸		۸		۸		۸		۸	
۶		۶		۶		۶		۶		۶	
۴		۴		۴		۴		۴		۴	
۲		۲		۲		۲		۲		۲	
۱٫۵		۱٫۵		۱٫۵		۱٫۵		۱٫۵		۱٫۵	
۱		۱		۱		۱		۱		۱	
۰٫۵		۰٫۵		۰٫۵		۰٫۵		۰٫۵		۰٫۵	
۰		۰		۰		۰		۰		۰	

از روی نمودار مشخصه خروجی، β را به دست آورید و از روی β مقدار α را تعیین کنید.

برای رسم مشخصه ورودی ترانزیستور امیتر مشترک مدار قبل، با تغییر V_{BB} و ایجاد همان جریانهای I_B ، به ازای

۶ و ۲ و $V_{CE}=0$ ولت، مقادیر V_{BE} را اندازه بگیرید و منحنی مشخصه I_B را بر حسب V_{BE} برای V_{CE} های مختلف رسم کنید.

$V_{CE} = 0$		$V_{CE} = 2$		$V_{CE} = 6$	
I_B	V_{BE}	I_B	V_{BE}	I_B	V_{BE}
.		.		.	
$0 \mu A$		$0 \mu A$		$0 \mu A$	
$10 \mu A$		$10 \mu A$		$10 \mu A$	
$15 \mu A$		$15 \mu A$		$15 \mu A$	
$20 \mu A$		$20 \mu A$		$20 \mu A$	
$25 \mu A$		$25 \mu A$		$25 \mu A$	

آزمایش ۹

تغذیه DC

هدف

طراحی یک مدار خود تغذیه (تغذیه سرخود)

وسایل آزمایش

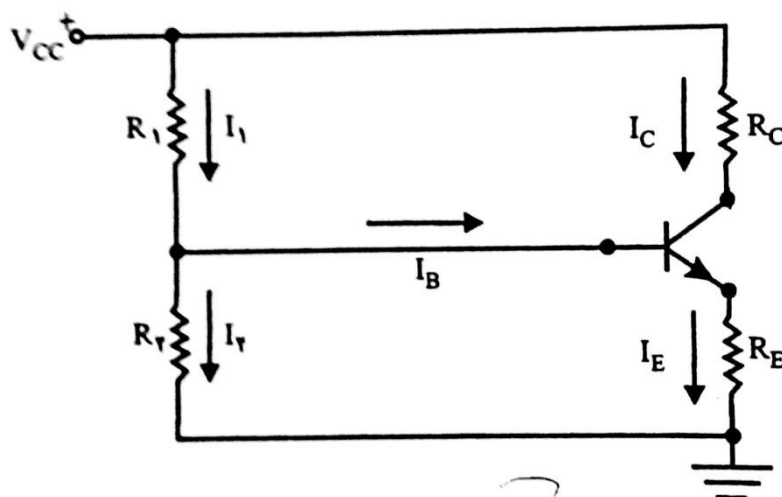
منبع تغذیه جریان مستقیم، چندگانه سنج : دو عدد ، کاغذ میلی متری ، مقاومت های $۴۷k\Omega$ ، $۸,۲k\Omega$ ، $۱k\Omega$ ، ۲۲۰Ω ، پتانسیومتر $۱M\Omega$ ، ترانزیستور BC۱۰۷ و سیمهای رابط.

مبانی نظری

در استفاده از یک ترانزیستور به عنوان یک تقویت کننده ابتدا باید یک نقطه کار برای آن مشخص کنیم ، بنابراین باید ولتاژها و جریان های DC لازم را برای ترانزیستور فراهم کرد. به این عمل تغذیه DC ترانزیستور یا به اصطلاح بایاسینگ ترانزیستور گفته می شود .

در بررسی کیفیت مدارهای تغذیه ترانزیستور عمده ترین پارامتری که در نظر گرفته می شود پایداری نقطه کار در قبال تغییرات فیزیکی محیط و عوامل دیگر است که از مهمترین این عوامل می توان اثر حرارت در تغییر β را در نقطه کار ترانزیستور نام برد. با توجه به عناصر متفاوت و متغیر دایمی ترانزیستور ، تغییرات زیادی در I_{BE} و I_{CBO} ترانزیستور ها وجود دارد، بنابراین ترانزیستورها را به روشهای مختلفی می توان تغذیه نمود. از جمله این روشها ، روش تغذیه ثابت ، تغذیه کلکتور به بیس و یا روش تغذیه سرخود است ، که هر روش دارای معایب و مزایای مخصوص به خود است . در اینجا بهترین روش یعنی روش تغذیه سر خود را مورد بررسی قرار میدهیم و مزایا و معایب دو روش دیگر را در انتهای این آزمایش در مورد ترانزیستور NPN شرح خواهیم داد.

در یک روش تغذیه سرخود ، مطابق شکل ۹-۱ ولتاژ منبع تغذیه V_{CC} به وسیله دو مقاومت R_1 و R_2 تقسیم و سر مشترک R_1 و R_2 به بیس ترانزیستور متصل می شود. در نتیجه ولتاژ بیس تقریباً ثابت و برابر افت دو سر مقاومت R_2 است. ضمناً مقاومت R_E امیتر و قطب منفی باتری مشترکاً به زمین مدار وصل می شوند. در این مدار جریانی که از مقاومت R_1 می گذرد به دو قسمت تقسیم شده و به بیس و مقاومت R_2 وارد می شود.

شکل ۹-۱

در طراحی مقادیر R_1 و R_2 معمولاً طوری عمل می شود که جریان بیس نسبت به جریان عبوری از مقاومت R_2 کوچک و تقریباً قابل چشم پوشی باشد، تا بتوان ولتاژ بیس را همواره ثابت در نظر گرفته و آن را از تقسیم ولتاژ منبع بین دو مقاومت R_1 و R_2 به شکل زیر به دست آورد:

$$(I_B \rightarrow 0 \Rightarrow I_2 \approx I_1) \quad V_B = R_2 I_2 \text{ یا } R_2 I_1$$

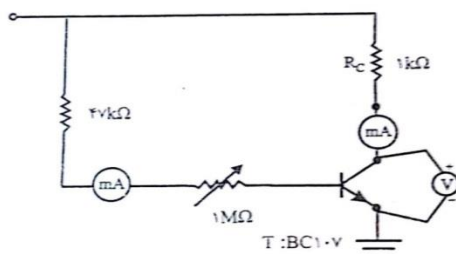
$$V_{CC} = (R_1 + R_2)I_1 \Rightarrow V_B = \frac{V_{CC} \times R_2}{R_1 + R_2}$$

معمولاً در محاسبات، مقدار جریان I_1 را نزدیک به ۱۰ برابر جریان بیس در نظر میگیرند.

فرض دیگری که در طراحی مدار تغذیه سرخود صورت میگیرد این است که معمولاً R_E را بین $\frac{1}{10}$ تا $\frac{1}{15}$ مقدار R_C در نظر میگیرند. این مدار اگر چه نسبت به دو مدار تغذیه ثابت و یا تغذیه کلکتور به بیس، کمی پیچیده تر است و در آن عناصر بیشتری به کار میرود ولی از نظر پایداری حرارتی بسیار خوب عمل می کند و بر دو نوع فوق ارجحیت دارد. علت پایداری این است که اگر فرض کنیم جریان I_C به علت گرم شدن ترانزیستور خارج می شود و از مقاومت R_E میگذرد، افت ولتاژ در این مقاومت زیادتر شده و چون مقدار V_B یعنی ولتاژ بیس ثابت است $(V_B = V_{BE} + R_E I_E)$ ، در نتیجه ولتاژ V_{BE} ترانزیستور کم شده باعث کاهش I_B و سرانجام کاهش I_C می شود. از نظر ضریب تقویت، در مدار تغذیه سر خود به خاطر وجود مقاومت R_E در مدار امیتر ترانزیستور، ضریب تقویت کاهش میابد که این خود عیب بزرگی محسوب می شود. برای بر طرف کردن این عیب اغلب از یک خازن به موازات R_E استفاده می شود که به آن خازن بای پاس میگویند و به این وسیله مقاومت R_E عملاً در شرایط AC اتصال کوتاه شده و باعث می شود افت زیادی در ضریب تقویت مدار ایجاد نشود.

روش آزمایش

الف) ابتدا مدار شکل ۲-۹ را بر روی تخته آزمایش ببندید. سپس جریان بیس را توسط پتانسیومتر طوری تنظیم کنید که ولتاژ V_{CE} دارای مقادیر جدول زیر شود. با توجه به مقادیر جدول، β را برای ترانزیستوری که در اختیار دارید اندازه گیری کنید.

شکل ۲-۹

V_{CE}	۹V	۸V	۷V	۶V	۵V	۴V
I_B						
I_C						
β						
β متوسط						

ب) حال منحنی تغییرات I_C بر حسب V_{CE} را رسم کنید و در همین دستگاه مختصات خط بار ترانزیستور را بکشید.

مقادیر β ، I_C و V_{CE} را در نقطه کار مشخصی (که مثلاً در وسط خط بار قرار دارد) تعیین کنید و با استفاده از محاسبات زیر مقادیر R_C ، R_E ، R_1 و R_2 را به دست آورید، آنگاه مدار زیر را طراحی کنید:

محاسبات: فرض کنید $\beta=100$ و $V_{CC}=12V$ و برای یک نقطه کار $I_C=6mA$ ، $V_{CE}=6V$ باشد. برای طراحی یک مدار تغذیه سرخود عناصر را به روش زیر محاسبه میکنیم:

$$R_C = 5R_E$$

$$V_{CC} = R_C I_C + V_{CE} + R_E I_E, I_E \sim I_C$$

اینک با قرار دادن مقادیر فرض شده برای نقطه کار، نتیجه می شود:

$$R_C = 833\Omega, R_E = 166.6\Omega$$

با انتخاب نزدیکترین مقادیر استاندارد برای مقاومتها یعنی

$$R_C = 820\Omega, R_E = 180\Omega$$

خواهیم داشت:

$$I_B = \frac{I_C}{\beta} = \frac{6}{100} = 60\mu A$$

$$I_{R_1} = 10I_B = 600\mu A \approx I_{R_2}$$

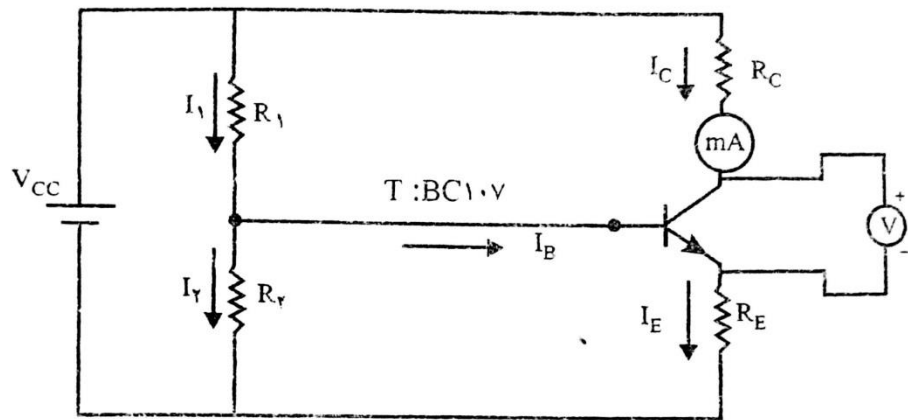
$$V_E = R_E I_E = 180 \times 6 \times 10^{-3} = 1.08V$$

$$V_B = V_E + V_{BE} = 1.08 + 0.7 = 1.78V$$

$$V_B = \frac{V_{CC} R_2}{R_1 + R_2}, \quad R_1 = 17k\Omega$$

$$R_1 + R_2 = \frac{V_{CC}}{I_{R_1}}, \quad R_2 = 3k\Omega$$

آنگاه پس از طراحی مدار شکل ۹-۳، با استفاده از چندگانه سنج، کمیت‌های V_{CC} ، V_{CE} ، V_{BE} ، V_{R_1} ، V_{R_2} ، V_{R_E} ، V_{R_C} بدست آورید و جدول مربوطه را کامل کنید.

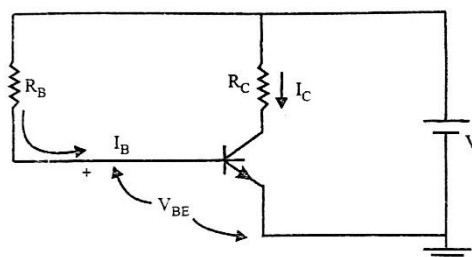
شکل ۳-۹

	V_{CC}	V_{CE}	V_{BE}	V_{RC}	V_{RE}	V_{R1}	V_{R2}
عملی: با استفاده از چند گانه سنج							
نظری: از طریق محاسبه							

ج) نوک هویه را به بدنه ترانزیستور نزدیک کنید و به مدت ۱۰ ثانیه در فاصله یک میلی متری آن نگهدارید و ضمن دقت در نحوه تغییرات نقطه کار (I_C, V_{CE}) مقدار دقیق آنرا در ثانیه دهم یادداشت کنید و اثر حرارت را در این مورد شرح دهید.

۱. مدار تغذیه ثابت برای ترانزیستور NPN

با توجه به این که در این مدار جریان بیس همواره مقدار ثابتی است این نوع تغذیه کردن را تغذیه ثابت می گویند. این نوع تغذیه از نظر سادگی و ضریب تقویت بسیار خوب است ولی از نظر پایداری حرارتی نقطه کار دچار اشکال است. به عبارت دیگر با گرم شدن ترانزیستور جریان I_C کمی افزایش میابد و در نتیجه باعث گرم شدن بیشتر ترانزیستور می شود.

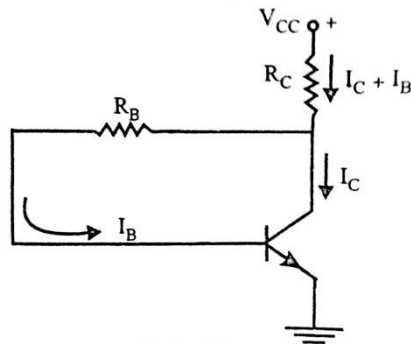

شکل ۴-۹

این سیکل ادامه می یابد و باعث می شود که ترانزیستور بسوزد یا به کلی از نقطه کار طراحی شده خارج شود. بنابراین از این نوع تغذیه در مواردی می توان استفاده کرد که جریانهها بسیار ناچیز باشند. (شکل ۴-۹)

این مدار از نظر سادگی خوب است. از نظر پایداری حرارتی نیز بهتر از مدار تغذیه ثابت عمل میکند، ولی اشکال عمده آن کم بودن ضریب تقویت آن است. برای آن که بفهمیم مدار چگونه از نظر حرارتی پایدار است چنین فرض میکنیم که اگر ترانزیستور گرم شود بر اثر آن I_C افزایش میابد و چون این جریان از مقاومت R_C می گذرد. افت ولتاژ روی این مقاومت زیاد می شود و طبق رابطه $V_{CE} = V_{CC} - R_C I_C$ مقدار V_{CE} کاهش می یابد و این خود باعث کاهش جریان بیس می شود زیرا:

$$I_B = \frac{V_{CE} - V_{BE}}{R_B}$$

شکل ۹-۵

کاهش I_B باعث کاهش I_C ($I_C = \beta I_B$) و کاهش I_C باعث خنک شدن ترانزیستور می گردد. پس نقطه کار مدار چندان تغییری نمی کند و در مقدار طراحی شده متعادل می شود.

آزمایش ۱۰

بررسی مدارهای تقویت کننده (C.C),(C.B), (C.E)

هدف

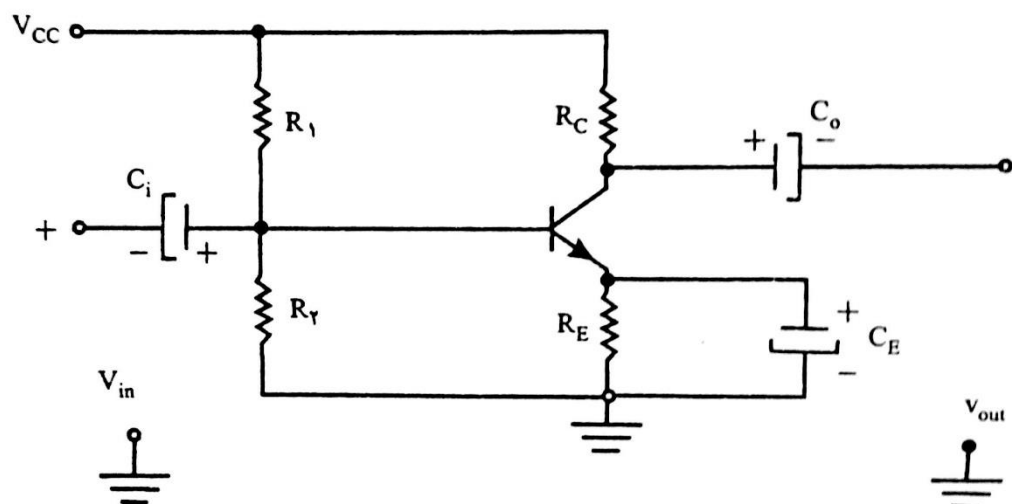
بررسی مشخصه های تقویت کننده ها (ضرایب تقویت ولتاژ و جریان و مقاومت های ورودی و خروجی)

وسایل آزمایش

اسیلوسکوپ، مولد موج، منبع تغذیه جریان مستقیم، مولتی متر: ۲ عدد، ترانزیستور BC۱۰۷، خازن $100\mu F$: یک عدد، خازن $10\mu F$: یک عدد، مقاومت های $1\text{ K}\Omega$ ، $5.6\text{ K}\Omega$ ، $18\text{ K}\Omega$ ، $100\text{ K}\Omega$ ، $150\text{ K}\Omega$ و سیمهای رابط.

مبانی نظری

یک مدار تقویت کننده امیتر مشترک تغذیه سرخود را در نظر میگیریم. (شکل ۱-۱۰)

شکل ۱-۱۰

در این مدار، R_1 ، R_2 برای تغذیه بیس ترانزیستور به کار می روند و باعث می شوند در غیاب موج متناوب ورودی، یک جریان اولیه I_B در بیس ترانزیستور جاری شود.

R_C : در مدار کلکتور برای تنظیم جریان آن قرار داده می شود.

R_E ، C_E : مقاومت R_E جهت پایداری حرارتی در مدار امیتر قرار می گیرد که چون وجود آن ضریب تقویت را کاهش می دهد از خازن C_E برای جبران افت ضریب تقویت استفاده می شود.

C_1 ، C_2 : خازنهای اتصال (کوپلاژ) اند که باعث می شوند تقویت کننده از نظر DC از طبقات قبل و بعد مجزا باشد. به عبارتی چنانچه قبل یا بعد از تقویت کننده، تقویت کننده های دیگری باشند. که به طریقی تغذیه DC شده باشند، این

خازنها از تأثیر ولتاژ DC طبقات قبلی و بعدی روی تقویت کننده میانی جلوگیری می کنند و نمی گذارند در شرایط تغذیه ترانزیستور تغییری حاصل شود.

$V_{in} : V_{out} , V_{in}$ سیگنالی (ولتاژ متناوبی) است که از طریق خازن C_i به ترانزیستور اعمال می شود و V_{out} موج خروجی است که پس از عبور از خازن C_o از کلکتور ترانزیستور گرفته می شود.

چگونه موج ورودی V_{in} باعث به وجود آمدن موج قوی V_{out} می شود؟

موج ورودی V_{in} در نیم موج مثبت باعث افزایش جریان بیس و در نیم موج منفی باعث کاهش جریان بیس می شود. تغییرات I_B باعث تغییر در I_C و V_{CE} می شود. بنابراین در شرایط AC موج خروجی بین کلکتور و زمین قرار می گیرد. یک موج کوچک V_{in} در جریان I_B تغییرات ضعیفی ایجاد می کند و باعث بروز تغییرات قوی در جریان کلکتور می شود که به نوبه خود در ولتاژ خروجی V_{out} نوسانهای زیادی به وجود می آورد.

نقش خازن C_E و مقاومت R_E با وجود موج V_{in}

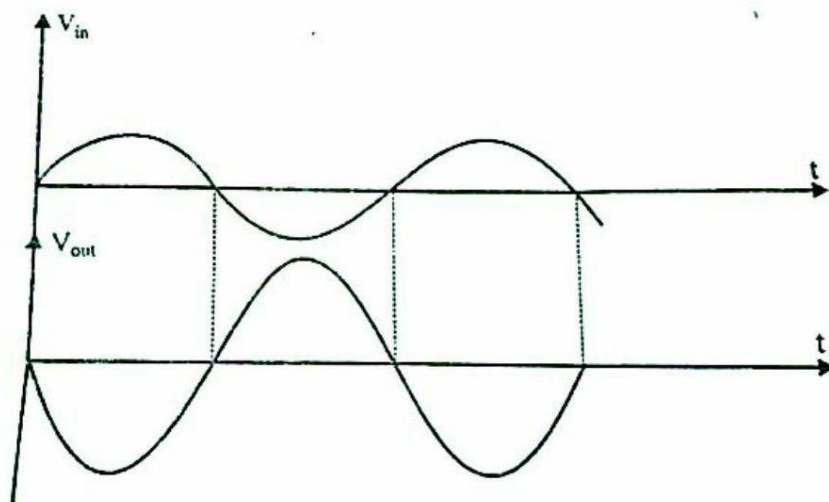
در غیاب موج ورودی V_{in} جریانهای که از بیس، کلکتور و امیتر می گذرند DC بوده و خازن C_E اثری در مدار ندارد و تنها باعث پایداری حرارتی مقاومت ترانزیستور می شود. با ورود موج V_{in} در جریانهای بیس، کلکتور و امیتر یک موج AC ایجاد می شود که در این صورت خازن C_E از خود جریان عبور میدهد. هرچه امپدانس خازن در مقابل عبور جریان نسبت به R_E کمتر باشد (بسامد موج بیشتر باشد) جریان بیشتری از آن می گذرد و لذا جریان عبوری از R_E کمتر می شود و نیز مقاومت معادل این اتصال موازی کمتر شده و در نتیجه ضریب تقویت ترانزیستور افزایش می یابد. در عمل ظرفیت C_E را طوری انتخاب می کنند که مقاومت ظاهری آن نسبت به R_E بسیار ناچیز باشد تا ضمن کم شدن مقاومت مجموعه، ضریب تقویت ترانزیستور افزایش یابد، در این صورت جریان متناوبی که در امیتر وجود دارد تقریباً به تمامی از C_E می گذرد و از R_E عبور نخواهد کرد. خازن C_E را در این حالت خازن بای پاس می گویند.

بنابراین مقاومت R_E از نظر DC پایداری حرارتی ترانزیستور را تضمین می کند و نیز باعث کم شدن ضریب تقویت ترانزیستور می شود. خازن C_E در شرایط AC اثر مقاومت R_E را بسیار کم می کند (تقریباً آن را اتصال کوتاه می کند) و ضریب تقویت را بالا می برد.

بین ورودی و خروجی 180° اختلاف فاز وجود دارد

وقتی موج ورودی V_{in} نیم موج مثبت خود را شروع می کند، باعث افزایش جریان بیس و در نتیجه افزایش I_C می شود و با توجه به رابطه $V_{CE} = V_{CC} - R_C I_C$ و ثابت بودن V_{CC} ، V_{CE} کاهش می یابد و بنابراین ولتاژ خروجی V_{out} در این زمان در نیم موج منفی خواهد بود.

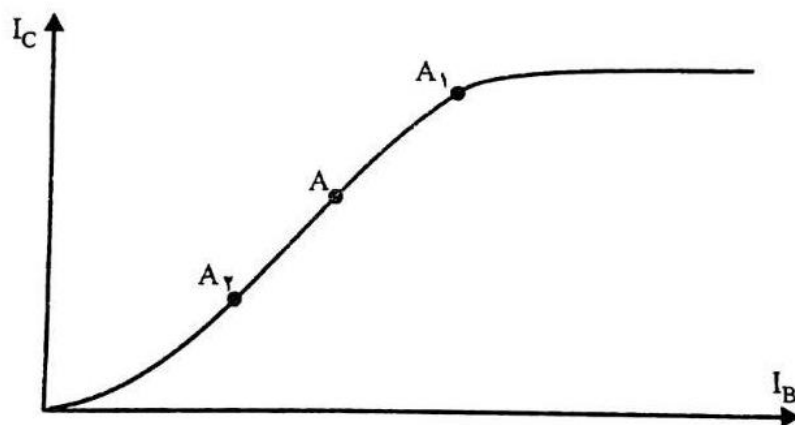
برعکس با شروع نیم موج منفی موج ورودی V_{in} ، جریان بیس کاهش می یابد و در نتیجه کلکتور نیز کم می شود و با توجه به رابطه فوق V_{CE} زیاد می شود و موج خروجی در نیم موج مثبت خواهد بود. بنابراین موج خروجی گرچه با دامنه بزرگتر ولی درست عکس موج ورودی بوده و با آن 180° اختلاف دارد.

شکل ۲-۱۰

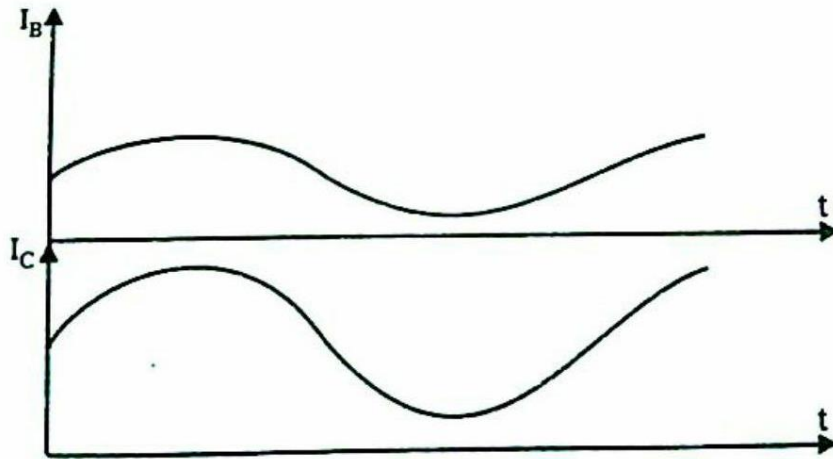
اثر موج ورودی (V_{in}) بر روی I_C و I_B

اگر تقویت کننده ای را در نظر بگیریم که ابتدا از طریق مقاومت های R_1 و R_2 تغذیه شده باشد، جریانی DC در بیس و کلکتور وجود دارد. با رسم نمودار I_C بر حسب I_B فرض می کنیم وقتی موج ورودی به حداکثر خود می رسد نقطه A به نقطه A_1 در روی منحنی می رود و سپس پایین می آید و به نقطه A باز می گردد.

شکل ۳-۱۰

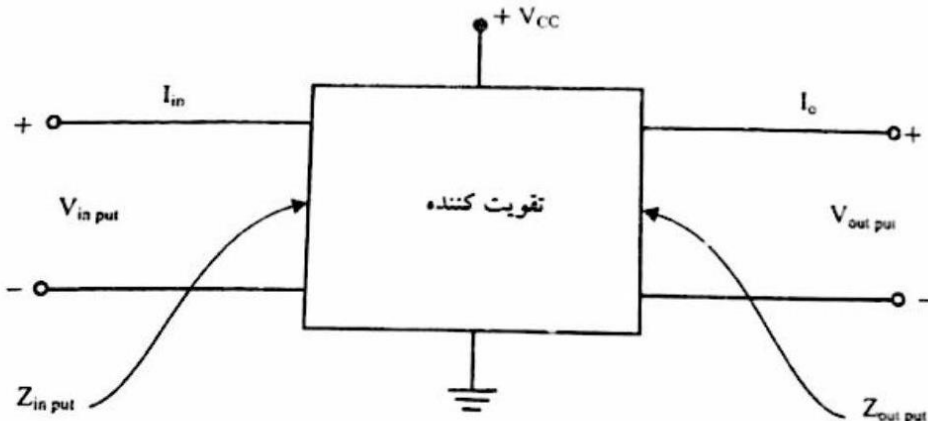
و در نیم موج منفی که جریانهای I_C , I_B کم می شوند. نقطه A روی منحنی رو به پایین می آید تا به A_2 برسد و سپس به A برگشت کند. در نتیجه تغییرات جریانهای I_C , I_B به صورت زیر خواهد بود.

شکل ۴-۱۰

مشخصه های یک تقویت کننده

مطابق نمودار شکل ۱۰-۵، در حالت کلی یک تقویت کننده را می توان متشکل از دو سر ورودی و دو سر خروجی و دو سر برای ورودی تغذیه در نظر گرفت.

شکل ۵-۱۰

تقویت کننده موج ضعیف متناوب ورودی V_{in} را از هر وسیله ای که بتواند آنرا تولید کند (مثل آنتن رادیو یا تلویزیون یا میکروفون یا هد ضبط) می گیرد و پس از تقویت آن را به یک مصرف کننده می دهد. مصرف کننده یا بار، وسیله ای است که از موج تقویت شده استفاده می کند مثل بلندگو یا تقویت کننده دیگر و غیره.

مشخصه های یک تقویت کننده به صورت زیر تعریف می شوند:

$$A_V = \frac{V_{out}}{V_{in}} \quad \text{ضریب تقویت ولتاژ (گین ولتاژ):}$$

$$A_I = \frac{I_{out}}{I_{in}} \quad \text{ضریب تقویت جریان (گین جریان):}$$

$$Z_{in} = \frac{V_{in}}{I_{in}} \quad \text{امپدانس ورودی:}$$

$$Z_{out} = \frac{V_{out}}{I_{out}} \quad \text{امپدانس خروجی:}$$

چون پارامترهای فوق در شرایط متناوب مورد نظر هستند بنابراین در این روابط مقادیر موثر آنها قرار داده می شود.

اندازه گیری مشخصه های تقویت کننده در عمل به صورت زیر انجام می گیرند:

۱. برای بدست آوردن ضریب تقویت ولتاژ (A_V) هنگامی که هر دو سیگنال خروجی و ورودی بدون دگر دیسی^۱ (اعوجاج)

هستند، دامنه اوج به اوج سیگنال خروجی را به دامنه اوج به اوج سیگنال ورودی تقسیم می کنیم:

$$A_V = \frac{V_o(P-P)}{V_{in}(P-P)}$$

۲. برای تعیین ضریب تقویت جریان مدار تقویت کننده (A_I) یک مقاومت بار R_L مطابق شکل زیر در خروجی قرار داده و

ولتاژ خروجی V_{out} را بر آن تقسیم می کنیم تا جریان خروجی بدست آید و نیز یک مقاومت مناسب R ، ۲۰۰ تا ۵۰۰،

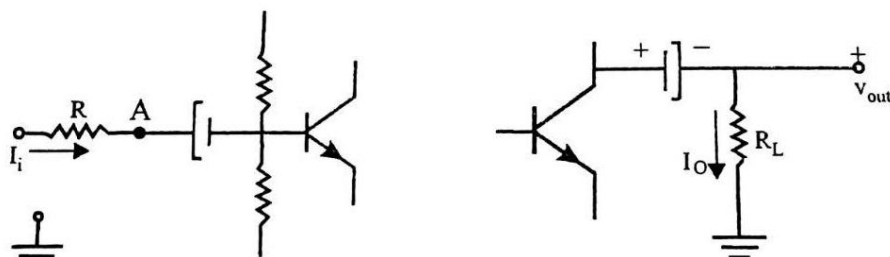
اهمی در ورودی قرار می دهیم و افت ولتاژ دو سر آن را بر این مقاومت تقسیم می کنیم تا جریان ورودی بدست آید. حال

با در دست داشتن I_{in} ، I_{out} خواهیم داشت:

$$A_I = \frac{I_{out}}{I_{in}} = \frac{V_{out}/R_L}{V_R/R}$$

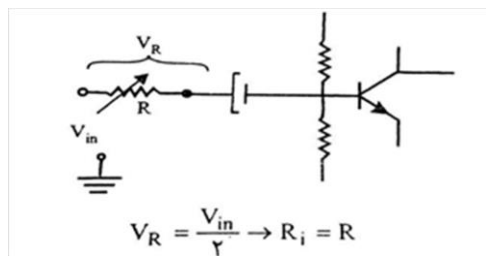
چون دامنه ولتاژ ورودی کم است معمولا افت ولتاژ دوسر مقاومت R را نسبت به زمین تعیین و از ولتاژ ورودی کم و

حاصل را بر R تقسیم می کنند تا جریان ورودی I_{in} بدست آید.

$$I_i = \frac{V_R}{R} \quad \text{یا} \quad \frac{V_i - V_R}{R} \quad \text{و} \quad I_o = \frac{V_{out}}{R_L} \Rightarrow A_I = \frac{I_o}{I_i}$$

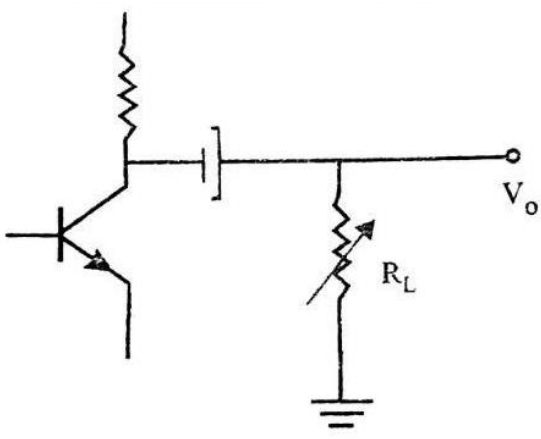
۳. مقاومت ورودی (R_i): ساده ترین روش برای تعیین مقاومت ورودی، قرار دادن یک پتانسیومتر در ورودی مدار است. پتانسیومتر را آنقدر تغییر می دهیم تا افت ولتاژ دوسر آن نصف ورودی شود. در این صورت مقاومتی که پتانسیومتر نشان

می دهد مقاومت ورودی تقویت کننده است.

شکل ۱۰-۷

۴. مقاومت خروجی (R_O): ابتدا مقدار ولتاژ خروجی بدون بار را اندازه گیری می کنیم سپس یک پتانسیومتر در خروجی بعنوان R_L قرار داده و آنقدر آنرا تغییر می دهیم تا ولتاژ خروجی به نصف مقدار اولیه اش برسد، در این حالت مقاومت پتانسیومتر همان مقاومت خروجی R_O است.

$$V_L = \frac{V_{out}}{2} \rightarrow R_O = R_L$$

شکل ۱۰-۸

در جدول زیر خواص تقویت کننده های (C.C)، (C.B)، (C.E) با یکدیگر مقایسه شده اند.

نوع تقویت کننده ها	A_V	A_I	R_I	R_O	اختلاف فاز بین ورودی خروجی	کاربرد
C.E	زیاد	زیاد	متوسط	زیاد	180°	تقویت کننده های معمولی در توان و بسامد کم و متوسط
C.B	زیاد	(<1) کم	کم	خیلی زیاد	۰	تقویت کننده ولتاژ در بسامد زیاد
C.C	(<1) کم	زیاد	خیلی زیاد	کم	۰	تقویت کننده جریان و تطبیق امپدانس یا بار

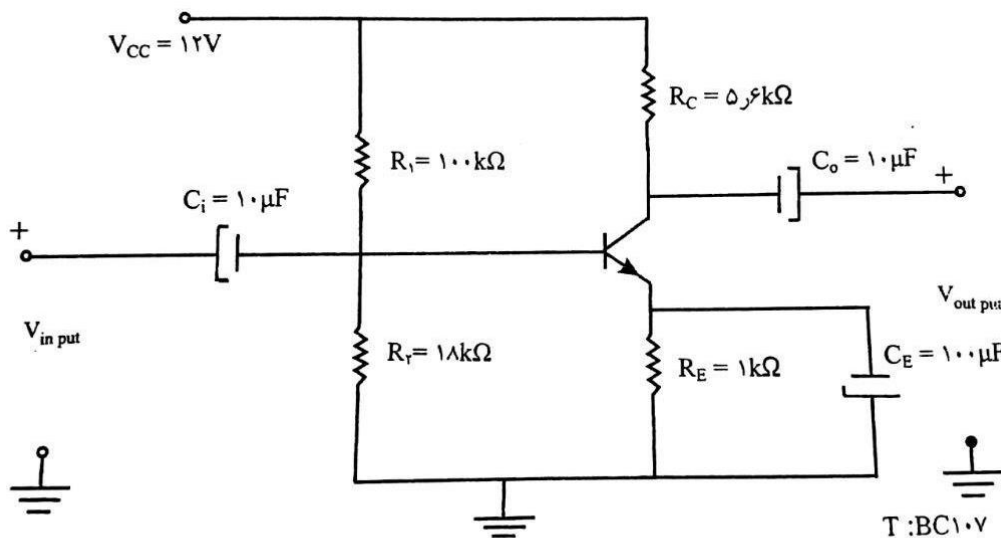
روش آزمایش :

در تمامی انواع مدارهای تقویت کننده می توان هر یک از سه نوع تغذیه گفته شده را مورد استفاده قرار داد.

در این آزمایش که هدف آن بررسی مشخصه (ضرایب تقویت ولتاژ و جریان و مقاومت های ورودی و خروجی) در سه نوع

تقویت کننده (C.E)، (C.B)، (C.C) است از تغذیه سرخود استفاده شده است.

الف) بررسی تقویت کننده امیتر مشترک : مدار شکل ۹ - ۱۰ را ببندید:

شکل ۹-۱۰

۱. قبل از اعمال سیگنال ورودی ولتاژ و جریان نقطه کار را به دقت اندازه گیری کنید.

۲. سیگنال سینوسی کم دامنه با بسامد 1 KHz از مولد موج بگیرید و به مدار اعمال کنید و توسط اسیلوسکوپ هم زمان سیگنال ورودی و خروجی را مشاهده کنید. سپس دامنه ورودی را در حداکثر مقداری که در خروجی دگرذیسی حاصل نشود تنظیم و مقدار آنرا یادداشت کنید. در این حالت سیگنالهای ورودی و خروجی را زیر هم رسم کنید.

۳: مشخصه های (A_V) ، (A_I) ، (R_O) ، (R_I) را یک بار با وجود خازن بای پاس امیتر C_E و یک بار بدون آن اندازه گیری کرده و جدول مربوطه را کامل کنید.

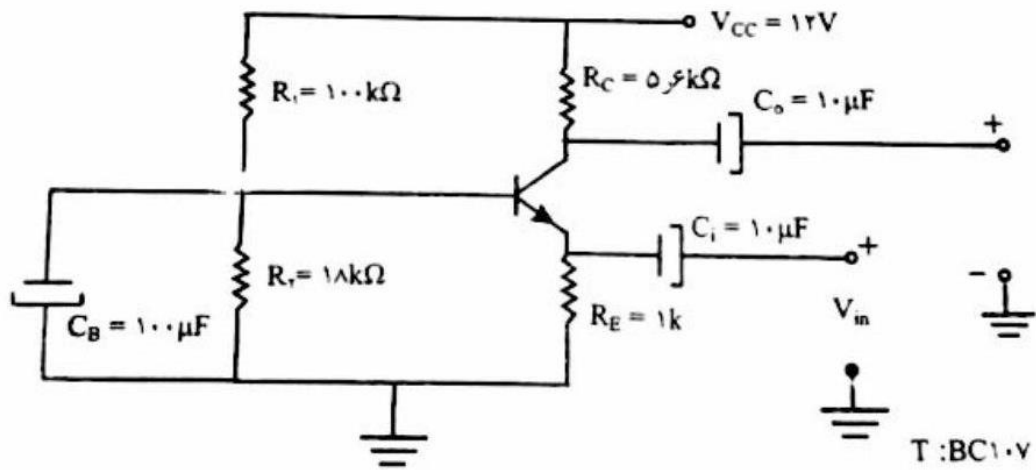
مشخصه	A_V	A_I	R_I	R_O
با خازن C_E				
بدون خازن C_E				

۴. با قرار دادن اسیلوسکوپ در وضعیت X-Y اختلاف فاز دو سیگنال ورودی و خروجی را اندازه گیری و یادداشت کنید.

ب) بررسی تقویت کننده بیس مشترک : معمولا در این مدار از یک خازن C_B به موازات R_2 استفاده می شود تا با ورود موج متناوب ، امپدانس C_B نشان می دهد نسبت به R_2 خیلی کم شده و در حقیقت خازن C_B مقاومت R_2 را بای پاس کند و ضریب تقویت را بالا ببرد.

خازن C_B را خازن دکوپلینگ می گویند.

مدار شکل ۱۰ - ۱۰ را ببینید.

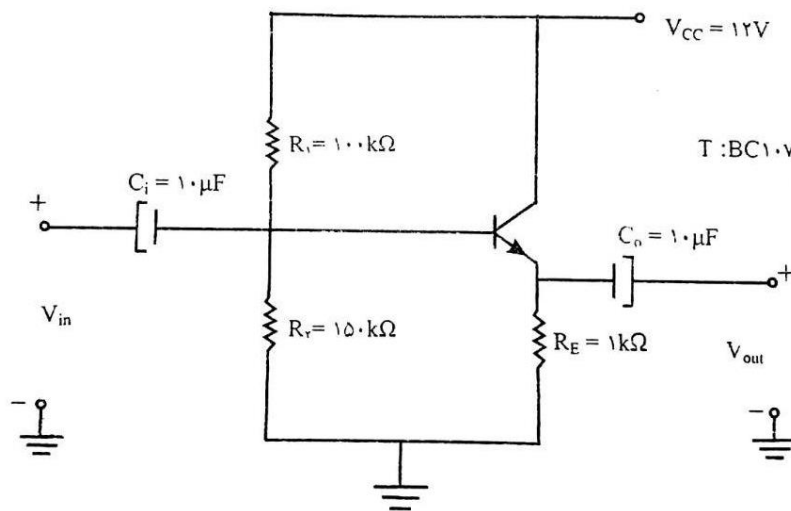
شکل ۱۰-۱۰

۱. قسمت های (۱) و (۲) آزمایش (الف) را در مورد این مدار نیز انجام دهید.

۲. مشخصه های تقویت کننده را با وجود خازن و بدون آن بدست آورید و جدول زیر را کامل کنید.

مشخصه	A_V	A_I	R_I	R_O
با خازن C_E				
بدون خازن C_E				

ج) نتیجه کلی بررسی تقویت کننده کلکتور مشترک :

شکل ۱۰-۱۱

مدار شکل ۱۰-۱۱ را روی تخته آزمایش ببندید.

۱. قسمت های (۱) و (۲) آزمایش (الف) را مورد این مدار نیز انجام دهید.

۲. مشخصه های تقویت کننده را تعیین و جدول زیر را کامل کنید.

R_O	R_I	A_I	A_V

د) نتیجه کلی : پس از انجام سه آزمایش فوق هر سه مدار تقویت کننده را از نظر ضرایب تقویت ولتاژ و جریان و نیز

مقاومت های ورودی و خروجی با یکدیگر مقایسه و نتایج را در یک جدول کامل ارائه دهید.